

Радивоје Петковић

ОД КМЕТА ДО ГРАДОНАЧЕЛНИКА

FROM CHIEFTAIN
TO MAYOR

ОТ КМЕТА
ДО МЭРА

Нишки културни центар | Историјски архив Ниш

ОД КМЕТА ДО ГРАДОНАЧЕЛНИКА

Радивоје Петковић
ОД КМЕТА ДО ГРАДОНАЧЕЛНИКА
МОНОГРАФИЈА О ЧЕЛНИЦИМА ОПШТИНЕ
И ГРАДА НИША 1878-2012.
Издање прво, 2012.

Издавачи

Нишки културни центар
Историјски архив Ниш

За издаваче

Срђан Савић,
директор Нишког културног центра
Иванка Станчевски,
директор Историјског архива Ниш

Главни уредник издаваштва НКЦ-а
Верица Новаков

Уредник издања
Ана Вељковић

Рецензент

Богомир Станковић

Превод на енглески језик

Катарина Илић

Превод на руски језик

Зорица Симовић-Лекић

Лектура и коректура

Милена Мишић

Дизајн и прелом текста

Владимир Девић

Технички уредник

Лидија Маринковић

Фотографије

Радивоје Петковић
Историјски архив Ниш
и приватне колекције

Скенирање и обрада фотографија

Братислав Сретић

Штампа

Медивест Ниш

Тираж 1000

ISBN 978-86-6101-059-0

Ова књига је реализована као заједнички пројекат Историјског архива Ниш
и Нишког културног центра уз финансијску подршку Града Ниша.

ОД КМЕТА ДО ГРАДОНАЧЕЛНИКА
МОНОГРАФИЈА О ЧЕЛНИЦИМА ОПШТИНЕ
И ГРАДА НИША 1878-2012.

Нишки културни центар
Историјски архив Ниш
2012.

САДРЖАЈ:

Увод		11
Димитрије Митко Коцић (Асарчински)		14
Dimitrije Mitko Kocić	15	
Димитрие Мита Коцич	15	
Стеван Хаџи Митић		16
Stevan Hadži Mitić	16	
Стеван Хаџи-Митич	16	
Риста Н. Бојацић		17
Rista N. Bojadžić	18	
Риста Н. Бояджич	18	
Стојанча Лозанчић		19
Stojanča Lozančić	19	
Стојанча Лозанчич	19	
Петар Божовић		20
Petar Božović	21	
Петар Божович	21	
Стеван Миличић		22
Stevan Milčić	23	
Стеван Миличич	23	
Влајко Стојановић Алдуп		24
Vlajko Stojanović Aldup	24	
Влајко Стојанович Алдуп	24	
Никола Коле Рашић		25
Nikola Kole Rašić	26	
Никола Коле Рашич	26	
Васа Кољевић		28
Vasa Koljević	29	
Васа Кољевич	29	

Љуба Станојевић		30
Ljuba Stanojević	30	
Љуба Станојевић	30	
Илија Јанић		31
Илија Јанић	31	
Илија Јанић	31	
Свстозар Тутуновић		32
Svetozar Tutunović	33	
Свстозар Тутуновић	33	
Властимир Стојановић		34
Vlastimir Stojanović	34	
Властимир Стојановић	34	
Васко Бранковић		35
Vasko Branković	35	
Васко Бранковић	35	
Вићентије Бешевчић		36
Vićentije Bešević	37	
Вићентије Бешевчић	37	
Ђорђе Генчић		38
Đorđe Genčić	39	
Ђорђе Генчић	39	
Тодор Миловановић		41
Todor Milovanović	42	
Тодор Миловановић	43	
Ђорђе Јовановић		44
Đorđe Jovanović	45	
Ђорђе Јовановић	45	
Лазар Јовановић		46
Lazar Jovanović	47	
Лазар Јовановић	47	
Милош П. Чупић		48
Miloš P. Čupić	49	
Милош П. Чупић	49	
Васа Јовановић		51
Vasa Jovanović	52	
Васа Јовановић	52	
Никола Узуновић		53
Nikola Uzunović	54	
Никола Узуновић	54	
Петар Аранђеловић		56
Petar Aranđelović	57	
Петар Аранђеловић	57	
Петар Станковић		59
Petar Stanković	60	
Петар Станковић	61	

Живко Стоиљковић		62
Živko Stoilković	63	
Живко Стоиљкович	63	
Милан Јоксимовић		64
Milan Joksimović	65	
Милан Јоксимович	66	
Сотир Здравковић		67
Sotir Zdravković	68	
Сотир Здравкович	68	
Павле Стојковић		70
Pavle Stojković	71	
Павле Стојкович	72	
Александар Донковић		74
Aleksandar Donković	75	
Александар Донкович	75	
Љубомир Аранђеловић		76
Ljubomir Arandjelović	77	
Љубомир Аранђелович	77	
Драгиша Цветковић		78
Dragiša Svetković	80	
Драгиша Цветкович	81	
Милорад Чавдаревић		84
Milorad Čavdarević	85	
Милорад Чавдаревич	85	
Драгутин Петковић		87
Dragutin Petković	88	
Драгутин Петкович	88	
Драгутин Живковић		90
Dragutin Živković	91	
Драгутин Живкович	92	
Ђорђе Коцић		93
Đorđe Kocić	94	
Ђорђе Коцич	94	
Петко Букумировић		95
Petko Bukumirović	96	
Петко Букумирович	96	
Богдан Кнежевић		98
Bogdan Knežević	99	
Богдан Кнежевич	99	
Јован Чемериќић		101
Jovan Čemerikić	102	
Јован Чемеркич	102	
Лазар Томић		104
Lazar Tomić	105	
Лазар Томич	105	
Недељко Симовић		107
Nedeljko Simović	108	
Недељко Симович	109	

Светомир Шумарац		110
Svetomir Šumarac	111	
Светомир Шумарац	111	
Момчило Миловановић		113
Momčilo Milovanović	114	
Момчило Милованович	114	
Иван Вучковић		116
Ivan Vučković	117	
Иван Вучкович	118	
Жарко Радичевић		120
Žarko Radičević	121	
Жарко Радичевич	122	
Ратко Митић		123
Ratko Mitić	124	
Ратко Митич	125	
Миодраг Апостоловић		126
Miodrag Apostolović	127	
Миодраг Апостолович	128	
Боривоје Динић		129
Borivoje Dinić	130	
Боривоје Динич	130	
Владимир Петровић		132
Vladimir Petrović	133	
Владимир Петрович	133	
Милибор Јовановић		135
Milibor Jovanović	136	
Милибор Јованович	137	
Божидар Јоцић		138
Božidar Jocić	139	
Божидар Јоцич	139	
Драгослав Павловић		141
Dragoslav Pavlović	142	
Драгослав Павлович	143	
Живота Живковић		144
Života Živković	145	
Живота Живкович	145	
Стојан Ранђеловић		147
Stojan Randelović	148	
Стојан Ранджелович	149	
Зоран Живковић		151
Zoran Živković	152	
Зоран Живкович	153	
Горан Ћирић		154
Goran Ćirić	155	
Горан Ћирич	156	

Смиљко Костић		157
Smiljko Kostić	158	
Смиљко Костич	159	
Владимир Домазет		160
Vladimir Domazet	161	
Владимир Домазет	162	
Горан Илић		163
Goran Ilić	164	
Горан Илич	165	
Милош Симоновић		166
Miloš Simonović	167	
Милош Симонович	168	
Миле Илић		170
Mile Ilić	172	
Миле Илич	173	
Рецензија		175
О аутору		177

Поштовани суграђани,

Пред вама је монографија под називом „Од кмета до градоначелника“. Упознајући вас са животом и радом оних који су водили овај град током претходних 135 година, покушали смо да вам скренемо пажњу и на неке од најважнијих друштвеноисторијских промена у модерној историји Ниша. То значи да ћете, листајући ову монографију, сазнавати чињенице не само о биографијама знаменитих политичких личности, него и о томе како се Ниш развијао од ослобођења од Турака 1878. године, па до данас.

У низу значајних личности које су биле на челу Ниша има и врхунских интелектуалаца и мање или више успешних државника, али и успешних трговаца и занатлија, као и припадника других професија. Сви они су у преломним тренуцима наше савремене историје дали велики допринос успону нишке привреде и укупном развоју града. Текстови у овој књизи сажета су сведочанства о њиховим делима.

Ова монографија је, међутим, и својеврсни водич кроз друштвенополитичку историју Ниша у посттурском периоду. Пратећи у континуитету биографије свих оних личности које су водиле Ниш, од времена када је наш град био варош, преко периода када је био општина, па све до најновијих времена када је добио статус града, имамо прилику да препознамо како се трансформисало државно уређење Србије, касније Југославије, па поново Србије.

Објављивањем ове монографије показујемо цивилизацијски однос према својим претходницима, без којих наш сан о Нишу као модерном европском граду не би могао да постане стварност. На будућим генерацијама је да даље граде и развијају Ниш који су им њихови претходници оставили на више него поузданим темељима.

Мр Милош Симоновић, градоначелник Ниша
Проф. др Миле Илић, председник Скупштине Града Ниша

Радивоје Петковић

ОД КМЕТА ДО ГРАДОНАЧЕЛНИКА

FROM CHIEFTAIN
TO MAYOR

ОТ КМЕТА
ДО МЭРА

Димитрије Митко Коцић (Асарчински)

кмет општине вароши Ниш 1878. године

Димитрије Митко Коцић био је први кмет нишке вароши након ослобођења од Турака 1878. године. Њега је указом на ову функцију поставио кнез Милан Обреновић, а истовремено је постављен и за председника суда. Димитрије Коцић учествовао је у устанку за ослобођење Ниша од Турака и због својих заслуга је и именован за кмета општине Ниш.

О првом кмету нишке општине не зна се много. Зна се да потиче из угледне трговачке породице и да је и сам био трговац. У његову кућу су долазили многи људи који су се склањали пред турским прогоном, као и они који су у разним мисијама долазили у Ниш из слободне Србије. За време Првог светског рата бугарске власти су га присиљавале да се изјасни као Бугарин, али је он то одбио.

Димитрије Коцић био је члан Либералне странке, а на функцији кмета остао је годину дана.

Dimitrije Mitko Kocić (Asarčinski)

chieftain of the municipal town of Niš in 1878

Dimitrije Mitko Kocić was the first chieftain of the town of Niš after the liberation from the Turks in 1878. He was appointed to this position by a decree issued by Milan Obrenović; at the same time, he became the President of the Court. Dimitrije Kocić participated in the uprising against the Turks and due to his merit he was appointed as chieftain of the town of Niš.

Not much is known about the first chieftain of the municipality of Niš. Dimitrije Kocić was a member of the Liberal Party, and remained on the position of a chieftain for a year.

During World War I he was forced to declare himself Bulgarian, which he rejected.

Димитрие Мита Коцич (Асарчински)

кмет общини города Ниш в 1878 году

Димитрие Мита Коцич был первым кметом городка Ниш после освобождения от турецкого ига в 1878 году. Князь Милан Обренович указом назначил его кметом и председателем суда. Димитрие Коцич участвовал в борьбах против турков за освобождение Ниша и из-за своих заслуг назначен кметом общины Ниш.

О первом кмете нишской общины немного сведений. Известно, что он из знатной купецкой семьи и что сам был купцом. В его дом приходили многие люди скрыться от турков, а также и приходившие в Ниш в разные миссии из свободно Сербии.

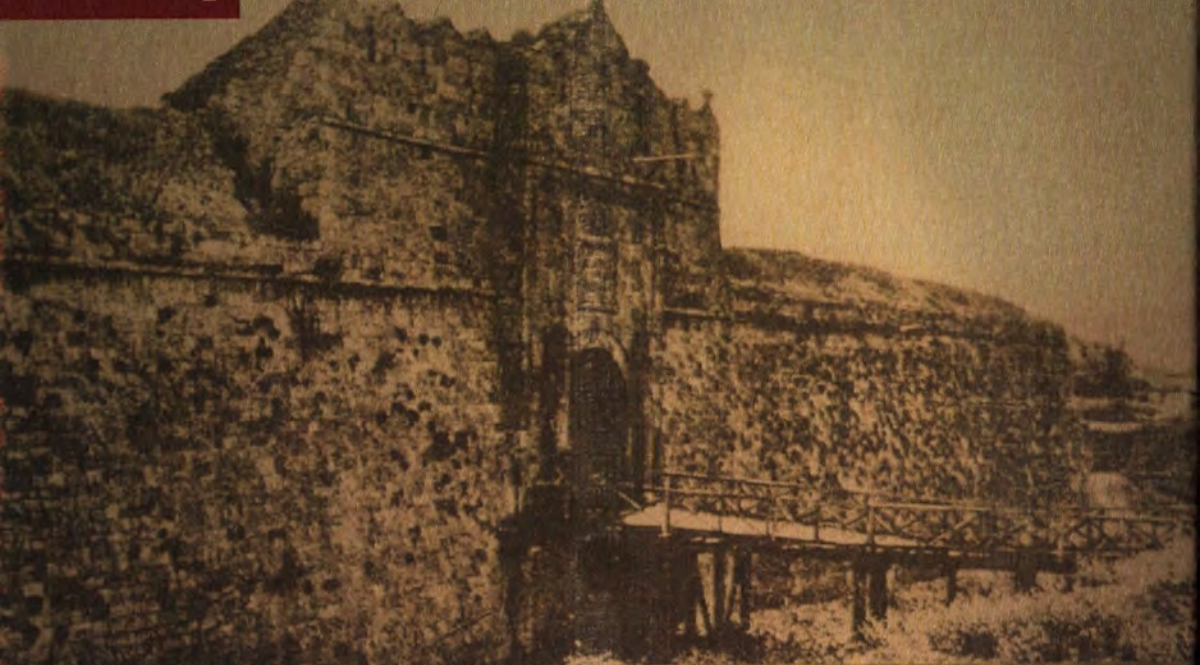
Димитрие Коцич был членом Либеральной партии.

Кметом он был один год. Во время Первой мировой войны болгарские власти заставляли его заявить о себе, что он болгарин, но он отказался.

Литература: *Споменица Ниша*, Ниш, 1937. Бруно Ловрич, *Историја Ниша*, Ниш, 1927.

References: *Spomеница Niša*, Niš, 1937. *Istorija Niša*, Bruno Lovrić, Niš, 1927.

Литература: *Книга памети Ниша*, Ниш, 1937. Бруно Ловрич, *Историја Ниша*, Ниш, 1927.

Стеван Хаџи Митић

кмет општине вароши Ниш 1878. године (нема података)

Stevan Hadži Mitić

chieftain of the municipal town of Niš in 1878
(no information available)

Стеван Хаџи-Митич

кмет общины города Ниш в 1878 году (нет данных)

Риста Н. Бојацић

кмет општине вароши Ниш 1879. године

Риста Н. Бојацић, пре ослобођења од Турака био је трговац. Војне власти су га 1878. године поставиле за управника вароши Ниш, а годину дана касније постављен је за кмета општине вароши Ниш. Након тога био је и окружни начелник.

Утислајући се на свог оца, Риста Н. Бојацић је још у својој најранијој младости предано радио на ослобођењу Ниша и околине од Турака. Још за време турске владавине 1874. године, он је у свом селу Велики Вртоп, у околини Ниша, подигао лествиковац, а приликом постављања темеља, окупио је мештане и саопштио како ће у тој згради бити отворена прва српска школа. Неколико година касније, након ослобођења од Турака, то се заиста и догодило, отворена је основна школа у селу Велики Вртоп, која постоји и данас.

Rista N. Bojadžić

chieftain of the municipal town of Niš in 1879

Before the liberation from the Turks Rista N. Bojadžić was a merchant. He was appointed as a chief of the town of Niš by military authorities in 1878; a year later he became a chieftain of the municipal town of Niš. Afterwards, he was a district chief as well. Looking after his father, Rista Bojadžić dedicated himself to the liberation of Niš from the Turks even in his earliest years. In 1874, during the Ottoman rule, Rista Bojadžić built a summer house in his village Veliki Vrtop near Niš. When setting up the foundation he gathered the residents and promised that this building would become the first Serbian school. Several years later, after the liberation from the Turks, this event took place indeed. An elementary school was opened in the village of Vrtop and that school exists even today.

Риста Н. Бояджич

кмет общины города Ниш в 1879 году

Риста Н. Бояджич до освобождения от турецкого ига был купцом. В 1878 году военные власти назначили его управителем города Ниш, а год спустя он назначен кметом общины города Ниш. После этого он был окружным начальником.

Так же как и его отец, Риста Бояджич еще с юности боролся за освобождение Ниша и окрестности от турков. Во время турецкой власти, в 1874 году, Риста Бояджич в своей деревне Велики Вртоп, недалеко от Ниша построил дачу причем, в начале строительства, он собрал местных жителей и сказал, что в этом здании откроет первую сербскую школу. Несколькими годами спустя, после освобождения от турков, это действительно и случилось, он открыл основную школу в деревне Вртоп, которая существует до сих пор.

Коришћена је документација Димитрија Бојаджића, праунука Ристе Бојаджића.
Documents taken from Dimitrije Bojadžić, Rista Bojadžić's great-grandson.
Использованы документы Димитрија Бояджича, правнука Ристы Бояджича.

Стојанча Лозанчић

кмет општине вароши Ниш 1880. године (нема података)

Stoјanča Lozančić

chieftain of the municipal town of Niš in 1880
(no information available)

Стоянча Лозанчич

кмет общины города Ниш в 1880 году (нет данных)

Петар Божовић

кмет општине вароши Ниш 1881. и 1888. године

Петар Божовић је пре ослобођења Ниша од Турака био полицијски писар у Београду. Као наредник Добровољачког батаљона, учествовао је у борбама за ослобођење Ниша и јужних крајева Србије 1877. године. После ослобођења живео је у Нишу.

Божовић је два пута био кмет општине вароши Ниш: 1881. и 1888. године. Важио је за једног од најписменијих људи у Нишу. Улагао је велике напоре да се комунално стање у граду доведе у ред, да се турски сокаци прошире и регулишу улице, да се завесе хигијена и обезбеди здрава пијаћа вода.

Био је и начелник Среза добричког, а од 1889. године начелник Топличког округа. Руководио је пословима у вези са досељавањем Црногораца у Топлицу и Јабланицу.

Умро је 1897. године.

Petar Božović

chieftain of the municipal town of Niš in the years 1881 and 1888

Petar Božović was a scrivener in Belgrade police before the liberation from the Turks. As a commander of the Volunteer Battalion he participated in the combats for liberation of Niš and southern Serbia in 1877. He lived in Niš after the liberation.

Božović was the chieftain of the municipal town of Niš on two occasions: in 1881 and 1888. He was known to be one of the most literate people in Niš. He engaged in solving communal issues, in spreading Turkish lanes and regulating streets and in providing townsmen with drinking water and general hygiene.

Petar Božović was a chief of the Dobrica District, and also of the Toplica District since 1889. He dealt with immigration of Montenegrins to Toplica and Jablanica.

He died in 1897.

Петар Божович

кмет общины города Ниш в 1881 и 1888 годах

До освобождения Ниша от турков Петар Божович работал в Белграде полицейским писарем. Он участвовал в борьбах за освобождение Ниша и южной Сербии в 1877 году как сержант Батальона добровольцев. После освобождения он жил в Нише.

Божович два раза был кметом общины города Ниш: в 1881 году и в 1888 году. Он был одним из самых грамотных людей в Нише. Он сделал огромные усилия чтобы коммунальное состояние в городе привелось в порядок, чтобы турецкие улицы и переулки расширились, чтобы обеспечить гигиену и здоровую питьевую воду.

Петар Божович тоже был начальником Добричского уезда, а с 1889 года и начальником Топлического округа. Он руководил поселением черногорцев в Топлицу и Йабланицу.

Он умер в 1897 году.

Литература: Календар са шематизмом Краљевине Србије за годину 1885, 1889. Феликс Филип Каниц, *Србија II*, Београд, 2007.

References: The Schematism Calendar of the Kingdom of Serbia for 1885 and 1889.

Feliks Filip Kanic, *Serbia II*, Belgrade, 2007

Литература: Календар с шематизмом Королевства Сербии за 1885, 1889.

Феликс Филип Каниц, *Србија II*, Белград, 2007.

Стеван Милчић

кмет општине вароши Ниш 1881. године

Стеван Милчић је био кмет општине вароши Ниш 1881. године. О његовом личном и породичном животу, као и о томе када је рођен, нема података.

И Стеван Милчић је радио на побољшању услова за живот становника Ниша након ослобођења од Турака. У то време заразне болести биле су стална претња због нерешених основних комуналних питања у Нишу. У првом реду, вода за пиће била је загађена, а улице претрпане смећем. Нарочито је регулација узаних турских улица била мукотрпан посао. За кратко време његовог мандата учињен је велики напредак у решавању ових проблема.

Stevan Milčić

chieftain of the municipal town of Niš in 1881

Stevan Milčić was a chieftain of the municipal town of Niš in 1881. There is no information available regarding both his personal and his family life and the year in which he was born.

Stevan Milčić also worked to improve living conditions for the residents of Niš after the liberation from the Turks. At the time of infectious diseases, there was a constant threat regarding basic unsolved communal issues in Niš. Firstly, drinking water was contaminated and the streets were covered with garbage. Stevan Milčić dedicated much time to the solution of these problems and to the regulation of narrow Turkish lanes, which was particularly challenging. For the short period of his mandate a great progress was made regarding these issues.

Стеван Милчич

кмет общины города Ниш в 1881 году

Стеван Милчич был кметом общины города Ниш в 1881 году. О его личной и семейной жизни и о том когда он родился данные не существуют.

Стеван Милчич старался улучшить жизненные условия жителей Ниша после освобождения от турков. В это время заразные болезни угрожали жителям из-за нерешенных основных коммунальных проблем в Нише. Во-первых, питьевая вода была загрязненная, а улицы усыпаны мусором. Стеван Милчич больше всего занимался решением этих проблем, причем особенно трудно было урегулировать узкие турецкие улицы. Во время его мандата наблюдается крупный прогресс в решении названных проблем.

Литература: *Споменица Ниша*, Ниш, 1937.

References: *Sпоменица Niša*, Niš, 1937

Литература: *Книга памяти Ниша*, Ниш, 1937.

Влајко Стојановић Алдуп

кмет општине вароши Ниш 1882. године (нема података)

Vlajko Stojanović Aldup

chieftain of the municipal town of Niš in 1882
 (no information available)

Влайко Стоянович Алдуп

кмет общины города Ниш в 1882 году (нет данных)

Никола Коле Рашић

председник општине вароши Ниш 1883. године

Никола Коле Рашић је рођен 30. новембра 1838. године у Нишу, у угледној трговачкој породици. Још као младић борио се против турске власти, а са виђенијим људима из ослобођеног дела Србије припремао је устанак за коначно ослобођење. Као резултат тога, 1874. године основао је Заверенички комитет, са циљем да ослободи Ниш и јужне крајеве Србије. Формирао је и добровољачки одред, који је у старту бројао двеста устаника.

Рашић је био припадник Либералне странке и удва навраћа, 1878. и 1883. године, био посланик Народне скупштине Кнежевине Србије. Борио се за интересе Ниша и већа права грађана у вршењу општинске власти.

Никола Рашић био је кмет општине вароши Ниш 1883. године, али је након два месеца вршења те дужности поднео оставку. Умро је 1898. године. Сахрањен је на нишком Старом гробљу, а од 1987. године његова гробница је споменик културе. У Нишу данас једна улица и основна школа носе име овог познатог Нишлије.

Nikola Kole Rašić

president of the municipal town of Niš in 1883.

Nikola Kole Rašić was born in Niš on November 30, 1838 in a respectable merchant family. As a young man he fought against the Ottoman rule and he was also preparing an uprising for the final liberation from the Turks with prominent people from the liberated parts of Serbia. As a result, he formed a Conspiratorial Committee in 1874 with the aim of liberating Niš and southern parts of Serbia. He also formed a volunteer squad which initially consisted of 200 revolvers.

Rašić was a member of the Liberal Party and he was also a member of the Parliament of the Principality of Serbia on two occasions (in 1878 and 1883) when he fought for the interests of Niš and residents' rights in exercising power within local government.

Nikola Rašić was a chieftain of the municipal town of Niš in 1883 as well, but he resigned after two months of performing his duty.

Nikola Rašić died in 1898 and he was buried on the Old Cemetery of Niš. Since 1987 his repository has been considered a monument.

Today one street and an elementary school in Niš are named after him.

Никола Коле Рашич

председатель общины города Ниш в 1883 году

Никола Коле Рашич родиося 30 ноября 1838 года в Нише в знатной купецкой семье. Еще юношей он боролся против турецкой власти и с выдающимися людьми из освобожденной части Сербии готовился к восстанию за окончательное освобождение. В результате этого, в 1874 году, он основал Заговорщицкий комитет с целью освободить Ниш и южную Сербию. Он основал и отряд добровольцев, насчитывающий 200 восстаников.

Рашич был членом Либеральной партии и два раза, в 1878 и в 1883 годах, он был депутатом Народной скупщины Княжества Сербии. Он боролся за Ниш и права граждан осуществлять общинную власть.

Никола Рашич был кметом общины города Ниш в 1883 году, но два месяца спустя он ушел в отставку.

Никола Рашич умер в 1898 году и похоронен на нишском Старом кладбище. С 1987 года его могила представляет памятник культуры.

Сегодня в Нише улица и основная школа носят имя этого знаменитого гражданина Ниша.

Литература: *Енциклопедија Ниша – Историја*, „Градина“, Ниш, 1955, стр. 246.

Reference: *Enciklopedija Niša - Istorija*, "Gradina", Niš, 1955, p. 246

Литература: *Энциклопедия Ниша – История*, Ниш, „Градина“, 1955. С. 246

Васа Кољевић

кмет општине вароши Ниш 1885. године

Васа Кољевић је најпре постављен на функцију начелника Нишког среза, а потом је именован и за кмета општине вароши Ниш 1885. године.

Кољевић је био краљев питомцац и члан Народне либералне странке. У то време, он је био један од образованијих људи у Србији.

За време свог мандата у Нишу, Васа Кољевић је, као и други кметови општине вароши Ниш, решавао комуналне проблеме. Највише је водио рачуна о урџивању улица и чистоћи вароши.

Васа Кољевић је због свог неслагања са представницима Радикалне странке често био мета напада, па су због тога два пута против њега подношене тужбе, а једном је био санкционисан и у затвору провео двадесет дана.

Vasa Koljević

chieftain of the municipal town of Niš in 1885.

Vasa Koljević was primarily positioned as chief of the County of Niš and later on he became a chieftain of the municipal town of Niš (in 1885).

Koljević was king's alumnus and a member of the National Liberal Party. At that period he was one of the most educated people in Serbia.

During his mandate in Niš Vasa Koljević was, as many other chieftains of the municipal town of Niš, solving communal issues. He cared most about urbanization of streets and cleanliness of the town.

Due to his arguments with the representatives of the Radical Party, Vasa Koljević was often their target; therefore he was sued in court twice and he was sanctioned once when he spent 20 days in prison.

Васа Колевич

кмет общины города Ниш в 1885 году

Васа Колевич сперва был назначен начальником нишского уезда, а потом и кметом общины города Ниш в 1885 году.

Колевич был королевским воспитанником и членом Народной либеральной партии. В это время он был одним из самых образованных людей в Сербии.

Во время своего мандата в Нише, Васа Колевич, как и другие кметы общины города Ниш, решал коммунальные проблемы. Прежде всего он старался привести в порядок улицы и очистить город.

Из-за несогласия с представителями Радикальной партии часто нападали на Васу Колевича, два раза подавали жалобы против него, даже он провел в тюрьме 20 дней.

Литература: Лист *Слобода*, Ниш, 1889, бр. 116, 117, Историјски архив Ниш.
References: *Sloboda* magazine No. 116 and No. 117, Nis, 1889, Historical Archives of Niš.
Литература: Газета *Слобода*, Ниш, 1889. №.116, 117, Исторический архив Ниша.

Љуба Станојевић

кмет општине вароши Ниш 1886. године (нема података)

Ljuba Stanojević

chieftain of the municipal town of Niš in 1886
(no information available)

Люба Станоевич

кмет общины города Ниш в 1886 году (нет данных)

Илија Јанић

кмет општине вароши Ниш 1887. године
и председник општине вароши Ниш 1893. године
(нема података)

Њија Јанић

chieftain of the municipal town of Niš in 1887
and lord mayor of the town of Niš in 1893
(no information available)

Илија Јанич

кмет общины города Ниш в 1887 году и председатель общины
города Ниш в 1893 году (нет данных)

Светозар Тутуновић

кмет општине вароши Ниш 1889. године

Светозар Тутуновић је рођен у Краљеву. Са породицом се преселио у Ниш након ослобођења од Турака и ту за кратко време, као учен човек тога доба, стекао велики углед и богатство. Тутуновић је завршио Правни факултет на Великој школи у Београду и постао адвокат. Познат је и по томе што је у Нишу отворио прву фабрику и то фабрику алске паприке. На брду Горица изнад Ниша, Тутуновић је купио земљу, подигао винограде и изградио винарски подрум под називом „Тутуновићев подрум“.

За кмета општине вароши Ниш, Тутуновић је постављен 1889. године. Био је припадник Либералне странке и уживао велико поверење краља Милана. Међутим, врло брзо је поднео оставку на ово место због бројних напада политичких противника.

Умро је 20. новембра 1897. године.

Svetozar Tutunović

chieftain of the municipal town of Niš in 1889

Svetozar Tutunović was born in Kraljevo and he moved to Niš with his family after the liberation from the Turks; within a short time he became very respectable and wealthy as he was a learned man of his time. Tutunović graduated from the Faculty of Law at the Belgrade Higher School and he worked as a lawyer. He was known for opening the first factory in Niš and it was a cayenne pepper factory. Tutunović bought the land in the mount of Gorica above Niš where he made a vineyard known as the "Wine Cellar Tutunović".

He was elected chieftain of the municipal town of Niš in 1889. He was a member of the Liberal Party and King Milan's man of confidence.

He died on November 20, 1897.

Светозар Тутунович

кмет общины города Ниш в 1889 году

Светозар Тутунович родился в Кралево. С семьей он пересел в Ниш после освобождения от турков и здесь очень скоро, будучи образованным человеком, приобрел репутацию и богатство. Тутунович окончил Юридический факультет в Великой школе в Белграде и работал адвокатом. В Нише он открыл первую фабрику и это была фабрика, изготавливающая молотый красный перец. На холме Горица недалеко от Ниша, Тутунович купил землю и посадил виноград, а потом построил и винный погреб, известный под названием „Погреб Тутуновича“.

Кметом общины города Ниш Тутунович назначен в 1889 году. Он был членом Либеральной партии и пользовался огромным доверием короля Милана. Однако, очень скоро он ушел в отставку из-за многочисленных нападений на него политических противников.

Светозар Тутунович умер 20 ноября 1897 года.

Литература: Севдалин Андрејевић, *Економски развој Ниша*, Ниш, 1970.

References: *Економски развој Ниша*, Sevdalin Andrejević, Niš, 1970.

Литература: Севдалин Андрејевич, *Економическое развитие Ниша*, Ниш, 1970.

Властимир Стојановић

председник општине вароши Ниш 1890. године (нема података)

Vlastimir Stojanović

lord mayor of the town of Niš in 1890 (no information available)

Властимир Стојанович

председатель общины города Ниш в 1890 году (нет данных)

Васко Бранковић

председник општине вароши Ниш 1892. године (нема података)

Vasko Branković

lord mayor of the town of Niš in 1892 (no information available)

Васко Бранкович

председатель общины города Ниш в 1892 году (нет данных)

Вићентије Бешевић

председник општине вароши Ниш 1893. и 1901. године

Вићентије Бешевић је у два наврата био председник општине вароши Ниш. Први пут је на ову функцију постављен 1893. године, али је након неколико месеци смењен и постављен за начелника Врањског округа. Други пут је за председника општине вароши Ниш именован 1901. године, али се ни овога пута није дуго задржао на функцији. Убрзо је, због неслагања са двором, поднео оставку.

Био је истакнути либерал.

Vićentije Bešević

lord mayor of the town of Niš in 1893 and 1901

Vićentije Bešević was a lord mayor of the town of Niš on two occasions. He was appointed to this position for the first time in 1893, but he was dismissed after a couple of months and appointed to the position of a chief of the district of Vranje. He was elected a lord mayor of the town of Niš for the second time in 1901 but he did not stay long this time either, and, due to the disagreement with the Court, he resigned.

He was a prominent liberal.

Вичентие Бешевич

председатель общины города Ниш в 1893 году и в 1901 году

Вичентие Бешевич два раза был председателем общины города Ниш. В первый раз назначен председателем в 1893 году, но несколько месяцев спустя его сместили с этого поста и назначили начальником Враньского округа. В следующий раз председателем общины города Ниш он назначен в 1901 году, но и на этот раз не проработал долго. Вскоре, из-за несогласия с Королевством он ушел в отставку.

Он был выдающимся либералом.

Литература: Архив Србије, Министарство унутрашњих дела – Протокол бр. 15588/1900.
References: Archives of Serbia, Ministry of Internal Affairs – Protocol No. 15588/1900
Литература: Архив Србији, Министарство унутрашњих дела – Протокол № 15588/1900.

Ђорђе Генчић

председник општине вароши Ниш 1894–1896. године

Ђорђе Генчић је рођен 4. новембра 1861. године у селу Велики Извору Тимочком округу. Потиче из веома угасне породице. Школовао се у Бечу, где је студирао економију, и у Русији, где је похађао војне школе. Пре него што га је указом на место председника општине нишке вароши 1894. године поставио краљ Милан Обреновић, Генчић је 1889. године изабран за народног посланика, а од 1893. до 1894. године био је и генерални конзул Србије у Солуну.

За време његовог мандата у Нишу, развијало се школство, штампа, културне установе, здравство, судство, а решени су и бројни комунални проблеми. Генчић је настојао да живот у Нишу организује по угледу на градове у Аустрији.

Након што је отишао са функције председника општине вароши Ниш, Генчић је од 1896. до 1899. године био начелник Нишког округа, а потом министар унутрашњих послова.

У сукоб са краљевском династијом Обреновић Генчић је ушао када је краљ Александар Обреновић најавио венчање са Драгом Машин. Након тога је неко време провео у затвору у Пожаревцу, а онда са групом официра испланирао атентат на краљевски пар 1903. године.

Умро је октобра 1938. године у Београду, где је и сахрањен по својој жељи.

Đorđe Genčić

lord mayor of the town of Niš 1894-1896

Đorđe Genčić was born in the village of Veliki Izvor in the Timok District on November 4, 1861. He comes from a very respectable family. He was educated in Vienna, where he studied economy, and in Russia, where he attended military schools. Before having been selected for a lord mayor of the town of Niš by Milan Obrenović's decree, Genčić was an MP and also a consul general of Serbia in Salonika from 1893 to 1894.

School system, press, cultural institutions, health care and judiciary were developing during his mandate and many communal issues were solved as well. He endeavored to organize life in Niš modeled on the cities in Austria.

After he left the function of the lord mayor of the town of Niš, Genčić was a chief of the district of Niš from 1896 to 1899, and then the Minister of internal affairs.

He was brought into conflict with the Royal House of Obrenović when Aleksandar Obrenović announced his wedding with Draga Mašin. Afterwards he spent some time in prison in Požarevac and then he plotted the assassination of the royal couple in 1903 with a group of officers.

Genčić died in Belgrade in 1938, where he was buried at his own wish.

Джордже Генчич

председатель общины города Ниш с 1894 по 1896 год

Джордже Генчич родиося 4 ноября 1861 года в деревне Велики Извор в Тимокском округе в знатной семье. В Вене Генчич изучал экономику, а в России учился в военных училищах. Прежде чем в 1894 году король Милан Обренович назначил его председателем общины города Ниш, он в 1889 году избран депутатом, а с 1893 по 1894 год был генеральным консулом Сербии в Салониках.

Во время его мандата в Нише развивались печать, образование, культурные учреждения, здравоохранение, суд, решались многочисленные коммунальные проблемы. Генчич старался, чтобы жизнь в Нише была устроена как в городах Австрии.

После окончания работы на месте председателя общины города Ниш, с 1896 по 1899 год, Генчич был начальником Нишского округа, а потом министром внутренних дел.

В столкновение с династией Обренович Генчи пришел когда король Александр Обренович решил жениться на Драге Машин. После этого он некоторое время провел в тюрьме, а потом, вместе с группой офицеров, планировал покушение на королевскую пару в 1903 году.

Генчич умер в октябре 1938 года в Белграде, в котором и похоронен по собственному желанию.

Литература: *Нишлија*, бр. 41, 26. мај 1894; и бр. 43, 2. јун 1894.

References: *Nišlija*, 1894, No. 41 from May 26, 1894 and No. 43 from June 2, 1894.

Литература: *Гражданин Ниша*, 1894. № 41 от 16 мая и № 43 от 2 июня 1894.

Тодор Миловановић

председник општине вароши Ниш 1894, 1897–1900, 1901–1903.
и 1905–1908. године

Тодор Миловановић је рођен 1850. године у Нишу, у трговачкој породици. Основну школу завршио је у свом родном граду, а Богословију за учитеље 1874. године у Београду. Најпре је радио као учитељ. Године 1874. учесник је у оснивању Комитета за борбу и ослобођење Ниша и јужних крајева Србије од Турака. Након ослобођења, Миловановић је радио општинске послове и био одборник нишке општине.

Први пут је постао председник општине вароши Ниш 1894. године, а други пут је изабран на општинским изборима октобра 1897. Миловановић је поставио темељ привредног развоја Ниша кроз индустријску производњу, а 1898. године омогућио доношење одлуке о градњи хидроцентрале на Нишави у Сићеву. Осим тога, у овом периоду изграђена је и војна зграда Инжењерске касарне у Нишу и Пастеров завод, у коме је 7. јула 1900. године почела вакцинација против беснила.

Миловановић је трећи пут изабран за председника општине 1901. године, и на овој функцији је остао до 1903.

Био је председник општине вароши Ниш и од 1905. до 1908. године. Омогућио је доношење првог Генералног регулационог плана, који је предвиђао реконструкцију постојећих сокака у широке и праве улице, обележавање градских тргова, паркова и зелених површина, а све то по угледу на модерне европске градове. Осим тога, радио је на унапређењу здравства, па је 1908. године изграђен први објекат градске болнице у Нишу.

Тодор Миловановић умро је 1912. године и сахрањен је у Нишу. Једна улица носи име овог председника општине Ниш, а 1983. године откривена је биста Тодора Миловановића у Нишу.

Todor Milovanović

ord mayor of the town of Niš in 1894 and 1897-1900, 1901-1903 and 1905-1908

Todor Milovanović was born in Niš in 1850 in a merchant family. He finished primary school in his hometown and the Seminary for teachers in Belgrade in 1874. At first he worked as a teacher. He participated in establishing a Committee for Liberation of Niš and southern Serbia from Turks in 1874. After the liberation Milovanović dealt with municipal affairs and he was also an alderman in the municipality of Niš.

He was elected lord mayor of the municipal town of Niš for the first time in 1894 and for the second time in October 1897, after the municipal election. His first mandate lasted until 1900 and during that period Milovanović laid the foundation of economic development of Niš by encouraging industrial production and in 1898 he facilitated decision making about the construction of a hydropower plant on the Nišava River in Sićevo. Furthermore, other objects constructed in this period are a military building of engineering quarters in Niš as well as the Pasteur Institute, in which vaccination against rabies was initiated on July 7, 1900.

Milovanović was elected lord mayor for the third time in 1901 and he remained in office until 1903.

Milovanović was a lord mayor of the municipal town of Niš from 1905 to 1908 as well. During his third mandate Milovanović encouraged the adoption of the first General Regulation Plan, which provided a reconstruction of the old alleys into wide and straight

streets and construction of squares and parks, all modeled on modern European cities. Furthermore, he worked on the development of health protection; therefore, the first hospital in Niš was built up in 1908.

Тодор Милованович

**председатель общины города Ниш в 1894 году,
с 1897 по 1900 год, с 1901-1903 год и с 1905 по 1908 год**

Тодор Милованович родился в 1850 году в Нише в купеческой семье. Основную школу он окончил в родном городе, а Богословское училище для учителей окончил в Белграде в 1874 году. Сперва он работал учителем. В 1874 году он участвовал в основании Комитета для борьбы и освобождения Ниша и южной Сербии от турков. После освобождения Милованович работал в общине и был депутатом в нишской общине.

Первый раз он назначен председателем общины города Ниш в 1894 году, а на следующий раз выбран на общинских выборах в октябре 1897 года. Благодаря Миловановичу в Нише начало развиваться промышленное производство, а в 1898 году решили построить гидроэлектростанцию на Нишаве в Сичево. Кроме того, в этот период построено и военное здание Инженерной казармы в Нише и Завод Пастера, в котором 7 июля 1900 года начали делать прививки против бешенства.

В третий раз Милованович назначен председателем общины в 1901 году и работал до 1903 года.

Председателем общины города Ниш Милованович был и с 1905 по 1908 год. Он помог в принятии первого Генерального плана о регуляции, предусматривающего возобновление улиц и переулков и их превращение в широкие, прямые улицы, обозначение городских площадей и парков, все как и в современных европейских городах. Кроме того, он способствовал развитию здравоохранения и в 1908 году построено первое здание городской больницы в Нише.

Тодор Милованович умер в 1912 году и похоронен в Нише. Улица в Нише носит имя этого председателя общины Ниш, а в 1983 году открыли бюст Тодора Миловановича в Нише.

Литература: *Енциклопедија Ниша – Историја*, „Градина“, Ниш, 1995, стр. 156-159.

References: *Enciklopedija Niša - Istorija*, Gradina, Niš, 1995, p. 156-159.

Литература: *Енциклопедија Ниша – Историја*. Ниш : „Градина“, 1995. С. 156-159.

Ђорђе Јовановић

председник општине вароши Ниш 1903. године

Ђорђе Јовановић је изабран за председника општине вароши Ниш маја 1903. године, одмах након Мајског преврата у Србији. Наиме, нови председник српске владе, Јован Авакумовић, допутовао је у Ниш и сменио са места председника општине Тодора Миловановића, и поставио Ђорђа Јовановића. Јовановић се, међутим, на овој функцији задржао кратко, само месец дана, када га је сменио Општински одбор.

Đorđe Jovanović

lord mayor of the municipal town of Niš in 1903

Đorđe Jovanović was elected lord mayor of the municipal town of Niš in May, 1903, immediately after the May Overthrow in Serbia. Namely, the new Prime Minister, Jovan Avakumović, came to Niš and dismissed Todor Milovanović from office and replaced him by Đorđe Jovanović. However, Jovanović was a lord mayor for a period of only couple of months and he was soon deposed by the municipal board.

Джордже Йованович

председатель общины города Ниш в 1903 году

Джордже Йованович председателем общины города Ниш выбран в мае 1903 года сразу после Майского переворота в Сербии. Новый председатель сербского Правительства Йован Авакумович приехал в Ниш, сместил с поста председателя общины Тодора Миловановича и новым председателем назначил Джорджа Йовановича. Однако, Йованович работал председателем общины короткое время, всего месяц, когда его сместил общинный комитет.

Литература: Историјски архив Ниш – Водич (породични архивски фондови, 1995).

References: Historical Archives of Niš - Guide (family archival holdings, 1995).

Литература: Исторический архив Ниш – Путеводитель (семейные архивы, 1995).

Лазар Јовановић

председник општине вароши Ниш 1903. године

Лазар Јовановић је рођен 1862. године у трговачкој породици која се бавила и ћурчијским занатом. И сам Лазар је једно време радио овај посао и бавио се производњом и продајом крзна.

Јовановић је за председника општине вароши Ниш постављен јуна 1903. године, али је ову дужност обављао само до првог септембра исте године, када га је разрешило окружно начелство, јер према тадашњем Закону о општинама није имао потребне квалификације.

Лазар Јовановић умро је 1910. године и сахрањен је у Нишу.

Lazar Jovanović

lord mayor of the municipal town of Niš in 1903

Lazar Jovanović was born in 1862 in a merchant family which dealt with furrery as well. Lazar himself dealt with the production and sales of fur for some time.

Jovanović was elected lord mayor of the municipal town of Niš in June, 1903 but he remained in office for only three months (until September 1, 1903) when he was deposed by the district office, because he lacked required qualifications, according to the Law on Municipalities from that time.

Lazar Jovanović died in 1910 and he was buried in Niš.

Лазар Йованович

председатель общины города Ниш в 1903 году

Лазар Йованович родился в 1862 году в купецкой семье, занимающейся и меховым ремеслом. Некоторое время и сам Лазар занимался производством и продажей меха.

Председателем общины города Ниш Йованович назначен в июне 1903 года, но эту функцию выполнял только до первого сентября того же года, когда его с должности сняло окружное начальство, потому что, согласно Закону о общинах он не обладал нужными квалификациями.

Лазар Йованович умер в 1910 году и похоронен в Нише.

Литература: *Нишки весник*, Ниш, јул 2010, стр. 20.

References: *Niški vesnik*, Niš, July 2010, p.20

Литература: *Нишки вестник*, Ниш, июль 2010. С. 20

Милош П. Чупић

председник општине вароши Ниш 1903. године

Милош П. Чупић, за председника општине вароши Ниш изабран је трећег септембра 1903. године. Пре него што је изабран на ову функцију, Милош Чупић је био председник Првостепеног (Окружног) суда у Нишу и за време свог мандата дао је значајан допринос да суд и судије постану независни у вршењу своје дужности.

Против избора Чупића на место председника општине Ниш био је тадашњи председник Владе Србије Јован Авакумовић, али и министар привреде и некадашњи председник општине Ниш Ђорђе Генчић. Знајући то, Чупић је поднео оставку. Међутим, Општински одбор није прихватио његову оставку, па је он и даље, против своје воље, званично био председник општине. У исто време, октобра 1903. године, дужност председника општине вароши Ниш обављао је и

адвокат Васа Јовановић, кога је именовано окружни начелник Јован Несторовић, по наредби председника Владе Србије Јована Авакумовића. У нишкој општини тада је настало двовлашће, које је разрешено тек 1904. године, када је за председника општине изабран Никола Узуновић.

Miloš P. Čupić

lord mayor of the municipal town of Niš in 1903

Miloš P. Čupić was elected lord mayor of the municipal town of Niš on September 3, 1903. Before being elected, Miloš Čupić was the president of the Trial (District) Court in Niš and during his mandate he contributed to court's independent performance of duties.

Prime Minister Jovan Avakumović was against Čupić being elected lord mayor, as well as former lord mayor Đorđe Genčić. Knowing that, Čupić resigned, but the municipal board rejected his resignation, so he continued performing his office against his own will. At the same time, in October 1903, lawyer Vasa Jovanović was also performing the duty of a lord mayor of the municipal town of Niš. He was appointed to this function by district chief Jovan Nestorović, by order of Prime Minister Jovan Avakumović. At that point a dual rule was created in the municipality of Niš and it was resolved only in 1904 when Nikola Uzunović was elected lord mayor.

Милош П. Чупич

председатель общины города Ниш в 1903 году

Милош П. Чупич выбран председателем общины города Ниш 3 сентября 1903 года. До этого Милош Чупич был председателем Первостепенного (Окружного) суда в Нише и во время своего мандата настаивал на том, чтобы суд и судьбы стали независимым в выполнении своих функций.

Против выбора Чупича на пост председателя общины Ниш были председатель Правительства Сербии Йован Авакумович, а также и министр хозяйства и бывший председатель общины Ниш Джордже Генчич. Поэтому Чупич ушел в отставку. Однако, общинный комитет не согласился с его отставкой, так что он, против собственного желания и дальше был официальным председателем общины. В то же самое время, в октябре 1903 года, функцию председателя общины

города Ниш выполнял и адвокат Васа Йованович, назначенный окружным начальником Йованом Несторовичем, а в соответствии с приказом председателя Правительства Сербии Йована Авакумовича. В нишской общине тогда наступило двосвластие, продолжавшееся вплоть до 1904 года когда председателем общины выбран Никола Узунович.

Литература: *Историја Ниша II*, „Градина“ и „Просвета“, Ниш, 1984, стр. 96
References: *Istorija Niša II*, "Gradina", "Prosveta", Niš, 1984, p.96
Литература: *Историја Ниша II*. Ниш : „Градина“ и „Просвета“, 1984. С. 96

Васа Јовановић

председник општине вароши Ниш 1903. године

Васа Јовановић, по занимању адвокат, за председника општине Ниш именован је октобра 1903. године. У то време у Нишу је било само десет адвоката. Њега је на ову функцију именовано начелник Нишког округа Јован Несторовић, по наредби тадашњег председника Владе Србије Јована Авакумовића и министра привреде Ђорђа Генчића, који је и сам неколико година пре тога био председник општине вароши Ниш. Против овакве одлуке били су и грађани Ниша, који су организовали протесте.

Јовановић је, практично, био један од председника општине Ниш, јер је у то време и Милош Чупић био председник општине Ниш, а њега су на ово место изабрали грађани на изборима одржаним 1903. године.

Vasa Jovanović

lord mayor of the municipal town of Niš in 1903

Vasa Jovanović, a lawyer, was elected lord mayor of the municipal town of Niš in October, 1903. There were only nine lawyers in Niš at that time. He was appointed to this function by Jovan Nestorović, district chief of Niš, by order of Prime Minister Jovan Avakumović and Minister of Economy Đorđe Genčić, who himself had been the lord mayor of the municipal town of Niš some time before. Residents of Niš were against this decision and thus they organized protests.

Jovanović was, practically, one of the mayors of the municipality of Niš because, at that time, Miloš Čupić was also a mayor of the municipality of Niš, elected by the residents on the election in 1903.

Васа Йованович

председатель общины города Ниш в 1903 году

Васа Йованович по профессии адвокат. Председателем общины Ниш он назначен в октябре 1903 года. В это время в Нише было всего десять адвокатов. На эту функцию его назначил начальник Нишского округа Йован Несторович, а в соответствии с приказом председателя Правительства Сербии Йована Авакумовича и министра хозяйства Джорджа Генчича, который раньше был председателем общины города Ниш. Против их решения были граждане Ниша, которые по этому поводу организовали протесты.

На самом деле Йованович был одним из председателей общины Ниш, поскольку в это время и Милош Чупич был председателем общины Ниш, а его на этот пост выбрали граждане на выборах в 1903 году.

Литература: *Историја Ниша II*, „Градина“, „Просвета“, Ниш, 1984.

References: *Istorija Niša II*, „Gradina“, „Prosveta“, Niš, 1984.

Литература: *Нишкий вестник*, Ниш, июль 2010. С. 20.

Никола Узуновић

председник општине вароши Ниш 1904. године

Никола Узуновић је рођен 1873. године у Нишу. Основну школу и гимназију завршио је у свом родном граду, а правне науке на Великој школи у Београду.

Пре него што је за председника општине вароши Ниш изабран 1904. године, Узуновић је био председник Окружног суда у Нишу. За време свог мандата Узуновић се залагао да Ниш, попут Београда, има развојни програм, захтевао је у Скупштини Србије да се у Нишу отварају школе и културне установе, иницирао идеју о Нишу као културном центру на југу Србије. Захваљујући његовом каснијем ангажовању, Ниш је изабран за седиште Моравске бановине. Изборио се да фабрика лувана буде изграђена у Нишу, а не у Смедереву, као што је то првобитно било планирано.

Никола Узуновић био је члан Радикалне странке и као њен истакнути члан 1905. године изабран је за народног посланика. Након Првог светског рата био је министар аграрне реформе, саобраћаја, грађевине и социјалне политике. Мандат за састав Владе Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца Узуновић је добио 1926. године, а председник Владе био је четири пута.

Никола Узуновић умро је 1954. године у својој кући на Дедињу у Београду.

Nikola Uzunović

lord mayor of the municipal town of Niš in 1904

Nikola Uzunović was born in Niš in 1873. He finished primary school and high school in his hometown and jurisprudence in the Belgrade Higher School.

Before being elected as lord mayor of the municipal town of Niš in 1904, Uzunović was a president of the District Court in Niš. During his mandate, Uzunović advocated for the Niš development program (modeled on Belgrade's); in the Assembly of Serbia he demanded that Niš have schools and cultural institutions; he also initiated the idea of Niš being a cultural center of the southern Serbia. Due to his further involvement, Niš became a seat of the Morava Provinces. Furthermore, he managed to put across the construction of the tobacco factory in Niš, and not in Smederevo, which had previously been planned.

Nikola Uzunović was a member of the Radical Party and as such he was elected an MP in 1905. After World War I Uzunović was a minister on several occasions as: Minister of Agricultural Reform, Minister of Transport, Minister of Civil Engineering and Minister of Social Affairs. A mandate to form the government of the Kingdom of Serbs, Croats and Slovenes he gained in 1926, and he was Prime Minister on four occasions.

Nikola Uzunović died in his house on Dedinje in Belgrade in 1954.

Никола Узунович

председатель общины города Ниш в 1904 году

Никола Узунович родиося в 1873 году в Нише. Основную школу и гимназию окончил в родном городе, а юридические науки изучал в Великой школе в Белграде.

До выбора на пост председателя общины города Ниш в 1904 году, Узунович был председателем Окружного суда в Нише. Во время мандата Узунович настаивал на том, чтобы Ниш приобрел программу развития, в Скупщине Сербии он требовал,

чтобы в Нише открывали школы и культурные учреждения, он выдвинул идею о Нише как культурном центре на юге Сербии. Благодаря его активности Ниш назначен местопребыванием Моравской бановины. Кроме того, его заслугой является то, что табачная фабрика построена в Нише, а не в Смедереве, как было планировано в начале.

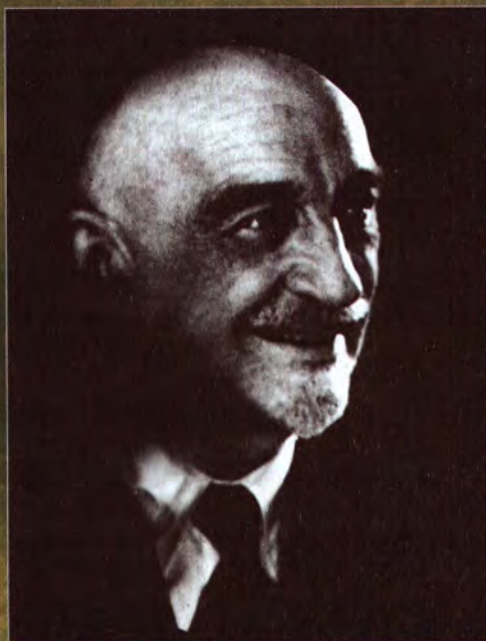
Никола Узунович был членом Радикальной партии и, в качестве ее выдающегося члена, в 1905 году выбран народным депутатом. После Первой мировой войны, Узунович был министром аграрной реформы, транспорта, строительства и социальной политики. Мандат по составлению Правительства Королевства сербов, хорватов и словенцев Узунович получил в 1926 году, а председателем правительства был четыре раза.

Никола Узунович умер в 1954 году в своем доме на Дедине в Белграде.

Литература: Радивоје М. Петковић, *Нишка гимназија*, „Вук Караџић”, Ниш, 2003, стр. 898, 889.

References: Radivoje M. Petković, *Niška gimnazija*, “Vuk Karadžić”, Niš, 2003, p. 898, 889.

Литература: Радивоје М. Петковић, *Нишска гимназија*. Ниш: „Вук Караџић”, 2003. С. 898, 889.

Петар Аранђеловић

председник општине вароши Ниш 1909–1913. године

Петар Аранђеловић рођен је 1859. године у Јагодини, у угледној трговачкој породици. Након завршене гимназије и фармацеутског факултета у Грацу у Аустрији, Аранђеловић одлази у Пирот и отвара прву апотеку у том граду 1886. године. У Ниш се сели десет година касније и отвара апотеку „Црвени крст“ на данашњем Тргу краља Александра Карађорђевића. За кратко време постаје један од виђенијих Нишлија.

Петар Аранђеловић изабран је за председника општине вароши Ниш 1909. године, и на тој функцији остаје до 1913. године. У том периоду воде се балкански ратови, а Петар Аранђеловић организује исхрану становништва, јер већина грађана не може да обезбеди намирнице за живот. Посебну пажњу посвећује раду на заштити грађана од заразних болести и сузбијању епидемије тифуса у Нишу.

У току Првог светског рата, Аранђеловић са српском војском одлази на Крф и помаже као апотекар у лечењу војника, а потом до 1918. године ради у председништву српског „Црвеног крста“ у Женеви.

До краја живота највише је био посвећен апотекарству.

Умро је 16. новембра 1938. године.

Petar Arandelović

lord mayor of the municipal town of Niš from 1909 to 1913

Petar Arandelović was born in Jagodina in 1859 in a respectable merchant family. Having finished high school and graduated from the Faculty of Pharmacy in Graz (Austria), Arandelović went to Pirot to open the first pharmacy in that town in 1886. He moved to Niš ten years later and opened the “Red Cross” pharmacy on today’s King Aleksandar Karadorđević Square. He became one of the most prominent townsmen of Niš in a short period of time.

Petar Arandelović was elected lord mayor of the municipal town of Niš in 1909 and remained on this position until 1913. Since that was the period of the Balkan Wars, Petar Arandelović organized supplies of food for the population due to the fact that majority of people were not able to provide food for themselves and he paid special attention to the protection against infectious diseases and to the suppression of the epidemic typhus in Niš.

During World War I Arandelović went to the island Corfu with Serbian army and assisted in the treatment of soldiers as a pharmacist and then, until 1918, he worked in the presidency of Serbian “Red Cross” in Geneva.

By the end of his life he was dedicated to pharmacy.

He died on November 16, 1938.

Петар Аранђелович

председатель общины города Ниш с 1909 по 1913 год

Петар Аранђелович родиося в 1859 году в Ягодине в знатной купецкой семье. После окончания гимназии и Фармацевтического факультета в Граце в Австрии, Аранђелович уезжает в Пирот и там, в 1886 году, открывает первую аптеку в этом городе. Десять лет спустя он переехал в Ниш и открыл аптеку „Красный Крест“ на месте где сегодня находится Площадь Короля Александра Карађорђевића.

Очень скоро он становится одним из выдающихся граждан Ниша.

Председателем общины города Ниш Петар Аранджелович выбран в 1909 году и эту функцию он выполнял до 1913 года. Это время Балканских войн и Петар Аранджелович организует питание жителей, так как большинство граждан не в состоянии обеспечить продукты. Особое внимание он уделяет защите граждан от заразных болезней и борьбе с эпидемией тифа в Нише.

В Первой мировой войне Аранджелович вместе с сербской армией отступает на Корф и как аптекарь помогает в лечении солдат, а потом, до 1918 года работает в президиуме сербского Красного креста в Женеве.

Свою жизнь Петар Аранджелович больше всего посвящал аптекарству. Он умер 16 ноября 1938 года.

Литература: *Нишки вестник*, Ниш, јануар 2009, стр. 12.

References: *Niški vestnik*, Niš, January 2009, p.12.

Литература: *Нишки вестник*, Ниш, јанвар 2009. С.12.

Петар Станковић

председник општине вароши Ниш 1913–1916. и 1918. године

Петар Станковић је рођен у Нишу 22. јула 1866. године. Завршио је три разреда основне школе и био познати нишки трговац. Са развојем индустрије у Нишу основано је Удружење нишких индустријалаца, а Станковић је био његов први председник. Залагао се и за отварање Дуванске индустрије у Нишу. Од најраније младости бавио се политиком и био посланик више година.

За председника општине вароши Ниш изабран је 1913. године и на тој дужности затекло га је Први светски рат. У првих неколико месеци рата, Ниш је био ратна престоница Србије. Град је био претрпан чиновништвом, војском и избеглицама.

Настали су проблеми у снабдевању храном и пијаћом водом, али и у заустављању заразних болести. Петар Станковић носио се на најбољи начин са овим проблемима.

Станковић је био на месту председника општине и за време бугарске окупације, до 1916. године.

Након ослобођења Ниша 1918. године, именован је за председника општине Ниш, али је већ у децембру исте године напустио овај положај, због протеста који су организовали грађани против њега због сарадње са бугарским окупатором.

Петар Станковић умро је 1933. године и сахрањен је на Старом гробљу у Нишу.

Petar Stanković

lord mayor of the municipal town of Niš from 1913 to 1916 and in 1918

Petar Stanković was born in Niš on July 22, 1866. He finished three grades of elementary school and he was a prominent merchant in Niš. Following the industry development in Niš, he established the association of industrialists of Niš and he was its first president. He advocated for the establishment of the Tobacco Industry in Niš. He was engaged in politics from an early age. He was also an MP for several times.

He was elected lord mayor of the municipal town of Niš in 1913 and he was in office when World War I began. In the first months of the war Niš was a war capital and as such it was crowded with officialdom, army and refugees. The problems regarding food supplies, drinking water and infectious diseases arose. Petar Stanković dealt with these problems in the best possible way.

Petar Stanković was the lord mayor during Bulgarian occupation as well.

After the liberation of Niš in 1918, Petar Stanković was elected mayor of Niš, but already in December of the same year he left the position due to the protests of the residents of Niš who were dissatisfied with Stanković' alleged cooperation with Bulgarian invaders during World War I.

Petar Stanković died in 1933 and he was buried on the Niš Old Cemetery.

Петар Станкович

председатель общины города Ниш с 1913 по 1916 год и в 1918 году

Петар Станкович родился в Нише 22 июля 1866 года. Он окончил три класса основной школы и был известным нишским купцом. Вместе с развитием промышленности в Нише основано и Объединение нишских промышленников, а Петар Станкович был его первым председателем. Он настаивал на открытии Табачной промышленности в Нише. С ранней юности он занимался политикой и многие годы был депутатом.

Председателем общины города Ниш он выбран в 1913 году и эту функцию выполнял и во время Первой мировой войны. В первые месяцы войны Ниш был военной столицей Сербии, в городе было множество чиновников, солдат и беженцев. Возникли проблемы в снабжении питанием и питьевой водой, появились заразные болезни. Петар Станкович очень хорошо справлялся с возникшими проблемами.

Петар Станкович был председателем общины и во время болгарской оккупации до 1916 года.

После освобождения Ниша, в 1918 году, Петар Станкович назначен председателем общины Ниш, но уже в декабре того же года он покинул этот пост из-за протестов против него, организованных гражданами, причиной которых являлось его сотрудничество с болгарскими оккупантами.

Петар Станкович умер в 1933 году и похоронен на Старом кладбище в Нише.

Литература: *Српска народна скупштина 1908–1912. године*, Београд.

References: *National Assembly of Serbia 1908-1912*, Belgrade

Литература: *Србско народно собрание 1908-1912 год*, Белград

Живко Стоиљковић

председник општине вароши Ниш 1918. године

Живко Стоиљковић је постао председник општине вароши Ниш 1918. године, након завршетка Првог светског рата, али је тај посао обављао само три месеца. Ову функцију прихватио је као привремено решење, како би помогао да се живот у граду обнови након рата. Његова љубав била је трговина, којом је и наставио да се бави.

Након три месеца руковођења општином Ниш, Живко Стоиљковић врагио се својој професији и био познати нишки гвожђарски трговац. Поседовао је аутоматске млинове у Куманову и Лесковцу, а у Нишу је саградио данашњи хотел „Парк“ у Улици 7. јули, који је у то време био право архитектонско чудо у Нишу, и велелепну кућу у улици Наде Томић, у којој се данас налази предузеће „Обједињена наплата“.

Živko Stoilković

lord mayor of the municipal town of Niš in 1918

Živko Stoilković became the lord mayor of the municipal town of Niš in 1918, after World War I. However, he remained in office for only three months. He had accepted this position only as a temporary solution in order to help the town to recover after the war. What he was really interested in was trade, which he continued to deal with.

After three months of dealing with municipal affairs, Živko Stoilković returned to his profession and continued being a prominent iron trader in Niš. In terms of property, Stoilković possessed automatic mills in Kumanovo and Leskovac and he also built up today's hotel "Park" in 7th July Street, which was a true architectural wonder of that time in Niš, as well as a magnificent house in Nade Tomić Street, which is now a seat of the company "Incorporate Payment".

Живко Стоилькович

председатель общины города Ниш в 1918 году

Живко Стоилькович стал председателем общины города Ниш в 1918 году по окончании Первой мировой войны, но эту функцию выполнял только три месяца. Он согласился временно занять этот пост, чтобы помочь возобновить жизнь в городе после войны. Его основным занятием была торговля и он продолжил ею заниматься.

После три месяца во главе общины Ниш, Живко Стоилькович вернулся своей профессии и был известным нишским купцом, торгующим скобяными товарами. Из важнейших недвижимостей Стоилькович обладал автоматическими мельницами в Куманово и в Лесковаце. В Нише он построил сегодняшнюю гостиницу „Парк“ на улице 7 июля, которая в это время представляла собой настоящее архитектурное чудо и прекрасный дом на улице Нады Томич, в котором сегодня находится Коммунальное учреждение.

Литература: Б. Андрејевић, *Споменица Ниша*, „Просвета“, Ниш, 1996, стр. 250.

References: B. Andrejević, *Spomеница Niša*, "Prosveta", Niš, 1996, p. 250.

Литература: Б. Андреевич, *Книга памяти Ниша*. Ниш: „Просвета“, 1996. С. 250.

Милан Јоксимовић

в. д. председника општине Ниш 1919. године

Милан Јоксимовић је рођен 1877. године у Ужицу. Био је члан Радикалне странке. Завршио је Грађевински факултет у Београду и био један од првих школованих српских пројектаната у Нишу, где је почео да ради у грађевинском одељењу начелства Нишког округа, а потом и у Дирекцији српских државних железница.

Вршилац дужности председника општине Ниш Јоксимовић је постао 13. јануара 1919. године, и док је обављао ову функцију посебно је водио рачуна о обнови града и решавању комуналних проблема.

На овој функцији био је непуно годину дана, јер је јануара 1920. године разрешен дужности због повратка Сотира Здравковића из Француске, који је тамо био у избеглиштву. Сотир Здравковић био је општински кмет уочи Првог светског рата, па је по повратку наставио да обавља дужност и практично отерао Јоксимовића са места председника општине.

Након тога, Јоксимовић се потпуно посветио предузетништву и пројектовању. Отворио је фабрику за производњу кеса од хартије и радњу за техничка предузећа, које су добро радила до велике кризе 1929. године. Радио је и као пројектант и дао значајан допринос архитектонском обликовању града. Пројектовао је педесет грађевина, од којих су најпознатије: Народна банка, Фабрика дувана, Централа у Сићеву, али и Водовод и канализација. Учествовао је и у изградњи бројних пруга и мостова ван Ниша.

Био је ожењен сестром Драгише Цветковића.

Милана Јоксимовића и његова два сина стрељале су нове власти након Другог светског рата, 16. октобра 1944. године.

Milan Joksimović

acting president of the municipality of Niš in 1919

Milan Joksimović was born in Užice in 1877. He was a member of the Radical Party. He graduated from the Faculty of Civil Engineering in Belgrade and he was one of the first educated Serbian architects in Niš, where he started working in the engineering section of the district offices of the county of Niš, and then in the Serbian State Railway Directorate.

Joksimović became the acting president of the municipality of Niš on January 13, 1919 and while performing this function he paid special attention to the urban renewal of the town and to communal issues as well.

Milan Joksimović was on this position for less than a year (until January 1920) due to the return of Sotir Zdravković from captivity in France; had been a municipal chieftain in the period when World War I started. Having returned, Sotirović continued performing his duty and practically banished Joksimović from the position of municipality president.

After that, Joksimović dedicated himself to entrepreneurship and designing. He opened a factory for production of paper bags as well as a store for technical companies, both of which were working well until the great crisis in 1929. Joksimović worked as an architect in Niš as well and he contributed to the architectural remodeling of the town. He projected 50 buildings, including: National Bank, Tobacco Factory, Power Station in Sićevo, and the water supply and sewerage system as well.

Milan Joksimović was married to Dragiša Cvetković's sister.

Milan Joksimović and his two sons were shot by new government after World War II on October 16, 1944.

Милан Йоксимович

и.о. председателя общины Ниш в 1919 году

Милан Йоксимович родился в 1877 году в Ужице. Он был членом Радикальной партии. Он окончил Строительный факультет в Белграде и был одним из первых образованных сербских проектировщиков в Нише. Здесь он работал в строительном отделении при управлении начальника Нишского округа, а потом и в Дирекции сербской государственной железной дороги.

Исполняющим обязанности председателя общины Ниш Йоксимович стал 13 января 1919 года и за это время особое внимание уделял возобновлению города и решению коммунальных проблем.

Милан Йоксимович был и.о. председателя общины Ниш меньше года так как в январе 1920 года его сняли с должности потому что из Франции, где находился в эмиграции, вернулся Сотир Здравкович. Накануне Первой мировой войны он был общинным кметом, по возвращении продолжил выполнять эту функцию и, на самом деле, выгнал Йоксимовича с поста председателя общины.

После этого Йоксимович вполне посвятил себя предпринимательству и проектировке. Он открыл фабрику по производству бумажных сумок и магазин для технических предприятий, которые очень хорошо работали до великого кризиса в 1929 году. Йоксимович работал проектировщиком и в Нише и во многом способствовал архитектурной формовке города. Он проектировал 50 зданий, из которых самые известные: Национальный банк, Табачная фабрика, ГЭС в Сичево, а также и водопровод и канализацию. Он участвовал в постройке многочисленных железных дорог и мостов вне Ниша.

Милан Йоксимович был женат на сестре Драгиши Цветковича.

Милана Йоксимовича и двух его сыновей расстреляла новая власть после Второй мировой войны 16 октября 1944 года.

Литература: Историјски архив Ниш, лични фонд Милана Јоксимовића.

Енциклопедија Ниша, „Градина“, Ниш, 1995, стр. 277.

References: Historical Archives of Niš, Milan Joksimović's personal holdings.

Енциклопедија Ниша, „Градина“, Ниш, 1995, р. 277

Литература: Исторический архив Ниша, личный фонд Милана Йоксимовича.

Энциклопедија Ниша, Ниш : „Градина“, 1995. С. 277.

Сотир Здравковић

председник вароши Ниш 1919–1920. године

Сотир Здравковић је рођен 1879. године у селу Камбелсвац код Бабушнице, а од ране младости живео је у Нишу.

За кмета општине Ниш изабран је уочи Првог светског рата. Када је Ниш пао у руке окупатора, Здравковић је са српском војском прешао Албанију. Са Крфа је упућен на лечење у Француску. По повратку у Србију и у Ниш, 1919. године, Здравковић је наставио да обавља функцију кмета, иако је у то време председник општине Ниш био Милан Јоксимовић. Из овог сукоба Здравковић је изашао као победник и наставио да руководи општином Ниш. За време свог мандата пружао је помоћ послератној сиротињи и породицама чији су храниоци изгинули на Солунском фронту или су стрељани од стране Бугара.

Био је председник општине до 22. августа 1920. године, када је на изборима изгубио од кандидата Павла Стојковића.

Сотир Здравковић је умро 16. маја 1967. године, и сахрањен је на Старом гробљу у Нишу.

Sotir Zdravković

president of the town of Niš from 1919 to 1920

Sotir Zdravković was born in the village of Kambelevac near Babušnica in 1879, but he lived in Niš since an early age.

He was appointed to the position of chieftain of the municipality of Niš shortly before the beginning of World War I, and when Niš fell into occupier hands, Sotirović passed over Albania to reach Corfu with Serbian army, and from Corfu he was sent to France for medical treatment. Having returned to Serbia and to Niš in 1919, Zdravković continued to perform his duty of a chieftain, though at that time the president of the municipality of Niš was Milan Joksimović. Zdravković emerged as a winner of this conflict and he continued governing the town. During his mandate Zdravković was supporting the poverty-stricken in the war as well as the families whose sustainers had died during the Salonika Front or had been shot by Bulgarians.

Sotir Zdravković was the president of the municipality until August 22, 1920 when he lost the election, whose ultimate winner was Pavle Stojković.

Sotir Zdravković died on May 16, 1967 and he was buried on the Old Cemetery in Niš.

Сотир Здравкович

председатель города Ниш с 1919 по 1920 год

Сотир Здравкович родиося в 1879 году в деревне Камбелевац недалеко от Бабушницы, а в Нише жил с раннего детства.

Кметом общины Ниш выбран накануне Первой мировой войны. Когда оккупанты завоевали Ниш, Здравкович вместе с сербской армией отступал через Албанию. С Корфа его направили во Францию лечиться. По возвращении в Сербию и в Ниш в 1919 году Здравкович продолжил выполнять функцию кмета, несмотря на то, что в это время председателем общины Ниш был Милан Йоксимович. Здравкович оказался победителем в этом столкновении и

продолжил руководить общиной Ниш. Во время своего мандата Здравкович помогал послевоенным бедным и семьям, чьи кормилцы погибли на Салоникском фронте или расстреляны болгарами.

Сотир Здравкович был председателем общины до 22 августа 1920 года, когда на выборах его победил Павле Стойкович.

Сотир Здравкович умер 16 мая 1967 года и похоронен на Старом кладбище в Нише.

Литература: *Историја Ниша II*, „Градина“ и „Просвета“, Ниш, 1984, стр. 243.

References: *Istorija Niša II*, „Gradina“, „Prosveta“, Niš, 1984, p. 243.

Литература: *История Ниша II*, Ниш : „Градина“ : „Просвета“, 1984. С. 243.

Павле Стојковић

председник вароши Ниш 1920–1921. године

Павле Стојковић је рођен 1880. године у Пљевљима, али се његова породица врло брзо преселила у Санџак. У Санџаку је завршио основну школу. Због опасности да ће Турци извршити покољ Срба, Павле је 1892. године побегао у Ужице, где је изучио обућарски занат код политичког емигранта Антона Воште из Чехословачке. Године 1898. сели се у Београд, где налази посао и уписао похађа вечерњу школу.

Павле Стојковић је приступио првим синдикалним савезима, а потом главном радничком савету, Социјалдемократској партији и Модерном радничком покрету. За секретара Савеза кожарских радника именују га 1910. године, а три године касније партија га шаље у Лесковац, тадашњи град текстила, да уједини раднике у синдикат како би остваривали своја права.

За време Првог светског рата Стојковић је ухапшен и већи део времена провео је у логорима у Бугарској. У Србију се враћа 1917. године.

Након завршетка рата, послат је у Ниш да формира синдикалне организације. Прикључује се Комунистичкој партији Југославије. На општинским изборима 22. августа 1920. године изабран је за председника општине Ниш и Суда општине нишке. Ово је била прва комунистичка општина. У то време отвара се општинска пекара која је продавала јефтинији хлеб. Формирана је Комисија за решавање социјалних и економских проблема у граду, уведени су порези за имућне грађане и организована Берза рада ради запошљавања становништва. У циљу подизања народног здравља, формиран је Градски санитетски савет.

Ова власт није дуго трајала, јер је Драгиша Цветковић повео кампању за распуштање комунистичке општине. Павле Стојковић се преселио у Куманово, затим у Скопље, али је 1941. године побегао пред бугарском потером у Ниш, односно у село Прасковче код Делиграда. Ту је живео илегално још две године. Ухваћен је, изведен из села и заклан 27. октобра 1943. године.

Након Другог светског рата, на Старом гробљу у Нишу Павлу Стојковићу подигнут је споменик. Народни универзитет назван је по њему, док један трг, на којем му је подигнута биста, и даље носи његово име.

Pavle Stojković

president of the town of Niš from 1920 to 1921

Pavle Stojković was born in Pljevlja in 1880, but his family soon moved to Sandžak where he finished elementary school. Being afraid that the Turks would carry out a slaughter of the Serbs, Stojković escaped to Užice where he studied shoemaking at Anton Voste, an émigré from Czechoslovakia. In 1898 Pavle Stojković moved to Belgrade where he found a job and attended an evening school at the same time.

Pavle Stojković joined the first trade unions and that the main workers' union, Social Democratic Party and Modern Labor Movement. He was chosen for the secretary of the Carriers' Union in 1910 and three years later he was sent by the Party to Leskovac, a textile town, to gather the workers to exercise their rights.

During World War I Stojković was under arrest and most of the time he spent in camps in Bulgaria, but he returned to Serbia in 1917.

After the war, Pavle Stojković was sent to Niš to form labor unions. He joined the Communist Party of Yugoslavia and on the municipal election on August 22, 1920 he

was elected president of the municipality of Niš and of the municipal court as well. This was the first communist municipality. A municipal bakery was opened at that time and it sold cheaper bread. Furthermore, the Commission for Social and Economic Issues was formed at that time, new taxes for wealthy residents were introduced as well as a labor market for employing people. In order to improve public health, the City Medical Association was formed.

This authority did not last for long because Dragiša Cvetković started a campaign for dissolution of the communist municipality. Having resigned, Pavle Stojković moved to Kumanovo and then to Skopje, but in 1941 he fled to Niš, before the Bulgarian chase. Then he moved to the village of Praskovče near Deligrad. After two years of illegal life, he was caught, taken from the village and slaughtered in 1943. It is still unknown who committed this crime.

After the end of World War II, his monument was erected on the Old Cemetery in Niš. People's University bore his name and one square where his bust is still bears it.

Павле Стойкович

председатель города Ниш с 1920-1921 год

Павле Стойкович родился в 1880 году в Плевлях, но его семья переехала в Санажак, где он окончил основную школу. Из-за турецкого погрома, угрожающего сербам, Павле в 1892 году сбежал в Ужице, где он изучал сапожническое ремесло у политического эмигранта Антона Вошты из Чехословакии. В 1898 году Павле Стойкович переехал в Белград, там поступил на работу и рядом с этим учился в вечерней школе.

Павле Стойкович стал членом первых профсоюзных объединений, а потом и главного рабочего совета, Социал-демократической партии и Современного рабочего движения. Секретарем Союза кожевников его назначили в 1910 году, а три года спустя партия направляет его в Лесковац, город текстильщиков, объединить рабочих в профсоюзы, чтобы осуществили свои права.

Во время Первой мировой войны Стойкович арестован и большинство времени находился в лагерях в Болгарии. В Сербию он возвращается в 1917 году.

По окончании войны Павле Стойкович приезжает в Ниш сформировать профсоюзные организации. Он становится членом Коммунистической партии Югославии и на общинных выборах 22 августа 1920 года его выбрали председателем общины Ниш и председателем суда нишской общины. Это была

первая коммунистическая община. В это время открывают первую булочную, продававшую более дешёвый хлеб. Сформирована Комиссия по решению социальных и экономических проблем города, введен налог для состоятельных граждан и организована Биржа труда, помогающая жителям поступить на работу. В целях лучшего здравоохранения сформирован и Городской санитарный совет.

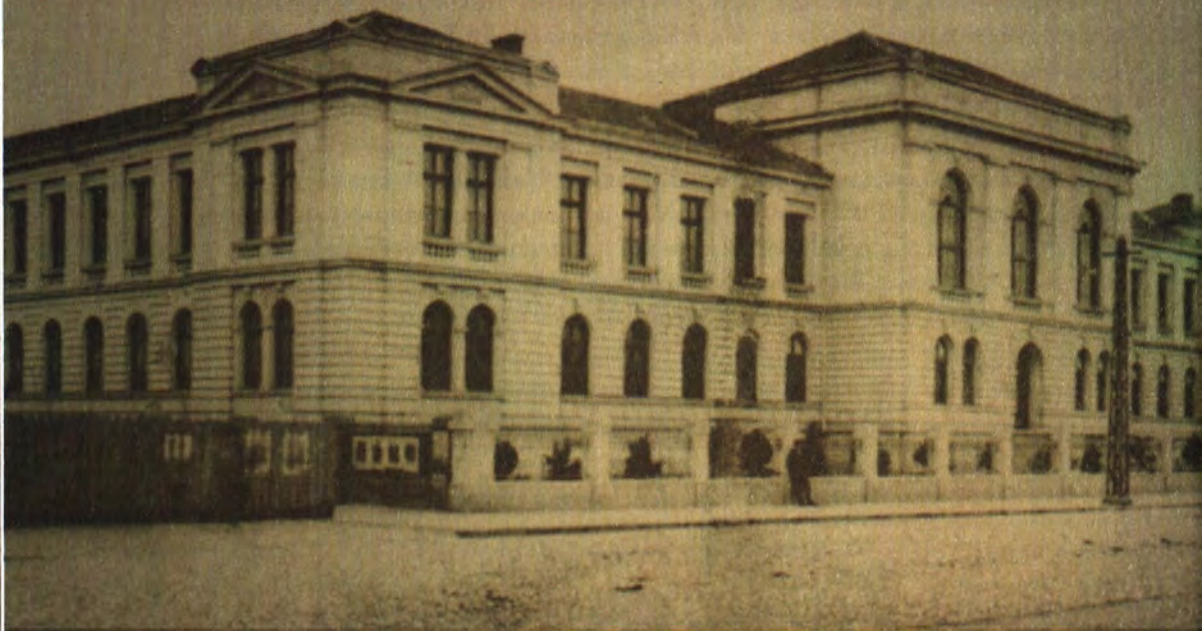
Эта власть продолжалась короткое время, так как Драгиша Цветкович настаивал на роспуске коммунистической общины. Павле Стойкович переехал в Куманово, а потом в Скопье, но, в 1941 году, из-за опасности от болгаров, снова вернулся в Ниш, т.е. в деревню Прасковче недалеко от Делиграда. Здесь он находился в подполье два года. Его схватили, вывели из деревни и зарезали 27 октября 1943 года.

После Второй мировой войны на Старом кладбище в Нише воздвигли памятник Павлу Стойковичу. Народный университет носит его имя, а также и одна из городских площадей, на которой находится его бюст.

Литература: Драгослав Миловановић, *Ражањ и околнина*, СУБНОР, Ражањ, 1979.

References: *Istorija Niša II*, "Gradina", "Prosveta", Niš, 1984, p. 352-359.

Литература: *История Ниша II*, Ниш : „Градина” : „Просвета”, 1984. С. 352-259.

Александар Донковић

в. д. председника општине вароши Ниш 1921. године

Александар Донковић је био вршилац дужности председника општине Ниш од јула до октобра 1921. године. Крајем јуна 1921. државне власти су забраниле рад нишке општине, на чијем челу су се налазили комунисти, и разрешиле дужности председника Павла Стојковића.

Донковић је постављен за професора Мушке гимназије у Нишу 1919. године.

Био је члан Демократске странке.

Општинску управу предао је 25. септембра 1921. године новоизабраном председнику Љубомиру Аранђеловићу.

Aleksandar Donković

acting lord mayor of the town of Niš in 1921

Aleksandar Donković was an acting lord mayor of the town of Niš in 1921, from July to October. Towards the end of July, 1921 the state government prohibited the activities of the municipality of Niš, on top of which were the communists, and thus dismissed Pavle Stojković.

Donković was appointed as principal of the Male Comprehensive School in Niš in 1919.

He was a member of the Democratic Party.

Donković left office on September 25, 1921. Ljubomir Arandelović was elected new lord mayor.

Александр Донкович

и.о.председателя общины города Ниш в 1921 году

Александр Донкович был исполняющим обязанности председателя общины Ниш с июля по октябрь 1921 года. В конце июня 1921 года государство запретило работать нишской общине, во главе которой находились коммунисты и сняли с должности председателя Павла Стойковича.

В 1919 году Донкович назначен преподавателем Мужской гимназии в Нише.

Он был членом Демократической партии.

Руководство общиной Донкович передал 25 сентября 1921 года новому председателю Любомиру Аранджеловичу.

Литература: Историјски архив Ниш, Уписнице Мушке гимназије у Нишу 1919-1933.

Историјски институт Београд, *Историја Ниша III*, „Градина“ и „Просвета“, Ниш, 1986, стр. 244-245.

References: Historical Archives of Niš, Record book of the Male Comprehensive School in Niš 1919-1933

Historical Institute Belgrade, *Istorija Niša III*, "Gradina", "Prosveta", Niš, 1986, p. 244-245.

Литература: Исторический архив Ниша, Журнал Мужской гимназии в Нише 1919-1933.

Исторический Институт Белград, *История Ниша III*, Ниш : „Градина“ : „Просвета“, 1986. С. 244-245.

Љубомир Аранђеловић

председник вароши Ниш 1921–1923. године

Љубомир Аранђеловић је рођен 1. октобра 1882. године у Нишу, у сиромашној породици. Након завршеног шестог разреда гимназије, примљен је за питомца Војне академије. Учествовао је у свим ратовима од 1912. до 1918. године, а пошто је рањен на Солунском фронту, пензионисан је 1919. као ратни војни инвалид са чином мајора. Реактивиран је 1928. и поново пензионисан 1930. године са чином пуковника.

За председника општине вароши Ниш изабран је 1921. године, а до тада је био директор Инвалидског завода. Касније је утврђено да ову функцију није обављао савесно. За време Аранђеловићевог председниковања општином, извођени су бројни комунални радови. Захваљујући његовом залагању формиран је Месни одбор за заштиту деце и младежи, а на његову иницијативу донета је одлука да се подигне споменик бившем председнику општине Тодору Миловановићу.

Ljubomir Arandelović

president of the town of Niš from 1921 to 1923

Ljubomir Arandelović was born in Niš on October 1, 1882 in a poor family. Having finished high school, Arandelović joined the cadets of the Military Academy. He participated in all the wars from 1912 to 1918 and, since he was wounded at the Salonika Front, he retired in 1919 as a disabled veteran with the rank of a major. He was reactivated in 1928 and retired again in 1930 with the rank of a colonel.

He was elected president of the town of Niš in 1921 and up to that point he had been the head of the Disabled Institute, which is the duty he had not been performing conscientiously, as it was later determined. During his presidential mandate many utility services were performed. Thanks to Arandelović, a Local Committee for the Protection of Children and the Youth was established and he also initiated the construction of the memorial to the former mayor, Todor Milovanović.

Любомир Аранджелович

председатель города Ниш в 1921 по 1923 год

Любомир Аранджелович родился 1 октября 1882 года в Нише в бедной семье. По окончании шестого класса гимназии Аранджелович поступил в Военную академию. Он участвовал во всех войнах с 1912 по 1918 год. Так как ранен на Салоникском фронте он, как военный инвалид, ушел на пенсию в чине майора в 1919 году. Он вернулся на службу в 1928 году и снова ушел на пенсию в 1930 году в чине полковника.

Председателем общины города Ниш он выбран в 1921 году, а до этого был директором Инвалидского учреждения. Позже установлено, что он эту функцию выполнял не добросовестно. Во время его руководства выполнялись многочисленные коммунальные работы. Благодаря настаиваниям Аранджеловича основан Местный комитет по защите детей и молодежи, а по его инициативе был воздвигнут памятник бывшему председателю общины Тодору Миловановичу.

Литература: *Нишки гласник*, Ниш, 6. децембар, 1922.

Историјски архив Ниш, Уписнице Српске краљевске гимназије у Нишу, 1898/99, 1901.

References: *Niški glasnik*, Niš, December 6, 1922.

Historical Archives of Niš, Record book of the Serbian Royal Comprehensive School in Niš, 1898/99, 1901.

Литература: *Нишки курьер*, Ниш, 6 декабря 1922.

Исторический архив Ниша, Журнал Сербской королевской гимназии в Нише, 1898/99, 1901 год.

Драгиша Цветковић

председник вароши Ниш 1923–1926, 1926–1929.
и 1935–1936. године

Драгиша Цветковић је рођен 15. јануара 1893. године у Нишу, у богатој породици. Основну школу и гимназију завршио је у Нишу, а техничке науке студирао је у Швајцарској. Завршио је правни факултет 1934. године у Суботици.

Активно бављење политиком Драгиша Цветковић почиње 1922. године као припадник Радикалне странке. На општинским изборима 19. августа 1923. године, изабран је за председника нишке општине. Одмах је почео да решава најважнија питања у граду. Цветковић је имао идеју да од Ниша направи модеран европски град тога времена. Посебну пажњу посветио је комуналном уређењу, изградњи канализације и водовodne мреже, реконструкцији градске електричне мреже.

У том периоду улице добијају нови изглед, уместо турске калдрме уграђују се камене коцке и граде бројне јавне чесме у граду.

По други пут је изабран за председника општине 17. новембра 1926. године, а за посланика Народне скупштине 11. септембра 1927. Након тога, краљ Александар Карађорђевић именује га за министра вера, али он и даље обавља функцију председника општине све до 1929. године, до увођења диктатуре, када је смењен, а неколико месеци касније и осуђен на месец дана затвора због неслагања са државном политиком.

Важан потез повукао је 1934. године, када је у својој вили на брду лево од Кованлука у Нишу окупио опозициону елиту Југославије, на тајни договор о уједињењу свих странака сличних политичких програма. Тако је створена Југословенска радикална заједница, која је победила на изборима 1935. године.

Драгиша Цветковић изабран је и трећи пут за председника општине Ниш 1935. године, а неколико месеци касније и за министра социјалне политике и народног здравља, и ову функцију је обављао до 1939. године. За то време успео је да обезбеди велика финансијска средства за изградњу значајних објеката у Нишу. Подигнуто је Народно позориште, Женска гимназија, бројне основне школе, зграда Уреда, Санаторијум у Кнез Селу, зграда Берзе рада, Команда Војске, Водовод, хотел „Зеленгора“ и купатило у Нишкој бањи. Ово је и период развоја индустрије у Нишу и туризма у Нишкој бањи.

Драгиша Цветковић је 1939. године постао нови председник Владе Краљевине Југославије. Најтежи и најкомпликованији период у његовом животу почиње 1941. године, када одлази у Салцбург на преговоре са Хитлером о ненападању Југославије. Тада добија понуду да потпише Тројни пакт и тиме избегне окупацију Југославије, али то не чини, јер наводи да није овлашћен за такав договор. По одлуци Крунског савета, 25. марта 1941. године, Драгиша Цветковић, министар иностраних послова Александар Цинцар-Марковић и немачки министар иностраних послова Фон Рибентроп, у дворцу „Белведере“ у Бечу потписују протокол о приступању Југославије Тројном пакту сила осовина. Само два дана након тога, група официра изводи војни удар, кнез Павле збачен је с власти, а Драгиша Цветковић ухапшен. Врло брзо га пуштају из затвора и он одлази у Нишку бању. Цветковић је 5. септембра 1944. године прешао у Бугарску, затим у Турску, Рим, а од новембра 1946. године живео је стално у Паризу, где га је краљ Петар поставио за личног саветника.

Умро је у Паризу 1969. године и сахрањен је на војном гробљу српске војске у Тијеу крај Париза.

Одлуком тадашњих власти, 1945. године Драгиша Цветковић је проглашен за ратног злочинца. Педесет пет година касније, рехабилитован је одлуком Окружног суда у Нишу. Данас једна улица у Нишу носи његово име.

Dragiša Cvetković

president of the town of Niš from 1923 to 1926, from 1926 to 1929 and from 1935 to 1936

Dragiša Cvetković was born in Niš on January 15, 1893 in a wealthy family. He finished primary and high school in Niš and he studied technical sciences in Switzerland. He graduated from the Faculty of Law in Subotica in 1934.

As a member of the Radical Party, he started his active engagement in politics in 1922. On the municipal election on August 19, 1923 he was elected president of the municipality of Niš and he immediately started solving major issues in the town. Cvetković had the idea of turning Niš into a modern European town of that time. He paid special attention to communal organization, to the construction of the sewerage and water supply system and to the reconstruction of the town electric system. In this period town streets gained new looks, Turkish cobble was replaced by stone cubes and many fountains were constructed as well.

Dragiša Cvetković was elected president of the municipality for the second time on November 17, 1926 and he became an MP on September 11, 1927. After that he was elected Minister of Religion by the King Aleksandar Karadordević, but he continued being the town president until 1929 when he was dismissed and dictatorship was introduced. A couple of months later he was arrested and sentenced to two months in prison due to his disapproval of state policy.

He made a right move in 1934 when he gathered Yugoslav opposition elite in his villa on a mount left of Kovanluk in Niš on a conclave about coalition of all the parties of the similar political program. This is how the Yugoslav Radical Union came into being and this is the party which won the election in 1935.

Dragiša Cvetković was elected president of the municipality of Niš for the third time in 1935 and a few months later he also became a Minister of Social Affairs and Public Health, which he remained until 1939. In that period Dragiša Cvetković managed to provide significant financial resources for construction of important buildings in Niš. National

Theater, Women's High School, many primary schools, the building of the Bureau, Sanatorium in Knez Selo, Labor Market building, Army Command, water system, Zelenogora Hotel and Steam Bath in Niška Banja were constructed in that period.

Dragiša Cvetković became Prime Minister of the Kingdom of Yugoslavia in 1939. The most complicated period in his life starts in 1941 when he went to Salzburg to negotiate with Hitler about the non-aggression of Yugoslavia. It is then when he got the offer to sign the Tripartite Pact and thus avoid the occupation of Yugoslavia, but this was not what he did, stating that he was not authorized to sign such an agreement. On March 25, 1941, by the decision of the Crown Council, Dragiša Cvetković, Aleksandar Cincar Marković, the Minister of Foreign Affairs and German Minister of Foreign Affairs Von Ribbentrop signed the protocol of accession of Yugoslavia to the Tripartite Pact of the Axis powers in the Belvedere Castle in Vienna. After only two days a group of soldiers carried out a military coup in which Prince Pavle was dethroned and Dragiša Cvetković arrested. He was soon released and then he went to Niška Banja where he lived until 1944. In that period he was twice arrested and taken to the camp in Banjica. A year before the end of the war Cvetković went to Bulgaria and Turkey, and then to Paris where he became King Petar's personal counselor.

Dragiša Cvetković died in Paris in 1969 and he was buried on the Serbian military cemetery near Paris.

By the decision of the government of that time he was proclaimed a war criminal in 1945. Fifty years later Dragiša Cvetković was rehabilitated by the decision of the District Court in Niš. Nowadays one street in Niš is named after him.

Драгиша Цветкович

**председатель города Ниш с 1923 по 1926 год,
с 1926 по 1929 год и с 1935 по 1936 год**

Драгиша Цветкович родился 15 января 1893 года в Нише в богатой семье. Основную школу и гимназию он окончил в Нише, а технические науки изучал в Швейцарии. Юридический факультет он окончил в Суботице в 1934 году.

Активно заниматься политикой Драгиша Цветкович начал в 1922 году как член Радикальной партии. На общинных выборах 19 августа 1923 года Драгиша Цветкович выбран председателем нишской общины и сразу начал решать важнейшие вопросы в городе. Цветкович хотел превратить Ниш в современный европейский город. Особое внимание он уделял коммунальным проблемам, построению канализации и водопровода, возобновлению городской электросети.

В это время улицы приобретают новый вид, булыжная мостовая заменена каменными кубиками и построены многочисленные фонтаны.

В другой раз председателем общины Цветкович выбран 17 ноября 1926 года, а депутатом Народного собрания выбран 11 сентября 1927 года. После этого Король Александр Караджорджевич назначил его министром по делам религии, но он продолжил выполнять функцию председателя общины вплоть до 1929 года, до введения диктатуры, когда его сместили, а несколько месяцев спустя его приговорили к тюрьме за несогласие с политикой государства.

Важный шаг он сделал в 1934 году когда на своей даче на холме Кованлук в Нише собрал оппозиционную элиту Югославии, чтобы заключить секретный договор о объединении всех партий со сходными политическими программами. Тогда создано Югославское радикальное содружество, победившее на выборах в 1935 году.

В третий раз Драгиша Цветкович выбран председателем общины Ниш в 1935 году, а несколько месяцев спустя он выбран министром социальной политики и здравоохранения. Эту функцию он выполнял до 1939 года. За это время Драгиша Цветкович успел обеспечить большие финансовые средства для построения значительных зданий в Нише. Тогда в городе построены здания Народного театра, Женской гимназии, многочисленные основные школы, здание Конторы, Санаторий в Кнезсело, здание Биржы труда, Военной комендантуры, Водопоровод, гостиница Зеленгора и ванная в курорте Нишка баня. Это считается периодом развития нишской промышленности и туризма в курорте Нишка баня.

В 1939 году Драгиша Цветкович стал новым председателем правительства Королевства Югославия. Труднейший и самый сложный период в жизни Драгиши Цветковича начинается в 1941 году когда уезжает в Зальцбург участвовать в переговорах с Гитлером о ненападении на Югославию. Тогда ему предложили подписать Тройной пакт и, этим образом, избежать оккупации Югославии, но он отказался, заявляя, что он не уполномочен подписать такой договор. В соответствии с решением Совета Короны от 15 марта 1941 года Драгиша Цветкович, министр иностранных дел Александр Цинцар-Маркович и немецкий министр иностранных дел фон Рибентроп в дворце Белведере в Вене подписали протокол о присоединении Югославии к Тройному пакту стран оси. Только два дня спустя группа офицеров совершила военный переворот. Потом свергнули князя Павла, а Драгишу Цветковича арестовали. Вскоре его освободили из тюрьмы и он уезжает в курорт Нишка баня. 5 сентября 1944 года Цветкович уехал в

Болгарию, потом в Турцию, Рим, а с ноября 1946 года жил в Париже и там работал личным советником Короля Петра.

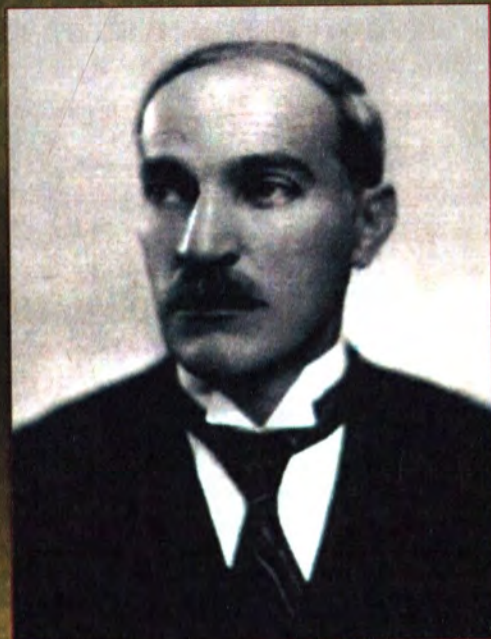
Драгиша Цветкович умер в Париже в 1969 году и похоронен на военном кладбище сербской армии в Тие недалеко от Парижа.

В 1945 году, в соответствии с решением власти, Драгиша Цветкович провозглашен военным преступником. Пятьдесят пять лет спустя решением Окружного суда в Нише Драгиша Цветкович реабилитирован. Сегодня улица в Нише носит имя Драгиши Цветковича.

Литература: Радивоје М. Петковић, *Нишка гимназија*, „Вук Караџић“, Ниш, 2003, стр. 900, 901.

References: Radivoje M. Petković, *Niška gimnazija*, "Vuk Karadžić", Niš, 2003, p. 900-901

Литература: Радивоје М. Петкович, *Нишская гимназия*. „Вук Караджич“, Ниш, 2003. С. 900, 901

Милорад Чавдаревић

председник општине вароши Ниш 1929–1935. године

Милорад Чавдаревић је рођен 19. јуна 1889. године у Александровцу. Још као дете преселио се са породицом у Ниш. Завршио је гимназију и Машински факултет. Радио је као управник Железничке радионице у Нишу.

На положај председника општине вароши Ниш дошао је уз помоћ свог кума Николе Узуновића 7. новембра 1929. године, и то декретом великог жупана, јер је у то време изменама изборног закона краљ, односно жупан, постављао председнике општина.

За време његовог мандата завршена је хидроцентрала у Сићеву 1931. године, отворена је фабрика дувана и успостављен трамвајски саобраћај у Нишу 1930.

године. Радио је и на оснивању Музејског друштва у Нишу и био његов председник, а потом и један од оснивача Народног музеја у Нишу.

Бан Моравске бановине, Добрица Матковић, 15. 2. 1935. године разрешио је Милорада Чавдаревића председничке дужности.

Milorad Čavdarević

lord mayor of the town of Niš from 1929 to 1935

Milorad Čavdarević was born in Aleksandrovac on June 19, 1889. He moved to Niš with his family as a child. He finished high school and the Faculty of Mechanical Engineering. He worked as a head of the Railway Offices in Niš.

He was appointed to the position of a lord mayor with the help of his godfather Nikola Uzunović on November 7, 1929 by a Decree of the Grand prince because, due to the changes of the election law, Grand prince was appointing town presidents.

During his mandate, power plant in Sicevo was finished in 1931, Tobacco Factory was opened in 1930, tram traffic was established in Niš in 1930. He also worked on the establishment of the Museum Society in Niš, in which he was a president. He was also one of the founders of the Museum in Niš.

He was dismissed by Dobrica Matković, the head of the Morava provinces, on February 15, 1935.

Милорад Чавдаревич

председатель общины города Ниш с 1929 по 1935 год

Милорад Чавдаревич родиося 19 июня 1889 года в Александровце. Со семьей переехал в Ниш пока еще был ребенком. Он окончил гимназию и Машиностроительный факультет. Работал начальником Железнодорожной мастерской в Нише.

Председателем общины города Ниш он стал 7 ноября 1929 года благодаря помощи своего крестного отца Николы Узуновича. Его декретом назначил великий Жупан, потому что в это время, в соответствии с изменениями закона о выборах, Король, т.е. Жупан назначал председателей общины.

Во время его мандата окончено построение гидроэлектростанции в Сичево в

1931 году, открыта Табачная фабрика в 1930 году, в Нише появились первые трамваи в 1930 году. Он основал Музейное общество в Нише и был его председателем, а потом и одним из учредителей Народного музея в Нише.

Бан Моравской бановины Добрица Маткович снял Милорада Чавдаревича с должности председателя 15. 2. 1935 года.

Литература: *Историја Ниша II*, „Градина“ и „Просвета“, Ниш, 1984, стр. 268, 278.

Историјски архив Ниш, Уписнице Српске краљевске гимназије 1907/08. године.

References: *Istorija Niša II*, "Gradina", "Prosveta", Niš, 1984, p. 268, 278.

Historical Archives of Niš, record book of the Serbian Royal Comprehensive School, 1907/08.

Литература: *Историја Ниша II*, Ниш : „Градина“ : „Просвета“, 1984. С. 268, 278. Исторически архив Ниша, Журнал Србској королевској гимназији, 1907/08 год.

Драгутин Петковић

председник општине вароши Ниш 1936. године

Драгутин Петковић је рођен 8. јула 1873. године у Ђићевцу. Основну школу завршио је у родном месту, а гимназију у Крушевцу. Медицински факултет завршио је у Бечу, а након тога постављен је за лекара Другог пешадијског пука „Кнез Михајло“ у Нишу и недуго затим за управника Пастеровог завода, који је отворен 1900. године у Нишу. Петковић потом одлази на усавршавање у Париз и Немачку. Враћа се у Пастеров завод, а од 1911. године почиње да ради у Моравској болници у Нишу.

Учествовао је у балканским ратовима и Првом светском рату.

Године 1922. отвара „Санаторијум Петковић“ у улици Генерала Милојка Лешићанина.

Председник општине вароши Ниш постао је 1936. године, али је кратко време

провео на овој функцији, јер су му одборници изгласали неповерење. Одлуку о његовој смени и постављању новог председника општине, Драгутина Живковића, донсо је бан Моравске бановине.

Драгутин Петковић умро је 23. јануара 1947. године и сахрањен је у Тићевцу.

Dragutin Petković

lord mayor of the town of Niš in 1936

Dragutin Petković was born in Čičevac on July 8, 1873. He finished primary school in his hometown and high school in Kruševac. He graduated from the Faculty of Medicine in Vienna and then he was appointed to the position of a medical doctor of the second infantry regiment "Prince Mihailo" in Niš and soon afterwards he became the head of the Pasteur Institute, which was opened in Niš in 1900. He then went to Paris and Germany for professional training from which he returned to the Pasteur Institute and in 1911 he started working in the Moravian military hospital in Niš.

He participated in the Balkan Wars and in World War I as well and in 1922 he opened the Petković Sanatorium in General Miloško Lešjanin Street.

He became lord mayor of the town of Niš in 1936, but he did not stay long on this position because MPs voted against him so that the lord of the Morava provinces appointed Dragutin Živković to the position of a new president.

Dragutin Petković died on January 23, 1947 and he was buried in Čičevac.

Драгутин Петкович

председатель общины города Ниш в 1936 году

Драгутин Петкович родиося 8 июля 1873 года в Чичеваце. Основную школу он окончил в родном городке, а гимназию в Крушеваце. Он окончил Медицинский факультет в Вене, а потом назначен врачом Второго пехотного полка „Князь Михаилo“ в Нише. Очень скоро он назначен управителем учреждения Пастеров завод, открытого в 1900 году в Нише. Петкович потом уезжает в Париж и Германию повышать квалификацию. Возвращается в Пастеров завод, а в 1911 года поступает на работу в Моравский госпиталь в Нише. Он был участником балканских войн и Первой мировой войны. В 1922 году он открыл „Санаторий Петкович“ на улице генерала Милойка Лешьянина.

Председателем общины города Ниш Драгутин Петкович стал в 1936 году, но

эту функцию выполнял короткое время, потому что члены городского управления голосовали против него. Решение о его смене и назначении нового председателя общины Драгутина Живковича принял бан Моравской бановины.

Драгутин Петкович умер 23 января 1947 года и похоронен в Чичеваце.

Литература: *Нишки весник*, бр. 65, Ниш, јул 2010.

References: *Niški vesnik*, Niš, July 2010, No. 65.

Литература: *Нишки вестник*, Ниш, июль 2010. № 65.

Драгутин Живковић

председник општине вароши Ниш 1936–1939. године
и председник Градског поглаварства Ниша 1940–1941. године

Драгутин Живковић је рођен 21. марта 1896. године у Нишу, у трговачкој породици. Учествовао је у Првом светском рату. Након рата бавио се извозном трговином у породичној фирми „Браћа М. Живковић“, а од 1923. до 1940. године био је управник нишке задруге, тј. банке која се звала Радикални завод, јер су главни акционари били радикали. Ова новчана установа налазила се у данашњој згради Музеја у улици Николе Пашића. Живковић је био један од најближих пријатеља Драгине Цветковића.

За председника општине вароши Ниш изабран је 1936. године. Тада је искључен из Радикалне странке, па прелази у Југословенску радикалну заједницу. За време његовог првог мандата отворен је водовод на месту „Медијанс“, почела је градња

Народног позоришта, Државне трговачке академије, а изграђен је и Споменик ослободилацима Ниша, дело вајара Антуна Аугустинчића из Загреб.

Други пут је Живковић изабран за председника општине 1940. године. Ову функцију обављао је до априла 1941, када је поднео оставку. На месту председника општине био је и од јуна до септембра 1941. године. Смешен је зато што није могао да реши питање исхране становништва и избеглица.

Након Другог светског рата суђено му је „за деловање против народа“ и извесно време провео је у затвору.

Умро је 21. новембра 1968. године и сахрањен је на Старом гробљу у Нишу.

Dragutin Živković

lord mayor of the town of Niš from 1936 to 1939 and president of the Town Council from 1940 to 1941

Dragutin Živković was born in Niš on March 21, 1896 in a merchant family. He participated in World War I. He dealt with export trade in the family company "M. Živković Brothers" after the war and from 1923 to 1940 he was a manager of the cooperative movement of Niš i.e. of the bank titled "Radical Institute", because its main stockholders were radicals. This financial institution was situated in today's building of the Museum in Nikole Pašića Street. Živković was one of Dragiša Cvetković's closest friends.

He was elected lord mayor of the town of Niš in 1936. He was then expelled from the Radical Party and thus he joined the Yugoslav Radical Union. During his first mandate a water system was constructed on the place of Mediana and he also initiated the construction of the National Theater on Sindelić Square and State Trading Academy as well as the construction of the Monument of the Liberators of Niš in the town center, which is the work of the sculptor Antun Augustinčić from Zagreb.

Živković was elected lord mayor for the second time in 1940 but he remained on this position only until April, 1941 when he resigned. He was a town president from June to September 1941 but he was dismissed due to his inability to solve the problem of residents and refugees' nourishment.

After World War II he was tried for "actions against the people" and he spent some time in prison.

He died on November 21, 1968 and he was buried on the Old Cemetery in Niš.

Драгутин Живкович

**председатель общины города Ниш с 1936 по 1939 год и
председатель Городского начальства Ниша с 1940 по 1941 год**

Драгутин Живкович родился 21 марта 1896 года в Нише в купеческой семье. Он участвовал во Первой мировой войне. После войны он занимался торговлей в семейной фирме „Братья М.Живкович“, а с 1923 по 1940 год был управителем нишского артеля т.е. банка под названием Радикальный завод, потому что его главными акционерами были члены Радикальной партии. Банк находился в здании на улице Николы Пашича, в котором сегодня Музей. Живкович был одним из ближайших друзей Драгиши Цветковича.

Председателем общины Ниш он выбран в 1936 году. Тогда его исключили из Радикальной партии и он становится членом Югославского радикального содружества. Во время его первого мандата недалеко от Медияны открыт водопровод, началось построение здания Народного театра, Государственной торговой академии, а также воздвигнут памятник Освободителям Ниша, автором которого был Антун Аугустинчич из Загреба.

Вдругой раз председателем общины Живкович выбран в 1940 году. Эту функцию он выполнял до апреля 1941 года когда ушел в отставку. Пост председателя общины он занимал с июня по сентябрь 1941 года. Его сместили потому что не был в состоянии решить проблему питания жителей и беженцев.

После Второй мировой войны его судили „за действие против народа“ и он некоторое время провел в тюрьме.

Он умер 21 ноября 1968 года и похоронен на Старом кладбище в Нише.

Литература: Др Јован Златић, *Политички живот Ниша између два светска рата*, „Просвета“, Ниш, 1994, стр. 235.

References: Jovan Zlatić, PhD, *Politički život Niša između dva svetska rata*, “Prosveta”, Niš, 1994, p. 235.

Литература: Др Јован Златич, *Политическая жизнь Ниша между двумя мировыми войнами*, Ниш : „Просвета“, 1994. С. 235.

Ђорђе Коцић

председник Градског поглаварства Ниша 1939–1940. године

Ђорђе Коцић је био рентијер и један од богатијих Нишлија. Имао је у власништву већи број кућа, локала и других некретнина, и велики виноград на Горици.

Коцић је постао председник Градског поглаварства Ниша почетком јуна 1939. године. За време свог кратког председничког мандата учествовао је у неким познатим политичким манифестацијама.

Важну улогу имао је у пословима око изградње и откривања споменика краљу Александру, првом ујединитељу, 17. децембра 1939. године. За време мандата Ђорђа Коцића постављене су и бисте Стевана Сремца и Добрице Милутиновића, 20. децембра 1939. године у Народном позоришту.

Ђорђе Коцић је био на овој функцији до 1. јануара 1940. године.

Đorđe Kocić

president of the Town Council of Niš from 1939 to 1940

Đorđe Kocić was a rentier and one of the richest people in Niš. He possessed several houses, premises and other property. He had a great vineyard on Gorica.

Kocić was appointed as president of the Town Council in June, 1939. During his short presidential mandate he participated in several well-known political events.

He had an important role in construction and unveiling of the monument to King Aleksandar the Unifier on December 17, 1939. Furthermore, the busts of Stevan Sremac and Dobrica Milutinović in the National Theater were built up during his mandate (December 20, 1939).

Đorđe Kocić remained in office until January 1, 1940.

Джордже Коцич

председатель Городского начальства Ниша с 1939 по 1940 год

Джордже Коцич был рентьером и одним из богатейших граждан Ниша. Он был владельцем множества домов, магазинов и других недвижимостей. На Горнице у него был большой виноградник.

Коцич стал председателем Городского начальства Ниша в начале июня 1939 года. Во время своего короткого мандата на посту председателя он участвовал в некоторых известных политических манифестациях.

Важную роль он играл в делах, касающихся построения и открытия памятника Королю Александру I Объединителю 17 декабря 1939 года. Во время мандата Джорджа Коцича 20 декабря 1939 года у Народного театра поставлены бюсты Стевана Сремача и Добрицы Милутиновича.

Джордже Коцич выполнял эту функцию до 1 января 1940 года.

Литература: Службени гласник и Град Ниш, *Нишки лексикон*, Ниш, стр. 406.

Политика, Београд, 18. децембар 1939.

Политика, Београд, 21. децембар 1939.

References: Official Gazette and the city of Niš, *Niški leksikon*, Niš, 2011, p. 406

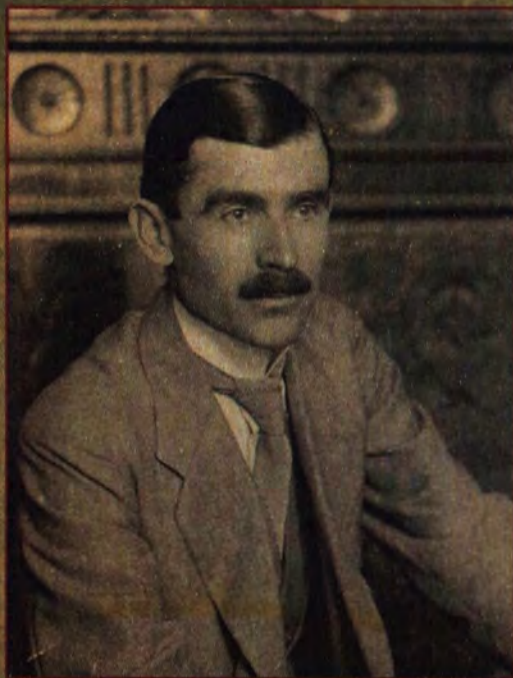
Politika, Belgrade, December 18, 1939.

Politika, Belgrade, December 21, 1939.

Литература: Службени гласник и град Ниш, *Нишки лексикон*, Ниш, 2011. С. 406

Политика, Белград, 18 децембра 1939.

Политика, Белград, 21 децембра 1939.

Петко Букумировић

председник Градског поглаварства Ниша 1941. године

Петко Букумировић је рођен 1881. године у селу Дуничиће, недалеко од Сјенице. Као петогодишњак преселио се са породицом у Прокупље. Његов отац бавио се трговином. Као млад трговац, 1905. године, Петко се преселио у Ниш и отворио своју трговину. Учествовао је у Првом светском рату, прешао Албанију и са Крфа је транспортован у Африку на лечење.

У политичком животу Ниша Букумировић се истиче 1935. године. Као члан Демократске странке постаје вођа Удружене опозиције. За председника општине изабран је 1941. године. Букумировић се највише залагао за грађане који су остали небринути након немачког бомбардовања и за оне чији су чланови погинули или су одведени у заробљеништво. Међутим, он није одговарао немачкој власти, па је смењен почетком јуна 1941. године.

За време немачке окупације живео је у Нишу. Хапшен је и једно време држан у логору на Црвеном крсту. Након ослобођења преселио се у Београд, где је и умро 1955. године.

Petko Bukumirović

president of the Town Council of Niš in 1941

Petko Bukumirović was born in the village of Dunišiće near Sjenica in 1881. At the age of five he moved to Prokuplje with his family where his father dealt with trade. As a young merchant, Petko moved to Niš in 1905, where he opened his own store. He participated in World War I, crossed Albania to be transported from Corfu to Africa for a medical treatment.

Bukumirović made a name in the political life of Niš in 1935. As a member of the Democratic Party he became the leader of the United Opposition. He was elected town president in 1941. Bukumirović mostly paid attention to those citizens who remained unattended after German bombing and to those whose family members had died or had been captivated. However, he was not obedient to German authority and thus he was dismissed in June 1941.

The period of German occupation Bukumirović mostly spent in Niš and partly in the camp on Crveni Krst. After liberation he moved to Belgrade in which he died in 1955.

Петко Букумирович

председатель Городского начальства Ниша в 1941 году

Петко Букумирович родиося в 1881 году в деревне Дунишиче недалеко от Сьеницы. Когда ему было пять лет семья пересახала в Прокупле, где его отец занимался торговлей. Как молодой купец Петко в 1905 году пересახал в Ниш и открыл свой магазин. Он участвовал в Первой мировой войне, отступал с армией через Албанию, а потом с Корфа его направили в Африку лечиться.

В политической жизни Ниша Букумирович появляется в 1935 году. Как член Демократической партии он находится во главе Объединенной оппозиции. Председателем общины он выбран в 1941 году. Букумирович большое внимание уделял гражданам, оставшим необеспеченными после немецкой бомбардировки, а также и семьям, члены которых погибли или попали в плен. Однако, немецкая власть не была довольна им и его сместили в начале июня 1941 года.

Во время немецкой оккупации он жил в Нише. Его арестовали и некоторое время он провел в лагере Красный крест. После освобождения он переехал в Белград и там скончался в 1955 году.

Литература: *Энциклопедија Ниша – Историја*, „Градина“ и „Просвета“, Ниш, 1984, стр. 215.

References: *Enciklopedija Niša - Istorija*, "Prosveta", "Gradina", Niš, 1984, p. 215.

Литература: *Энциклопедија Ниша - Историја*, Ниш: „Градина“: „Просвета“, 1984. С. 215.

Богдан Кнежевић

председник Градског поглаварства Ниша 1941–1942. године

Богдан Кнежевић је рођен 21. фебруара 1891. године у селу Глободер код Крушевца. Основну школу завршио је у родном месту, шест разреда гимназије у Крушевцу, седми и осми у Нишу, а студије на Техничком факултету у Београду. Учествовао је у Првом светском рату. После рата радио је на изградњи путева Ниш–Пирот–Скопље, као грађевински инжењер.

Бан Моравске бановине својим декретом именовao је Богдана Кнежевића за председника Градског поглаварства Ниша 15. септембра 1941. године. За време свог мандата Кнежевић је, пре свега, решаваo проблеме снабдевања грађана храном и огревом. У то време Ниш је бројао 70.000 становника, уместо 42.000 пре почетка рата, јер је много избеглица дошло у град.

Долазак бугарске војске у Ниш отежао је Кнежевићев рад. Немачке власти захтевале су од њега да у Нишу подигне споменик страдалим бугарским војницима, али он то није желео да уради. Смењен је марта 1942. године.

Богдан Кнежевић умро је у Крушевцу, где је и сахрањен.

Bogdan Knežević

president of the Town Council of Niš from 1941 to 1942

Bogdan Knežević was born in the village of Globoder near Kruševac on February 21, 1891. He finished primary school in his hometown, high school in Kruševac and the Faculty of Technical Sciences in Belgrade. He participated in World War I. After the war he worked as an engineer on the construction of the Niš-Pirot-Skopje road.

He was appointed to the position of the Town Council president by a decree issued by the lord of the Morava provinces on September 15, 1941. During his mandate Knežević primarily dealt with the issues regarding food and fuel. At that time Niš was a town of 70 thousand citizens, instead of 42 thousand before the war, because many refugees came to Niš.

The arrival of Bulgarian army made his work more difficult. German authorities demanded that Knežević erect a monument dedicated to deceased Bulgarian soldiers, but that is not what he did. He was dismissed in March, 1942.

Bogdan Knežević died in Kruševac where he was buried as well.

Богдан Кнежевич

председатель Городского начальства Ниша с 1941 по 1942 год

Богдан Кнежевич родиося 21 февраля 1891 года в деревне Глободер недалеко от Крушеваца. Основную школу он окончил в родной деревне, шесть классов гимназии в Крушевце, а седьмой и восьмой класс окончил в Нише. Потом он учился на Техническом факультете в Белграде. Он был участником Первой мировой войны. После войны он работал строительным инженером на строительстве дороги Ниш-Пирот-Скопье.

Бан Моравской бановины декретом назначил Богдана Кнежевича председателем городского начальства Ниша 15 сентября 1941 года. Во время своего мандата Кнежевич прежде всего решал проблемы снабжения граждан питанием и топливом. До войны Ниш насчитывал 42 тысячи жителей, а во время

войны он насчитывал 70 тысяч, потому что многие беженцы приехали в город.

Работу Кнежевича затруднил приход болгарской армии в Ниш. Немецкие власти требовали от Кнежевича построить в Нише памятник пострадавшим болгарским солдатам, но он отказался. Его сместили в марте 1942 года.

Богдан Кнежевич умер в Крушеваце и там похоронен.

Литература: Новине *Ново време*, Београд, 16. септембар 1941.

Историјски архив Ниш, Уписнице Српске краљевске гимназије у Нишу, 1911/12.

References: *Novo vreme* Magazine, Belgrade, September 16, 1941.

Historical Archives of Niš, Record book of the Serbian Royal Comprehensive School in Niš, 1911/12.

Литература: Газета *Новое время*, Белград, 16 септембра 1941.

Исторический архив Ниша, Журнал Сербской королевской гимназии в Нише, 1911/12 год.

Јован Чемерикић

председник Градског поглаварства Ниша 1942–1944. године

Јован Чемерикић је завршио Филозофски факултет у Београду. Радио је као наставник Приватне гимназије у Прокупљу од 1908. до 1915. године. Учествовао је у Првом светском рату, па је од 1919. године поново био наставник у прокупачкој гимназији. У годинама које су уследиле, Чемерикић је радио у разним гимназијама у Србији, а у новембру 1935. године постављен је за директора Мушке реалне гимназије у Нишу и ту функцију је обављао наредних шест година. У то време Чемерикић се заузимао за што хитнију изградњу Женске гимназије и отварање Друге мушке гимназије.

Чемерикић је позивао грађане на послушност окупатору. Осуђивао је комунисте и партизане, позивајући грађане да им се супротставе. Нишка општина је у то време регрутовала младиће за рад у руднику у Бору, који су користили Немци.

Након рата, нове власти су га ухапсиле и прогласиле народним непријатељем и ратним злочинцем, а затим га осудиле на смрт стрељањем. Не зна се где је сахрањен.

Jovan Čemerikić

president of the Town Council of Niš from 1942 to 1944

Jovan Čemerikić graduated from the Faculty of Philosophy in Belgrade. After that he became a teacher in the Private High School in Prokuplje from 1908 to 1915. He participated in World War I and in 1919 he returned to the position of a high school teacher in Prokuplje. In the following years Čemerikić worked in numerous high schools in Serbia and in November, 1935 he became the principal of the Male Comprehensive School in Niš which he remained in the next six years. At that time Čemerikić urged the construction of the Female Comprehensive School and the opening of the Second Male Comprehensive School.

Čemerikić was elected president of the Town Council of Niš in 1942. He remained on this position until the end of World War II. During his mandate Čemerikić endeavored to solve the problem of the lack of food and thus he opened school kitchens for poor pupils.

Čemerikić invited citizens to obey the demands of the occupier and condemned communists and partisans by encouraging people to oppose them. At that time the municipality of Niš recruited young men to work in a mine in Bor and the mine was in German hands.

After the war, new authorities arrested Čemerikić and accused him of being a public enemy and war criminal. He was then sentenced to death and shot. The burial place is unknown.

Йован Чемерикич

председатель городского начальства Ниша с 1942 по 1944 год

Йован Чемерикич окончил Философский факультет в Белграде. С 1908 по 1915 год он работал преподавателем в Частной гимназии в Прокупле. Он участвовал в Первой мировой войне, а с 1919 года снова работал преподавателем в гимназии

в Прокупле. В наступающие годы Чемерилич работал в разных гимназиях в Сербии. В ноябре 1935 года он назначен директором Мужской реальной гимназии и эту функцию выполнял шесть лет. Чемерилич настаивал на том, чтобы чем скорее построили Женскую гимназию и открыли Вторую мужскую гимназию.

В 1942 году Чемерилича назначили председателем городского начальства Ниша. Эту функцию он выполнял до конца Второй мировой войны. Во время своего мандата Чемерилич старался решить проблемы питания жителей и открывал кухни для бедных учеников.

Чемерилич призывал граждан к послушности по отношению к оккупантам и осуждал коммунистов и партизан, призывая граждан сопротивляться им. Нишская община в это время привлекала юношей к работе на шахте Бор, которая работала для немцев.

После войны новые власти арестовали Чемерилича, обвинили его в том, что он враг народа и военный преступник, а потом приговорили его к смерти и расстреляли. Неизвестно где он похоронен.

Литература: Радивоје М. Петковић, *Нишка гимназија, „Вук Караџић“*, Ниш, 2003, стр. 253, 254.

References: Radivoje M. Petković, *Niš Comprehensive School, „Vuk Karadžić“*, Niš, 2003, p. 253, 254

Литература: Радивоје М. Петковић, *Нишская гимназия, Ниш: „Вук Караджич“*, 2003. С. 253, 254.

Лазар Томић

**председник Градског народноослободилачког одбора Ниш
1944–1945. године**

Лазар Томић је рођен 10. маја 1885. године у селу Преображење код Лесковца. Као младић дошао је у Ниш и изучио столарски занат, а затим отворио и столарску радионицу. Недало затим, у центру је отворио продајни простор на месту некадашње робне куће „Пионир“.

За време немачке окупације Ниша, неколико пута је хапшен заједно са својом породицом. Његова ћерка Нала стрељана је 1942. године на Бубњу као партизанка.

За председника Градског народноослободилачког одбора Ниша, Лазар Томић је изабран 19. октобра 1944. године. За време његовог мандата решени су озбиљни проблеми у граду: становништво је снабдевано животним намирницама, рашишћене су рушевине од савезничког бомбардовања и сахрањени страдалци.

оспособљене су и пуштене у рад неке фабрике, створени су услови за рад школа, здравствених установа и судства, покренут је рад културних установа и друштава. Општинска власт је посебно помагала породице страдалих бораца.

Лазар Томић је умро 25. децембра 1964. године и сахрањен је на Старом гробљу у Нишу.

Lazar Tomić

president of the National Liberation Committee of Niš from 1944 to 1945.

Lazar Tomić was born in the village of Preobraženje near Leskovac on May 10, 1885. As a young man he came to Niš, where he practiced carpentry and then open a carpentry studio. Soon afterwards he spread his business to the downtown areas where he opened a retail space on the place of the former department store "Pionir".

During German occupation of Niš Lazar Tomić and his family were arrested for several times and his daughter Nada was shot as a partisan on Bubanj in 1942.

He was appointed as president of the National Liberation Committee of Niš right after the liberation of Niš on October 19, 1944. During his mandate many serious issues were solved: the supply of population with food, clearing of the rubble remained after bombing, burial of the killed, reconstruction of factories, creating conditions for the functioning of schools, health institutions and judiciary, initiation of cultural institutions. Municipal government helped the families of the killed soldiers in particular.

Lazar Tomić died on December 25, 1964 and he was buried on the Old Cemetery in Niš.

Лазар Томич

председатель городского Народно-освободительного комитета Ниш с 1944 по 1945 год

Лазар Томич родиося 10 мая 1885 года в деревне Преображене недалеко от Лесковаца. Еще юношей он приехал в Ниш и здесь изучал столярное ремесло, а потом открыл столярную мастерскую. Очень скоро он открыл магазин на месте где находился универмаг „Пионир“.

Во время оккупации Ниша Лазара Томича, вместе с семьей, несколько раз арестовали, а его дочь Наду, партизанку, расстреляли в 1942 году на Бубне.

Председателем городского Народно-освободительного комитета Ниша Лазар Томич выбран 19 октября 1944 года. Во время мандата он решил важные проблемы города: обеспечены важнейшие продукты для жителей, расчищены руины, оставшиеся после бомбардировки союзников и похоронены пострадавшие, начали работать некоторые фабрики, созданы условия для работы школ, здравоохранительных учреждений и суда, начали работать культурные учреждения и общества. Общинная власть особенно помогала семьям погибших солдат.

Лазар Томич умер 25 декабря 1964 года и похоронен на Старом кладбище в Нише.

Литература: *Историја Ниша III*, „Градина“ и „Просвета“, Ниш, 1986. године, стр. 114–115.
Историјски архив Ниш, *Народни одбор града Ниша 1944–1957*, Записник са прве седнице пленума Градског народноослободилачког одбора Ниш.
References: *Istorija Niša III*, „Gradina“, „Prosveta“, Niš, 1986, p.114–115.
Historical Archives of Niš, *People's Council of Niš 1944–1957*, Record from the plenary meeting of the National Liberation Committee of Niš
Литература: *Историја Ниша III*, Ниш: „Градина“: „Просвета“, 1986. С. 114–115.
Исторический архив Ниша, *Народный комитет города Ниш 1944–1957*, Протокол первого заседания пленума Городского народно-освободительного комитета Ниш

Недељко Симовић

председник Градског народноослободилачког одбора Ниш
1945–1947. године

Недељко Симовић је рођен у селу Латвица код Ариља, 7. јула 1899. године. Завршио је занатску школу и постао машинбравар. Учествовао је у Првом светском рату као добровољац. Био је у заробљеништву, након чега је дошао у Ниш и запослио се у фабрици дувана као машинбравар, а потом и као возач. Симовић се укључио у рад синдиката и због свог ангажовања сматран је опасним по тадашњи режим. Пребачен је у Мостар због посла, али се врло брзо вратио у Ниш због непријатности које је доживљавао на националној основи, и поново се запослио у фабрици дувана.

Изабран је за председника Градског народноослободилачког одбора Ниш, новембра 1945. године. За време његовог мандата усвојен је први годишњи буџет Ниша, спроведен Закон о национализацији приватних предузета, донет закључак

о промени судија, отворен градски хотел и државни хотел у Нишкој бањи, почела је да ради Народна библиотека, прва државна апотека, поправљен је мост на Нишави код Тврђаве, завршен железнички мост код Поповца.

У то време донета је и одлука о уклањању споменика краљу Александру Карађорђевићу.

Након истека мандата, Симовић је био директор аутотранспортног предузећа „Србијатранс“.

Недељко Симовић је умро 10. септембра 1973. године, и сахрањен је на Новом гробљу у Нишу.

Nedeljko Simović

president of the National Liberation Committee of Niš from 1945 to 1947

Nedeljko Simović was born in the village of Latvica near Arilje on July 7, 1899. He finished a craft school and became a locksmith. He participated in World War I as a volunteer and he was captivated; after the captivity he came to Niš and found a job as a locksmith in the Tobacco Factory; later on he was a driver as well. Having engaged in the union work, Simović was marked as dangerous to the regime. He was transferred to Mostar with his work but he soon returned to Niš due to the ill-treatment on national basis and he was hired in the Tobacco Factory again.

After the liberation of Niš from the Germans, Simović re-engaged in union work.

Nedeljko Simović was appointed as president of the National Liberation Committee of Niš in November, 1945. During his mandate, the first annual budget of Niš was adopted, the Law on Nationalization of Private Property was implemented, they reached a conclusion on the change of the judges, a town hotel as well as a state hotel in Niška Banja were opened, the National Library started working, the first public pharmacy was opened, the bridge on the Nišava near the Fortress was repaired, a railway bridge near Popovac was completed.

The decision on removal of the monument to King Aleksandar Karadorđević was reached at that time as well.

After the mandate Simović was the chairman of the auto-transport company "Srbija-trans".

Nedeljko Simović died on September 10, 1973 and he was buried on the New Cemetery in Niš.

Неделько Симович

председатель Народно-освободительного комитета Ниш с 1945 по 1947 год

Неделько Симович родился в деревне Латвица недалеко от Ариле 7 июля 1899 года. Он окончил ремесленническое училище и стал слесарем-механиком. Он участвовал добровольцем в Первой мировой войне. Он попал в плен, а после освобождения приехал в Ниш и поступил на работу в Табачную фабрику. Здесь он сначала работал слесарем-механиком, а потом и шофером. Симович был активным членом профсоюза и из-за этого тогдашняя власть считала его опасным. Он переехал работать в Мостар, но так как в Мостаре его преследовали по национальному признаку, он очень скоро вернулся в Ниш и снова поступил на работу в Табачную фабрику.

После освобождения Ниша от немцев Симович снова стал активным в профсоюзе.

Неделько Симович выбран председателем городского Народно-освободительного комитета Ниш в ноябре 1945 года. Во время его мандата принят первый годовой бюджет Ниша, реализован Закон о национализации частных предприятий, принято решение о перемене судей, открыты городская гостиница и государственная гостиница в курорте Нишка баня, начали работать Народная библиотека и первая государственная аптека, поправлен мост через Нишаву у Крепости, закончено строительство железнодорожного моста недалеко от Поповаца.

В это время принято решение убрать памятник Королю Александру Караджоржевичу.

По окончании мандата Симович был директором автотранспортного предприятия „Србиятранс“.

Неделько Симович умер 10 сентября 1973 года и похоронен на Новом кладбище в Нише.

Податке дао унук Бранко Антић, професор у Нишу.

Information given by his grandson Branko Antić, professor in Niš.

Данные получены от внука Бранко Антича, профессора из Ниша.

Светомир Шумарац

председник Народног одбора Ниш 1947–1952. године

Светомир Шумарац је рођен 18. јула 1897. године у Вареву, у општини Рашка. Основну школу завршио је у родном месту, а гимназију у Крушевцу.

Као учесник Првог светског рата, из Грчке је пребачен у Марсељ, где је завршио Вишу економску школу. По повратку у Србију дошао је у Ниш и запослио се у пивари као економиста. Након оснивања породице, Шумарац је отпочео приватни посао и бавио се продајом дрва до почетка Другог светског рата. У рату је неколико пута хапшен и затваран, а од средине рата живео је у илегалу.

За председника Народног одбора Ниша, Шумарац је изабран 1947. године. За време свог мандата понео је велики терет развоја општинске власти и изградње Ниша. Након одласка са функције председника Народног одбора 1952. године, постављен је за начелника привреде Обласног одбора Ниш, а потом и за директора

Народне банке у Нишу. На тој дужности био је двадесет две године.

Члан Комунистичке партије постао је 1944. године. Након пензионисања преселио се са породицом у Београд. Умро је 1980. године и сахрањен је на Новом гробљу у Београду.

Svetomir Šumarac

president of the National Committee in Niš from 1947 to 1952

Svetomir Šumarac was born in Varevo in the municipality of Raška on July 18, 1897. He finished primary school in his hometown and high school in Kruševac. As a participant of World War I he was transferred from Greece to Marseilles where he finished the Higher School of Economics and after returning to Serbia he moved from Kruševac to Niš where he found a job as an economist in the Brewery. Having founded a family, Šumarac started private business and dealt with wood trade, but it lasted until the beginning of World War II. He was arrested for several times during the war and from the middle of the war he lived in hiding.

He was appointed as president of the National Committee in Niš in 1947. During his mandate Šumarac dealt with the development of the municipal authority and build-up of the town. After leaving the position of the National Committee president in 1952, Šumarac was appointed as the chief of the District Board of Niš and then as the director of the National Bank in Niš where he spent 22 years.

He joined the Communist Party in 1944. After retirement he moved with his family to Belgrade and died in 1980. He was buried on the New Cemetery in Belgrade.

Светомир Шумарац

председатель Народного комитета Ниш с 1947 по 1952 год

Светомир Шумарац родио се 18 јула 1897 године у Вареву, општина Рашка. Основну школу он окончао је у родној деревњи, а гимназију у Крушевцу. Као учесник Првог светског рата, био је пребачен из Грчке у Марсељ, где он окончао је Вишу економичку школу. По повратку у Србију он отишао је у Ниш и поступио на посао у пивоварни завод, где радио је економистом. Частним делом Шумарац почео је да се бави приватним бизнисом када се оженио и до почетка Другог светског рата бавио се трговином дрва. У рату неколико пута био је заробљен, а у средини рата живео је у подземљу.

Председателем Народного комитета Ниша Шумарац выбран в 1947 году. Во время мандата Шумарац старался развить общинную власть и строить Ниш. После функции председателя Народного комитета, в 1952 году Шумарац назначен начальником по хозяйству в Областном комитете Ниш, а потом и директором Национального банка в Нише. На этом посту он работал 22 года.

Членом Коммунистической партии он стал в 1944 году. Когда ушел на пенсию вместе с семьей пересел в Белград. Он умер в 1980 году и похоронен на Новом кладбище в Белграде.

Литература: *Историја Ниша III*, „Градина“ и „Просвета“, Ниш, 1986, стр. 163.
References: *Istorija Niša III*, „Gradina“, „Prosveta“, Niš, 1986, p. 163.
Литература: *История Ниша III*, Ниш : „Градина“: „Просвета“, 1986. С. 163.

Момчило Миловановић

председник Градског народног одбора Ниш 1952–1955. године

Момчило Миловановић је рођен 28. септембра 1921. године у Горњем Милановцу. Као дете се са породицом преселио у Ниш. Завршио је гимназију у Нишу и Правни факултет у Београду.

За председника Народног одбора града Ниша Момчило Миловановић изабран је 1952. године. За време његовог мандата усвојен је Генерални урбанистички план Ниша.

Након истека мандата, Миловановић је од 1955. до 1958. године био на функцији председника Народног одбора среза Ниш и посланик Републичког већа Народне скупштине Народне Републике Србије.

Из Ниша је премештен у Београд и изабран за друштвеног правобраниоца Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.

Умро је у својој викендици на Руднику, а сахрањен је у Београду на Новом гробљу.

Momčilo Milovanović

president of the National Committee in Niš from 1952 to 1955

Momčilo Milovanović was born in Gornji Milanovac on September 28, 1921 but he moved to Niš with his family as a child. He finished high school in Niš and the Faculty of Law in Belgrade.

He was elected president of the National Committee in Niš in 1952. During his mandate General Urban Plan of Niš was adopted.

After his mandate, Milovanović was on the position of the president of People's District Committee from 1955 to 1958 and an MP of the National Assembly of the People's Republic of Serbia.

He was transferred from Niš to Belgrade and appointed as social attorney of the Social Federal Republic of Yugoslavia.

He died in his country house on Rudnik and he was buried on the New Cemetery in Belgrade.

Момчило Милованович

председатель городского Народного комитета Ниш с 1952 по 1955 год

Момчило Милованович родиося 28 ссентября 1921 года в Горнем Милановаце. Его семья переехала в Ниш пока он был еще ребенком. Он окончил гимназию в Нише и Юридический факультет в Белграде.

Председателем Народного комитета города Ниш Момчило Милованович выбран в 1952 году. Во время его мандата принят Генеральный урбанистический план Ниша.

По окончании мандата, с 1955 по 1958 год, Милованович был председателем Народного комитета уезда Ниш и депутатом Веча республик Народной Скупщины Народной республики Сербии. Из Ниша его переместили в Белград

и выбрали общественным правоохранителем Социалистической федеративной республики Югославии. Он умер на своей даче на горе Рудник и похоронен на Новом кладбище в Белграде.

Литература: *Историја Ниша III*, „Градина“ и „Просвета“, Ниш, 1986, стр. 163, 165.

References: *Istorija Niša III*, “Gradina”, “Prosveta”, Niš, 1986, p.163, 165.

Литература: *История Ниша III*, Ниш : „Градина“ : „Просвета“, 1986. С.163,165.

Иван Вучковић

председник Градског већа у оквиру Народног одбора среза
Ниш 1955. и председник Скупштине општине Ниш
1958–1963. године

Иван Вучковић је рођен 28. априла 1917. године у Нишу и потиче из старе нишке породице. Основну школу и шест разреда гимназије завршио је у Нишу, а онда је 1933. године отишао у Београд, где је похађао уметничку школу.

За време Другог светског рата био је војни заробљеник у Немачкој од 1941. до 1945. године. Након повратка у Ниш радио је у Повереништву за просвету градског Народног одбора, а од 1949. године био је председник Обласног савеза културно-просветних друштава.

За председника Градског већа у оквиру Народног одбора среза Ниш, изабран је 1955. године, а за председника Скупштине општине Ниш 1958. За време његовог

мандата, 1959. године општина Ниш донела је Статут који је одредио и утврдио градску организацију. Иван Вучковић формирао је и Савет за урбанизам, за сеоска подручја основани су месни одбори, а за град Ниш формиране стамбене заједнице. Радио је на развоју града у свим правцима и омогућио да град Ниш постане јак индустријски, просветни и културни центар на југу Србије.

Вучковић је био и председник градског одбора Социјалистичког савеза. Био је и директор „Народних новина“, дао велики допринос развоју културног живота Ниша, обновио рад ликовне колоније у Сићеву, иницирао изградњу Летње позорнице на Тврђави, покренуо оснивање културних манифестација: „Хорске свечаности“, „Филмски сусрети“, „Фестивал професионалних позоришта Србије“.

За управника Народног позоришта у Нишу именован је 1967. године. Доприneo је бољем раду и афирмацији ове културне установе.

Иван Вучковић је, осим ангажовања у друштвеним и политичким пословима које је обављао, био веома активан и као сликар.

За секретара Културно-просветне заједнице Србије изабран је 1973. године. Тада се преселио у Београд. Убрзо је изабран и за председника Председништва савеза аматера Србије.

Добитник је „Вукове награде“.

Умро је изненада, 13. маја 1983. године, од срчаног удара, у својој виленици код Горњег Милановца. Сахрањен је у Београду.

Ivan Vučković

president of the Town Council within People's Committee of the District of Niš in 1955 and president of the Municipal Assembly of Niš from 1958 to 1963

Ivan Vučković was born in Niš on April 28, 1917 in an old town family. He finished primary and high school in Niš and then moved to Belgrade to attend art school.

During World War II he was a military prisoner in Germany from 1941 to 1945. Having returned to Niš, he worked in the Education Board of the town's National Committee and since 1949 he was the president of the Regional Cultural and Educational Association.

He was elected president of the Town Council within People's Committee of the district of Niš in 1955, and president of the Municipal Assembly of Niš in 1958. During his mandate the municipality of Niš adopted the Statute which specified town organization

(in 1959). Ivan Vučković also established the Council for Urban Planning, local boards in villages and a residential community in Niš. He worked on the development of the town in all directions and enabled Niš to become a powerful industrial, educational and cultural center in the south of Serbia.

Ivan Vučković was also the president of the town council of the Socialist Alliance. Furthermore, he was the director of the "People's Newspaper", he contributed to the development of culture in Niš, restored the art colony in Sićevo, initiated the construction of the summer theater in the Fortress, initiated the establishment of cultural events such as: the Choral Festival, Film Festival, Serbian Festival of Professional Theaters.

He was elected president of the National Theater in Niš in 1967 and as such he contributed to the affirmation of this cultural institution.

Apart from being active in social and political life, Ivan Vučković was also an accomplished painter.

He was elected secretary of the cultural and educational community of Serbia in 1973, when he left Niš and moved to Belgrade. He was soon elected president of the Amateur Association of Serbia.

He won Vuk's prize.

Ivan Vučković died suddenly of a heart attack in his summer house near Gornji Milanovac on May 13, 1983. He was buried in Belgrade.

Иван Вучкович

председатель Городского вече в рамках Народного комитета уезда Ниш в 1955 году и председатель Скупщины общины Ниш с 1958 по 1963 год

Иван Вучкович родился 28 апреля 1917 года в Нише в старой нишской семье. Основную школу и шесть классов гимназии он окончил в Нише, а в 1933 году уехал в Белград учиться в художественном училище.

Во время Второй мировой войны он был в плену в Германии с 1941 по 1945 год. По возвращении в Ниш он работал в Отделе по вопросам образования городского Народного комитета, а с 1949 года был председателем Областного союза культурно-образовательных обществ.

Председателем Городского вече в рамках Народного комитета уезда Ниш он выбран в 1955 году, а председателем Скупщины общины Ниш в 1958 году. Во время его мандата в 1959 году община Ниш приняла Статут, определяющий и

утверждающий организацию города. Иван Вучкович образовал и Совет по урбанизму, в деревнях основаны местные комитеты, а в городе Ниш образованы жилые объединения. Он настаивал на том, чтобы город развивался во всех направлениях и способствовал, чтобы Ниш стал крупным промышленным, образовательным и культурным центром на юге Сербии.

Иван Вучкович был председателем городского комитета Социалистического союза. Он был директором газеты „Народне новине“, способствовал развитию культурной жизни Ниша, восстановил работу художественной колонии в Сичево, он настаивал на построении Летней сцены в Крепости, на учреждении культурных манифестаций: Хоровые торжества, Кинофестиваль Фильмовые встречи, Фестиваль профессиональных театров Сербии.

Директором Народного театра в Нише он назначен в 1967 году и способствовал лучшей работе и подтверждению этого культурного учреждения.

Кроме общественной и политической деятельности, Иван Вучкович занимался изобразительным искусством.

Секретарем Культурно-образовательного объединения Сербии он выбран в 1973 году. Тогда он пересехал в Белград. Очень скоро стал во главе Председательства союза любителей Сербии.

Он получил награду „Вук Караджич“.

Иван Вучкович умер внезапно 13 мая 1983 года от разрыва сердца на своей даче недалеко от Горни Милановаца. Он похоронен в Белграде.

Литература: Радивоје М. Петковић, *Нишка гимназија*, „Вук Караџић“, Ниш, 2003, стр. 790, 791.

References: Radivoje M. Petković, *Niška gimnazija*, „Vuk Karadžić“, Niš, 2003 p. 790, 791.

Литература: Радивоје М. Петкович, *Нишская гимназия*, „Вук Караджич“, Ниш, 2003, стр. 790, 791.

Жарко Радичевић

председник Градског већа Народног одбора среза Ниш 1955–1957.
и председник Скупштине општине Ниш 1957–1958.
и 1967–1969. године

Жарко Радичевић је рођен 5. августа 1919. године у Прџиловици код Алексинца. Основну школу завршио је у родном месту, а Железничку школу у Нишу. Запослио се у Железничкој радионици и у њој радио све до 1941. године.

За време окупације био је учесник Народноослободилачке борбе. Члан Комунистичке партије постао је 1944. године.

За председника првог Месног синдикалног већа у ослобођеном Нишу изабран је 1945. године. Док је био на овој функцији, обновљен је рад Берзе рада, Народног позоришта и фудбалског клуба „Раднички“. Радио је и на формирању месних одбора струковних синдиката.

За председника Градског већа у оквиру Народног одбора среза Ниш изабран је 1955. године и ту функцију је обављао до 1957. године. Председник Скупштине општине Ниш постао је 1957. године, а 1958. је изабран за председника среза Ниш. Поново је на функцију председника Скупштине општине Ниш постављен 1967. године, и то као кандидат грађана, што је у то време било скоро немогуће, и на том месту био је и наредне две године.

Након истека мандата, постављен је за директора Железничког транспортног предузећа, а потом и за генералног директора Дуванске индустрије Ниш.

Жарко Радичевић умро је 1984. године и сахрањен је у Нишу.

Žarko Radičević

president of the Town Council within People's Committee of the District of Niš from 1955 to 1957 and president of the Municipal Assembly of Niš from 1957 to 1958 and from 1967 to 1969

Žarko Radičević was born in Prčilovica near Aleksinac on August 5, 1919. He finished primary school in his hometown and railway school in Niš, where he found a job in an engine house in which he worked until 1941.

During the occupation he joined the National Liberation Movement as well as the Communist Party in 1944.

He was elected president of the first Local Trade Union Council in liberated Niš in 1945. While he was performing this duty, the labor market, National Theater and FC "Radnički" were restored. He also worked on the formation of local councils of trade unions.

He performed the function of president of Town Council within People's Committee of the District of Niš from 1955 to 1957.

He was appointed as president of the Municipal Assembly of Niš in 1957 and in 1958 he was elected president of the District of Niš. He was re-appointed as president of the Municipal Assembly of Niš in 1967 as citizens' candidate, which was almost impossible at that time. He remained on this position for two years.

After the expiration of his mandate he was appointed as chairman of the Railway Transport Enterprise and then as president of the Tobacco Industry in Niš.

Žarko Radičević died in 1984 and he was buried in Niš.

Жарко Радичевич

председатель Городского веча в рамках Народного комитета уезда Ниш с 1955 по 1957 год и председатель Скупщины общины Ниш с 1957 по 1958 год и с 1967 по 1969 год

Жарко Радичевич родился 5 августа 1919 года в Приловице недалеко от Алексинаца. Основную школу он окончил в родной деревне, а Железнодорожное училище в Нише. Он поступил на работу в Железнодорожную мастерскую и здесь работал до 1941 года.

Во время оккупации он был участником Народно-освободительной борьбы, а членом Коммунистической партии стал в 1944 году.

Председателем первого Местного профсоюзного веча в освобожденном Нише он выбран в 1945 году. Пока он выполнял эту функцию восстановлена работа Биржи труда, Народного театра и футбольного клуба Раднички. Он работал на основании местных профсоюзных комитетов. Председателем Городского веча в рамках Народного комитета уезда Ниш выбран в 1955 году и эту функцию выполнял до 1957 года.

Председателем Скупщины общины Ниш он стал в 1957 году, а в 1958 году выбран председателем уезда Ниш. Снова председателем Скупщины общины Ниш выбран в 1967 году в качестве кандидата из числа граждан, что в это время представляло особый успех, и на этом посту был два года.

По окончании мандата он назначен директором Железнодорожного транспортного предприятия, а потом и генеральным директором Табачной фабрики Ниш.

Жарко Радичевич умер в 1984 году и похоронен в Нише.

Литература: *Историја Ниша III*, „Градина“ и „Просвета“, Ниш, 1986, стр. 126, 172.

References: *Istorija Niša III*, „Gradina“, „Prosveta“, Niš, 1986, p. 126, 172

Литература: *История Ниша III*, „Градина“: „Просвета“, Ниш, 1986. С. 126, 172.

Ратко Митић

председник Скупштине општине Ниш 1963–1967. године

Ратко Митић је рођен 21. новембра 1921. године у Јасеници, у Топличком округу. Основну школу завршио је у Јасеници, гимназију у Прокупљу, а Вишу саобраћајну школу у Београду. Правни факултет у Скопљу завршио је 1963. године. Као отправник возова запослио се у Новом Бечеју, али врло брзо након окупације сели се у Дољевац, где ради исти посао. Учествовао је у Народноослободилачкој борби, а члан Комунистичке партије постао је 1945. године. Радио је у Нишу на железници све до 1952. године.

За председника Народног одбора општине Бубањ изабран је 1952. године. На тој функцији је остао наредних пет година. За директора „ПТТ Ниш“ постављен је 1959. године.

Ратко Митић за председника Скупштине општине Ниш изабран је 1963. године и на тој функцији био је до 1967. У овом периоду подигнут је Споменик стрељаним родољубима на Бубњу, почела је са радом Машинска индустрија Ниш, успостављена је добра привредна сарадња са појединим предузетима у Немачкој. Митић је дао свој допринос и оснивању Универзитета у Нишу 1965. године. Годину дана касније основани су „Филмски сусрети“ и „Хорске свечаности“. У то време учињено је много и за школство у Нишу. Градиле су се нове школе, али су први пут изграђене и фискултурне сале.

Ратко Митић био је народни посланик у Републичком већу Скупштине Србије од 1967. до 1969. године, а потом и директор Комуналног завода за социјално осигурање у Нишу.

Умро је од срчаног удара 9. јуна 1973. године, и сахрањен је на Новом гробљу у Нишу.

Ratko Mitić

president of the Municipal Assembly of Niš from 1963 to 1967

Ratko Mitić was born in Jasenica in the Toplica District on November 21, 1921. He finished primary school in Jasenica, high school in Prokuplje and Higher Traffic School in Belgrade. He graduated from the Faculty of Law in Skopje in 1963.

He found a job as a train dispatcher in Novi Bečej, but soon after the occupation he moved to Doljevac, where he worked as a train dispatcher as well. He participated in the liberation movement and joined the Communist Party in 1945. He worked on the Niš railway until 1952.

He was elected president of the National Committee of the municipality of Bubanj in 1963 and remained on this position until 1967. This period is marked by the Monument to the Executed Patriots being erected on Bubanj, the Machine industry Niš launching the production, cooperation with some German companies. Ratko Mitić also contributed to the establishment of the University of Niš in 1965. A year later the Choir Festival and Film Festival were established. At that time the educational system progressed, new schools were built up and for the first time schools got their own gymnasiums.

Ratko Mitić was an MP in the Republican Council of the Assembly of Serbia from 1967 to 1969 and then the president of the Municipal Bureau of Social Insurance in Niš.

He died of a heart attack on June 9, 1973 and he was buried on the New Cemetery in Niš.

Ратко Митич

председатель Скупщины общины Ниш с 1963 по 1967 год

Ратко Митич родился 21 ноября 1921 года в Ясенице в Топличском округе. Основную школу он окончил в Ясенице, гимназию в Прокупле, а Высшее транспортное училище в Белграде. В 1963 году окончил Юридический факультет в Скопье.

Он поступил на работу в Нови Бечей, где работал поездным диспетчером, но после оккупации пересел в Долевац, где тоже работал поездным диспетчером.

Митич участвовал в народно-освободительной борьбе, а членом Коммунистической партии стал в 1945 году. Работает в Нише на железной дороге вплоть до 1952 года.

Председателем Народного комитета общины Бубань он выбран в 1952 году и эту функцию выполнял пять лет. Директором Почты Ниш он назначен в 1959 году.

Председателем Скупщины общины Ниш Ратко Митич выбран в 1963 году и эту функцию выполнял до 1967 года. В это время воздвигнут Памятник расстрелянным патриотам на холме Бубань, начала работать Машиностроительная промышленность в Нише, установилось хорошее хозяйственное сотрудничество с предприятиями в Германии. Ратко Митич способствовал основанию Университета в Нише в 1965 году. Год спустя основан Кинофестиваль Фильмовые встречи и Хоровые торжества. В это время многое сделано в области образования Ниша, построены новые школы, впервые построены физкультурные залы.

Ратко Митич был депутатом Веча республик Скупщины Сербии с 1967 по 1969 год, а потом и директором Центра социального обслуживания в Нише.

Он умер от разрыва сердца 9 июня 1973 года и похоронен на Новом кладбище в Нише.

Податке дао син Ратко Митића, инжењер Миодраг Митић из Ниша.
Information given by Ratko Mitić's son, Miodrag Mitić, an engineer from Niš.
Биографическе данне су получени од Миодрага Митића.

Миодраг Апостоловић

председник Скупштине општине Ниш 1969–1973. године

Миодраг Апостоловић је рођен 9. новембра 1926. године у Нишу. Основну школу и гимназију завршио је у Нишу, а Електротехнички факултет у Београду. Најпре је радио као инжењер у Фабрици рендген апарата, а затим и као шеф развоја „РР завода Ниш“. У то време, „РР заводи Ниш“ прерастају у Електронску индустрију, а Апостоловић постаје заменик генералног директора.

За председника Скупштине општине Ниш Апостоловић је изабран 1969. године, а нишка општина је тада у свом саставу, осим града, имала и тридесет села, па се процењивало да на тој територији живи више од 300.000 становника.

За време свог мандата Апостоловић је радио на развоју Електронске индустрије, Машинске индустрије, унапређењу свих фабрика, развоју трговине, развоју школства и спорта. Донета је и одлука о градњи хале „Чаир“.

Осим редовног мандата од четири године, провео је још годину дана на месту председника Скупштине општине Ниш.

Именован је за генералног директора Електронске индустрије, када пословање ове компаније није давало добре резултате. Апостоловић је за две године потпуно консолидовао Електронску индустрију и вратио је на прави пут. Из Електронске индустрије премештен је у Фабрику рендген апарата у Београду 1983. године, где је и пензионисан 1987. године.

Miodrag Apostolović

president of the Municipal Assembly of Niš from 1969 to 1973

Miodrag Apostolović was born in Niš on November 9, 1926. He finished primary and high school in Niš and he graduated from the Faculty of Electrical Engineering in Belgrade. At first he worked in the Factory of Roentgen Machines and then he became the head of the development department of RR Institute in Niš. At that time the RR institute turned into Electronic Industry and Apostolović became its vice chairman.

He was elected president of the Municipal Assembly of Niš in 1969 and in that period the municipality of Niš, apart from the city, also contained about 30 villages; therefore, it was estimated that 30 thousand people lived on that territory.

During his mandate, Apostolović worked on the development of Electronic Industry and Machine Industry and also on the improvement of all factories and development of trade, education system and sport. Furthermore, the decision on building Čair Sports Center was reached.

Apart from his regular four-year mandate, Apostolović spent one more year as president of the Municipal Assembly of Niš.

Later on he was appointed as chairman of Electronic Industry; it was in the period when the company started to go downhill and the workers were being paid with a delay. In two years Apostolović completely consolidated Electronic Industry, which was again on the right track. He moved from Electronic Industry to the Factory of Roentgen Machines in Belgrade in 1983, where he retired in 1987.

Миодраг Апостолович

председатель Скупщины общины Ниш с 1969 по 1973 год

Миодраг Апостолович родился 9 ноября 1926 года в Нише. Основную школу и гимназию он окончил в Нише, а Электротехнический факультет в Белграде. Сначала он работал инженером в Фабрике рентгеновских аппаратов, а потом и начальником по вопросам развития РР завода Ниш. В это время РР завод Ниш превращается в Электронную индустрию и Апостолович становится заместителем генерального директора.

Председателем Скупщины общины Ниш Апостолович выбран в 1969 году. В это время в состав нишской общины входили город и 30 деревен, насчитывающие 300 тысяч жителей.

Во время своего мандата Апостолович вел работу по развитию Электронной промышленности, Машиностроительной промышленности, всех фабрик, по развитию торговли, образования и спорта. В это время принято решение о построении спортивного зала Чаир.

Помимо регулярного мандата, продолжавшегося четыре года, Миодраг Апостолович еще год провел на посту председателя Скупщины общины Ниш.

Его назначили директором Электронной индустрии когда она была в очень тяжелом состоянии, а зарплаты рабочих опаздывали. В течение два года Апостолович успел полностью консолидировать Электронную индустрию. В 1983 году он переехал в Белград и там работал в Фабрике рентгеновских аппаратов. На пенсию ушел в 1987 году.

Податке за биографију дао Миодраг Апостоловић.

Information given by Miodrag Apostolović.

Биографическе данне получены от Миодрага Апостоловича.

Боривоје Динић

председник Скупштине општине Ниш 1973–1974. године

Боривоје Динић је рођен 1924. године у Каменици код Ниша. Основну школу завршио је у свом родном месту, а гимназију у Нишу. Још као гимназијалац био је члан Савеза комунистичке омладине и веома активан током окупације. Извесно време био је борац и омладински руководиоцац Првог батаљона 14. српске ударне бригаде.

За организационог секретара Централног комитета Народне омладине Србије, постављен је 1947. године. Истакао се у организовању првих омладинских радних бригада. Био је неколико пута биран и за посланика у Народној скупштини Републике Србије.

За председника Скупштине општине Ниш изабран је 1973. године. У том периоду донета је одлука о оснивању гимназије „Бора Станковић“ и асфалтиран је пут од Ниша до Каменичког вуса.

Боривоје Динић је потом прешао у Београд и био председник одбора Народне скупштине Србије за управу и правосуђе. Ту је провео осам година, а затим је пензионисан.

Borivoje Dinić

president of the Municipal Assembly of Niš from 1973 to 1974

Borivoje Dinić was born in Kamenica near Niš in 1924. He finished primary school in Kamenica and high school in Niš. He was a member of Young Communist League in high school already and an active member during the occupation. He was a militant and youth leader of the First Battalion of the 14th Serbian Prime Brigade. He was wounded and afterwards he worked from the shadow.

He was elected organizational secretary of the Central Committee of the People's Youth of Serbia in 1947. He made a name in organizing youth work brigades. He was also elected an MP in the National Assembly of Serbia for several times.

He was appointed as president of the Municipal Assembly of Niš in 1973; in that period it was decided to open the high school "Bora Stanković" and the road from Niš to Kamenički Vis was paved.

Dinić then moved to Belgrade and became president of the National Assembly's Committee on Administration and Justice where he spent eight years after which he retired.

Боривое Динич

председатель Скупщины общины Ниш с 1973 по 1974 год

Боривое Динич родиося в 1924 году в Каменице недалеко от Ниша. Основную школу он окончил в Каменице, а гимназию в Нише. Еще гимназистом он стал членом Союза коммунистической молодежи и был очень активным во время оккупации. Он был бойцом и молодежным руководителем Первого батальона 14 сербской ударной бригады. Он ранен в бою и после этого работал в тылу.

Организационным секретарем Центрального комитета Народной молодежи Сербии он назначен в 1947 году. Динич выделялся в организации первых

молодежных рабочих бригад. Несколько раз Динича выбирали депутатом Народной скупщины республики Сербии.

Председателем Скупщины общины Ниш он выбран в 1973 году и тогда принято решение о основании гимназии „Бора Станкович“ и асфальтирована дорога от Ниша до холма Каменички вис.

Динич пересехал в Белград и стал председателем комитета Народной скупщины Сербии по вопросам администрации и правосудия. Восемь лет спустя он ушел на пенсию.

Литература: Бранислав Нешић, *Истакнуте личности Каменице*, Ниш, 2008.

References: Branislav Nešić, *Istaknute ličnosti Kamenice*, Niš, 2008.

Литература: Бранислав Нешич, *Выдающиеся личности Каменицы*, Ниш, 2008.

Владимир Петровић

председник Скупштине општине Ниш 1974–1979. године

Владимир Петровић је рођен 30. јануара 1938. године у селу Горња Глама, у општини Бела Паланка. Као дете живео је у Алексинцу, где је завршио основну школу и гимназију. Студије економије завршио је у Београду.

Петровић је радио у Алексиначким рудницима као финансијски директор, потом као помоћник директора у Медицинском центру у Алексинцу, а 1969. године изабран је за финансијског директора, а потом и за комерцијалног директора Фабрике лувана у Нишу. Био је биран и за генералног директора Нишке банке.

За председника Скупштине општине Ниш изабран је први пут 1974, а онда и 1978. године. Завреме његовог мандата повећао је број запослених у Нишу, изграђен је велики број станова у новим стамбеним насељима Габровачка река, Дураан

и Сомборска, изграђен је булевар према Нишкој Бањи и Булевар 12. фебруар, заобилазни путеви око Ниша, аутобуска и железничка станица, купалиште „Чаир“, Хитна помоћ, бројне амбуланте и Студентски дом на Градском пољу.

Био је и председник Регионалне привредне коморе, генерални директор „Агрокомбината“, и саветник у Нишкој банци све до 2001. године, када је пензионисан.

Владимир Петровић данас живи у Нишу.

Vladimir Petrović

president of the Municipal Assembly of Niš from 1974 to 1979

Vladimir Petrović was born in the village of Gornja Glama near Bela Palanka on January 30, 1938. As a child he lived in Aleksinac where he finished high school and then he graduate from the Faculty of Economics in Belgrade.

Petrović worked in Aleksinac mines where he was the chief financial officer and later on he became the assistant director in the Medical Center Aleksinac. In 1969 he was appointed as chief financial officer and then commercial director of the Tobacco Factory in Niš. He was also the chairman of the Bank of Niš.

He was elected president of the Municipal Assembly of Niš in 1974 and then in 1978. During his mandate the number of employees was increased, large number of apartments was built up in the areas of Gabrovačka Reka, Durlan, Somborska, “February 12” Boulevard and the boulevard to Niška Banja were built as well as many bypass roads, bus and rail stations, swimming pool “Čair”, Ambulance Service, many dispensaries and Dorm on Gradsko Polje.

He was also the president of the Regional Chamber of Commerce, chairman of Agrokombinat and advisor in the Bank of Niš until 2001 when he retired.

Vladimir Petrović lives in Niš.

Владимир Петровић

председатель Скупщины общины Ниш с 1974 по 1979 год

Владимир Петровић родиося 30 января 1938 года в деревне Горня Глама недалеко от городка Бела Паланка. Основную школу и гимназию он окончил в Алексинаце, а Экономический факультет в Белграде.

Петрович работал на Алексинацкой шахте финансовым директором, потом работал заместителем директора поликлиники в Алексинаце, а в 1969 году он выбран сначала финансовым директором, а потом и коммерческим директором Табачной промышленности в Нише. Его выбрали и генеральным директором Нишского банка.

Председателем Скупщины общины Ниш он выбран в 1974 году, а потом и в 1978 году. Во время его мандата увеличилось число занятых в Нише, построено множество квартир в новых жилищных районах Габровачка река, Дурлан и Сомборска, построены бульвар к курорту Нишка баня и Бульвар 12 февраля, потом окружные дороги вокруг Ниша, автобусный и железнодорожный вокзалы, бассейн „Чаир“, здание Скорой помощи, многочисленные амбулатории и Студенческое общежитие на Городском поле.

Он был председателем Региональной хозяйственной палаты, генеральным директором Агрокомбината и советником в Нишском банке вплоть до 2001 года когда ушел на пенсию.

Владимир Петрович живет в Нише.

Податке дао Владимир Петровић.

Information given by Vladimir Petrović.

Данные получены от Владимира Петровича.

Милибор Јовановић

председник Скупштине општине Ниш 1979–1982. године

Милибор Јовановић је рођен 20. фебруара 1938. године у селу Трмка, у општини Куршумлија. Основну школу завршио је у селу Шатра, нижу гимназију у Куршумлији, а у Нишу Индустијску школу „РР завода *Мија Станимировић*“. После завршене школе запослио се у „РР заводима“ као квалификовани радио-механичар. Руководство фабрике шаље га потом у Вишу школу политичких наука у Београду. Након тога, Јовановић се враћа у Електронску индустрију. После истека мандата председника Скупштине општине Ниш, завршио је Економски факултет у Нишу.

За председника Скупштине општине Ниш изабран је 1979. године. У том периоду побољшано је снабдевање Нишља пијаћом водом, изграђен је систем Крупац–Дивљане–Љубераћа, а започета је и прва фаза изградње изворишта Ниш–Крупац. Решавани су саобраћајни проблеми у Нишу, измештен је аутопут из града,

изграђен је булевар Сретена Младеновића и мост на Нишави који спаја улице Бранка Миљковића и Пролетерских бригада. Изграђен је Дом здравља и више од 10.000 станова у друштвеној својини.

Након истека мандата, Јовановић је изабран за посланика Републике Србије у Већу република и покрајина Скупштине Југославије, након чега је пензионисан.

Милибор Јовановић данас живи у Нишу.

Milibor Jovanović

president of the Municipal Assembly of Niš from 1979 to 1982

Milibor Jovanović was born in the village of Trmka in the municipality of Kuršumljaja on February 20, 1938. He finished primary school in the village of Šatra, high school in Kuršumljaja and then he continued his education in the industrial school "Mija Stanimirović", which belonged to the RR Institute in Niš. Having finished school, he was employed in the RR Institute as a qualified radio mechanic. He was sent to the College of Political Science in Belgrade by the management of the factory after which he returned to Electronic Industry and then he enrolled at the Faculty of Economics in Niš from which he graduated after the end of his mandate of the Municipal Assembly president.

He was elected president of the Municipal Assembly of Niš in 1979. In that period the supply of drinking water was improved, the system Krupac-Divljane-Ljuberađa was built and the first phase of the construction of the well Niš-Krupac began. Traffic problems were solved, the highway was relocated form the city, Bd. Sretena Mladenovića was built as well as the bridge connecting Branko Miljković Street and Proleterske Brigade Street. Furthermore, there were more that 10 thousand apartments built as well as the Health Center.

After his mandate, Jovanović was elected an MP of the Republic of Serbia in the Chamber of Republics and Provinces of the Assembly of Yugoslavia after which he retired.

Milibor Jovanović lives in Niš.

Милибор Йованович

председатель Скупщины общины Ниш с 1979 по 1982 год

Милибор Йованович родился 20 февраля 1938 года в деревне Трмка недалеко от Куршумлии. Основную школу окончил в деревне Шатра, низшую степень гимназии в Куршумлии, а в Нише он окончил Промышленное училище РР завода им. М.Станимировича. По окончании училища он поступил на работу в РР завод где работал радиомехаником. Руководство фабрики отправляет его учиться в Высшую школу политических наук в Белграде. Он возвращается в Электронную промышленность. По окончании мандата председателя Скупщины общины Ниш, Йованович окончил Экономический факультет в Нише.

Председателем Скупщины общины Ниш он выбран в 1979 году и в это время улучшилось снабжение жителей Ниша питьевой водой, построена система Крупац-Дивляне-Любераджа и началась первая фаза построения источника Ниш-Крупац. Помимо того в Нише решались проблемы в транспорте, автостраду переместили вне городской зоны, построил бульвар Сретена Младеновича и мост через Нишаву, соединяющий улицы Бранка Миљковича и Пролетерских бригада. Построено свыше 10 тысяч квартир и Поликлиника.

По окончании мандата Йованович выбран депутатом Веча республик и краев Скупщины Югославии. После этого он ушел на пенсию.

Милибор Йованович живет в Нише.

Податке дао Милибор Јовановић.
Information given by Milibor Jovanović.
Данные получены от Милибора Йовановича.

Бождар Јоцић

председник Скупштине општине Ниш 1982–1986. године

Бождар Јоцић је рођен 1943. године у селу Чагровац, у општини Гаџин Хан. Завршио је Машински факултет у Нишу. Радио је у Машинској индустрији Ниш, где је био и генерални директор, а потом и председник Регионалне привредне коморе Ниш.

За председника Скупштине општине Ниш изабран је 1982. године. У том периоду град Ниш погађају велики проблеми, јавља се незапосленост, дивља неплаћена градња, а велики број грађана из околних села долази у Ниш. Јављају се нове тешкоће у снабдевању водом и електричном енергијом. За време мандата Бождара Јоцића завршена је прва фаза водовода Лубераћа–Ниш, изграђен је затворени базен у „Чаиру“, реновиране поједине клинике Нишког клиничког

центра, изграђен је и велики број станова на Булевару Немањића, настављена регулација корита реке Нишаве и саниран Мост младости.

Божидар Јоцић живи у Нишу.

Božidar Jocić

president of the Municipal Assembly of Niš from 1982 to 1986

Božidar Jocić was born in the village of Čagrovac in the municipality of Vladičin Han in 1943. He graduated from the Faculty of Mechanical Engineering in Niš. He worked in Machine Industry Niš as chairman and then he was president of the Regional Chamber of Commerce in Niš.

He was elected president of the Municipal Assembly of Niš in 1982. In that period the city was struck by big problems such as unemployment, illegal construction, and as many people came from surrounding villages to Niš, there were new problems regarding water and electricity supply. During his mandate the first phase of the water system Ljuberađa-Niš was completed, indoor pool was built up, several clinics of the Clinical Center Niš were restored, a large number of apartments was constructed on Bd. Nemanjića, regulation of the Nišava river bed continued and the Bridge of Youth was repaired.

Božidar Jocić lives in Niš.

Божидар Йоцич

председатель Скупщины общины Ниш с 1982 по 1986 год

Божидар Йоцич родио се у 1943. годину у селу Чагровац недалеко од града Гаджин Хан. Он завршио Машиностроителни факултет у Нишу. Йоцич радио је у Машиностроителној индустрији Ниш, где је изабран генералним директором, а потом је вршио функцију председника Регионалне привредне палате.

Председателем Скупшине општине Ниш он је изабран у 1982. годину. У то време у граду се јављају бројне проблеме, повећава се незапосленост, јавља се проблем ванплановог стројења, велики број људи из околних места пресељавају се у Ниш, тако да се отежава снабдевање водом и електроенергијом. У време мандата Божидара Йоцича завршена је прва

фаза водопровода Любераджа-Ниш, построен закрытый бассейн в Чаире, восстановлены некоторые клиники Нишского клинического центра, построено множество квартир на Бульваре Неманичей, продолжается регуляция русла реки Нишавы и приводится в порядок мост Младости.

Божидар Йоцич живет в Нише.

Литература: *Народне новине*, Ниш, 1982–1986.

Историјски архив Ниш, изложба *Председници нишке општине од ослобођења Ниша од Турака до данас*, 2002.

References: *Narodne novine*, Niš, 1982-1986.

Historical Archives of Niš, exhibition *Predsednici niške opštine od oslobođenja Niša od Turaka do danas*, 2002.

Литература: *Народне новине*, Ниш, 1982-1986 год.

Исторический архив Ниша, выставка *Председатели нишской общины с освобождения от турков до сих пор*, 2002.

Драгослав Павловић

председник Скупштине општине Ниш 1986–1989. године

Драгослав Павловић је рођен 15. августа 1943. године у селу Крушице код Ниша. Завршио је Економску школу у Нишу и Вишу финансијску школу у Београду.

Најпре је радио у пољопривредном комбинату „Тимок“ у Зајечару, а потом у Дуванској индустрији, „Пољопромету“, „Агрокомбинату“. Формирао је интерну банку у „Агрокомбинату“ (АИК банку). У међувремену је завршио Економски факултет у Нишу. Десет година провео је и у Електронској индустрији на разним руководећим местима.

За председника Скупштине општине Ниш изабран је 1986. године. За време његовог мандата завршена је изградња аеродрома, настављена изградња аутопута ка Београду, завршена изградња водосистема Љубераћа и започета изградња

система Селова, реконструисан мост у Пролетерској улици, изграђене основне школе и асфалтиран пут ка Бојаниним водама. Поводом 180. годишњице боја на Чегру уређени су споменични простори на Чегру и Беле-кули.

Након истека мандата, Драгослав Павловић изабран је за делегата у Већу општина Скупштине Србије, а истовремено је био и делегат у Већу република и покрајина Скупштине Југославије.

Постављен је за начелника Нишавског округа 2000. године, а на тој функцији био је мање од годину дана.

Власник је предузећа „Еуролифт“. Живи у Нишу.

Dragoslav Pavlović

president of the Municipal Assembly of Niš from 1986 to 1989

Dragoslav Pavlović was born in the village of Krušce near Niš on August 15, 1943. He finished the school of economics in Niš as well as Financial Academy in Belgrade.

At first he worked in the agricultural combine "Timok" in Zaječar and then in Tobacco Industry, Poljopromet, Agrokombinat, in which he formed the internal bank (AIK Bank). Meanwhile, he graduated from the Faculty of Economics in Niš. He spent ten years in leadership positions in Electronic Industry.

He was elected president of the Municipal Assembly of Niš in 1986 and during his mandate the airport was constructed, the construction of the highway to Belgrade continued, the water system Ljuberada was finished and the construction of the water system Selovo started, the bridge in the Street Proleterska was reconstructed, primary schools were built as well as the road to Bojanine Vode. Furthermore, at the occasion of the Battle of Čegar's 180th anniversary, memorials on Čegar and Skull Tower were set.

After the mandate, Dragoslav Pavlović was a delegate in the Committee of Municipalities of the National Assembly of Serbia, and at the same time he was a delegate in the Committee of Republics and Provinces of the Assembly of Yugoslavia.

After 2000 he was the chief of the Nišava District and he remained on that position for less than a year.

He is the owner of the Eurolift Company. He lives in Niš.

Драгослав Павлович

председатель Скупщины общины Ниш с 1986 по 1989 год

Драгослав Павлович родился 15 августа 1943 года в деревне Крушце недалеко от Ниша. Он окончил Экономическое училище в Нише и Высшее финансовое училище в Белграде.

Сначала он работал в сельскохозяйственном комбинате „Тимок“ в Засчаре, а потом в Табачной фабрике, Полепромете, Агрокомбинате. Он основал банк внутри Агрокомбината (АИК банк). Между тем он окончил Экономический факультет в Нише. Десять лет работал в Электронной промышленности на руководящих постах.

Председателем Скупщины общины Ниш он выбран в 1986 году, во время его мандата закончено построение Аэропорта, продолжено построение автостреды к Белграду, закончено построение водопроводной системы Любераджа и начато построение системы Селова, восстановлен мост на улице Пролетерска, построены начальные школы и асфальтирована дорога к горе Боянине воде. По поводу 180-летия битвы на холме Чегар приведены в порядок памятники на холме Чегар и Челе кула.

По окончании мандата Драгослав Павлович выбран депутатом Веча общин Скупщины Сербии и, одновременно, был депутатом Веча республик и краев Скупщины Югославии.

Он назначен начальником Нишавского округа в 2000 году, но эту функцию выполнял меньше года.

Павлович собственник предприятия „Еуролифт“. Он живет в Нише.

Податке дао Драгослав Павлович.
Information given by Dragoslav Pavlović.
Данные получены от Драгослава Павловича.

Живота Живковић

председник Скупштине општине Ниш 1989–1992. године

Проф. др Живота Живковић је рођен 12. новембра 1941. године у Нишкој Бањи, где је завршио основну школу. Средњу школу и Машински факултет завршио је у Нишу. Био је декан Машинског факултета, а потом проректор и ректор Универзитета у Нишу. Био је члан Савеза комуниста Југославије. Обављао је функцију секретара МОК СКС региона Ниш. Касније је постао и члан Социјалистичке партије Србије.

За председника Скупштине општине Ниш изабран је 1989. године. За време његовог мандата започета је градња Подземног пролаза, тржног центра „Калча“, „Душановог базара“, тржног центра „Амбасадор“, два пословно-занатска центра на Булавару Немањића, изграђени су многи станови у Дуваништу, настављени радови

на уређењу корита Нишаве и стављена у промет петља код источне заобилазнице аутопута у Комрену. Време у коме је Живота Живковић био председник Скупштине општине карактеристично је због бројних проблема у привреди.

Живота Живковић живи са породицом у Нишкој бањи.

Života Živković

president of the Municipal Assembly of Niš from 1989 to 1992

Života Živković PhD was born in Niška Banja on November 12, 1941, where he finished primary school. He finished high school and the Faculty of Mechanical Engineering in Niš. He was the dean of the Faculty of Mechanical Engineering and then provost and rector of the University of Niš. He was a member of the League of Communists of Yugoslavia, in which he was a secretary of the MOK SKS of the region of Niš and then a member of the Social Party of Serbia.

He was elected president of the Municipal Assembly of Niš in 1989 after the referendum organized for the first time by the Socialist Union. His mandate was marked by the beginning of construction of the Underground Passage, shopping center "Kalča", "Dušanov Bazar", business center "Ambasador", two business and industrial centers on Bd. Nemanjića, numerous apartments in Duvanište; furthermore, the works on regulation on the Nišava bed continued and the junction at the eastern bypass of the highway in Komren was put in operation. The period in which Života Živković was the president of the Municipal Assembly is the period of numerous problems in economy.

Života Živković lives with his family in Niška banja.

Живота Живкович

председатель Скупщины общины Ниш с 1989 по 1992 год

Проф. др Живота Живкович родиося 12 ноября 1941 года в курорте Нишка баня. Здесь окончил основную школу. Среднюю школу и Машиностроительный факультет окончил в Нише. Он был деканом Машиностроительного факультета, а потом и проректором и ректором Университета в Нише. Живкович был членом Союза коммунистов Югославии и выполнял функцию секретаря СКС региона Ниш, а потом и членом Социалистической партии Сербии.

Председателем Скупщины общины Ниш выбран в 1989 году. Во время его мандата началось построение торговых центров Подземни пролаз, Калча, Душанов базар, Амбасадор, потом построение два бизнес-центра на Бульваре Неманичей, построено множество квартир в Дуваниште, продолжалась регуляция русла реки Нишавы и началось автомобильное движение на новом транспортном узле на окружной дороге недалеко от Комрена. Время, когда Живкович был председателем Скупщины общины отличается многочисленными проблемами в хозяйстве.

Живота Живкович с семьей живёт в курорте Нишка баня.

Литература: *Народне новине*, Ниш, 1989–1992.

Историјски архив Ниш, изложба *Председници нишке општине од ослобођења Ниша од Турака до данас*, 2002.

References: *Narodne novine*, Niš, 1989-1992.

Historical Archive of Niš, exhibition *Predsednici niške opštine od oslobodenja Niša od Turaka do danas*, 2002.

Литература: *Народне новине*, Ниш, 1989-1992.

Историјски архив Ниша, изложба *Председатели нишской общины с освобождения от турков до сих пор*, 2002.

Стојан Ранђеловић

председник Скупштине Града Ниша 1992–1996. године

Стојан Ранђеловић је рођен 4. септембра 1938. године у селу Паљина, у општини Ниш. Основну школу завршио је у Паљини, гимназију „Светозар Марковић“ и Вишу економско-комерцијалну школу у Нишу, а потом и Правно-економски факултет.

Радио је у Заводу за план среза Ниш, у Стамбеном предузету Ниш, а био је и директор предузета „Ништан“.

За председника Скупштине Града Ниша изабран је 1992. године, као кандидат Социјалистичке партије Србије, али је и наставио да обавља руководне послове у „Ништану“.

За време његовог мандата, у сарадњи са Саветом за развој града Ниша, на чијем је челу био Миле Илић, остварени су значајни резултати. Изграђено је 650 објеката, од којих 220 на селу, уређен је градски трг и шеталиште у Обреновићевој улици, изграђено је више од 200.000 квадратних метара новог пословног простора, 22 километра водоводне и канализационе мреже у 150 улица, 11 километара коловоза у 135 улица, 35 трафостаница. Завршен је Парк Светог Саве на булевару Немањића, реконструисана централна градска пијаца и још шест других, изграђено је 20 школских објеката, реконструисана Дечја клиника, завршена изградња тржно-пословних центара „Калча“, „Душанов базар“, „Амбасадор“, „Зона I, II и III“. Изграђен је нови подземни пролаз, Кућа за венчање, реконструисана Галерија „Србија“. Штампани су први томови *Енциклопедије Ниша*.

Иако је у време мандата Стојана Ранђеловића земља била у великој кризи и санкцијама, у Нишу је одржавана динамика градње све до 1995. године.

Стојан Ранђеловић живи у Нишу.

Stojan Randelović

president of the Assembly of the city of Niš from 1992 to 1996

Stojan Randelović was born in the village of Paljina in the municipality of Niš on September 4, 1938. He finished elementary school in Paljina and comprehensive school "Svetozar Marković", school of economics as well as the Faculty of Law and Economics in Niš.

At first he worked in the Office of the District Planning, then in the housing company Niš and finally he was the director of the "Ništan" enterprise.

He was elected president of the Assembly of the city of Niš in 1992 as the candidate of the Socialist Party of Serbia, but he continued performing his previous function in the "Ništan".

During his mandate, some major development results were achieved in the collaboration with the Council for the Development of Niš, headed by Mile Ilić, including: construction of 620 facilities, 220 of which are in villages, design and construction of the city square and promenade in Obrenovićeva Street, construction of 20 thousand square meters of office space, 22 kilometers of water and sewerage system in 150 streets, 11 kilometers of driveway in 135 streets, 35 power transformer stations; "Sveti Sava" park was finished on Bd. Nemanjića, the central city market was reconstructed as well as six others, 20 schools were built, Pediatric Clinic was reconstructed and the construction of

the shopping center "Kalča", "Dušanov Bazar", "Ambasador", "Zona I, II, III" was finished. Furthermore, the new underground passage and Wedding House were constructed, "Serbia" gallery was reconstructed and the first volumes of the encyclopedia "Niš" were issued.

Despite the fact that the country was in deep crisis and sanctions during the mandate of Stojan Randelović, the pace of construction was maintained in Niš until 1995.

Stojan Randelović lives in Niš.

Стоян Ранджелович

председатель Скупщины города Ниш с 1992 по 1996 год

Стоян Ранджелович родился 4 сентября 1938 года в деревне Палина недалеко от Ниша. Основную школу он окончил в Палине, гимназию „Светозар Маркович“ и Высшее финансово-экономическое училище в Нише, а потом окончил и Юридическо-экономический факультет.

Он работал в Учреждении по вопросам планирования города Ниша, в учреждении по коммунально-жилищным вопросам, был директором учреждения „Нишстан“.

Председателем Скупщины города Ниш он выбран в 1992 году как кандидат Социалистической партии Сербии, но продолжил выполнять руководящую функцию в учреждении „Нишстан“.

Во время его мандата в сотрудничестве с Советом по развитию города Ниша, во главе которого находился Миле Илич, осуществлены важные результаты. Построено 650 сооружений, из которых 220 в деревнях, приведены в порядок городская площадь и пешеходная зона на улице Обреновича, построено свыше 200 тысяч квадр.метров коммерческих помещений, построено 22 километра водопроводной и канализационной сети на 150 улицах, построено 11 километров проезжей части дороги на 135 улицах, построено 35 трафостанций, закончено построение парка Святого Савы на бульваре Неманичей, восстановлен центральный городской рынок и еще шесть других рынков, построено 20 школьных сооружений, восстановлена Детская клиника, закончено построение торговых центров „Калча“, „Душанов базар“, „Амбасадор“, „Зона I, II и III“. Построена новая часть торгового центра „Подземни пролаз“, потом Дом бракосочетаний, восстановлена галерея „Сербия“, напечатаны первые тома Энциклопедии Ниша.

Хотя во время мандата Стояна Ранджеловича страна находилась в глубоком кризисе, в Нише сохранялась динамика строения вплоть до 1995 года.

Стоян Ранджелович живет в Нише.

Податке дао Стојан Ранђеловић.
Information given by Stojan Radelović.
Данные получены от Стояна Ранджелович.

Зоран Живковић

председник Скупштине Града Ниша 1997–2000. године

Зоран Живковић је рођен 22. децембра 1960. године у Нишу. Основну школу и гимназију „Бора Станковић“ завршио је у Нишу, а Вишу економску школу у Београду.

Приватно предузеће „Супертим“ основао је 1988. године, а касније се ова фирма спојила са „Техномелингом“. Живковић је био директор овог предузећа све док није отишао у стечај 1995. године.

Зоран Живковић био је оснивач Удружења приватних послодаваца у Нишу.

Члан је Демократске странке, а био је њен и потпредседник и заменик председника. Био је народни посланик у Скупштини Србије и посланик у Већу грађана Савезне скупштине заједнице Србије и Црне Горе.

За председника Скупштине Града Ниша први пут је изабран након грађанских протеста у Нишу 1997. године. За време његовог мандата започета је изградња храма на Нишком гробљу, цркве Светог Цара Константина и Царице Јелене у Парку Свети Сава и завршена прва фаза уређења Метоха на Делијском вису. Након бомбардовања 1999. године, радио је на обнови порушених објеката и помагао становништву. Други пут је за председника Скупштине Града Ниша изабран 2000. године, али је врло брзо напустио функцију због постављења за савезног министра унутрашњих послова.

После убиства премијера Србије Зорана Ђинђића, Живковић је 18. марта 2003. године изабран за премијера, и на тој функцији је провео непуну годину.

Од 2004. године Зоран Живковић се бави приватним бизнисом.

Zoran Živković

president of the Assembly of the city of Niš from 1997 to 2000

Zoran Živković was born in Niš on December 22, 1960. He finished primary school and comprehensive school "Bora Stanković" in Nis and two-year College of Economics in Belgrade.

He established the private company "Supertim" in 1988 and later on this company was united with "Tehnomeding". Živković was the executive officer of this company until it went bankrupt in 1995.

Zoran Živković established the Association of Private Employers in Niš.

He is a member of the Democratic Party and he has been its vice president and deputy president. He was an MP in the Assembly of Serbia and an MP in the Chamber of Citizens within the Assembly of Serbia and Montenegro.

He was elected president of the Assembly of the city of Niš for the first time in 1997, after the civil protests in Niš. His mandate is marked by the beginning of construction of the sanctuary on the Niš cemetery as well as the church of St. Constantine and Helena in Sveti Sava Park and the end of the first phase of the regulation of Metoh on Delijski Vis. After the bombing in 1999 he worked on the reconstruction of demolished buildings and he assisted the population in their necessities as well. He was elected president of the Assembly of Niš for the second time in 2000 but he soon left the position due to the fact that he was elected Minister of Internal Affairs.

After the assassination of Prime Minister Zoran Đinđić, Živković was elected Prime Minister on March 18, 2003 and he remained on this position less than a year.

Zoran Živković has been engaged in private business since 2004.

Зоран Живкович

председатель Скупщины города Ниш с 1997 по 2000 год

Зоран Живкович родился 22 декабря 1960 года в Нише. Основную школу и гимназию „Бора Станкович“ он окончил в Нише, а Высшее экономическое училище в Белграде.

В 1988 году он основал частное предприятие „Супертим“, которое потом соединилось с фирмой „Техномединг“. Живкович был директором этого предприятия до 1995 года когда оно обанкротилось.

Зоран Живкович был основателем Объединения частных работодателей в Нише.

Он член Демократической партии, был заместителем председателя партии. Живкович был депутатом Скупщины Сербии и депутатом Веча граждан Союзной Скупщины содружества Сербия и Черногория.

Председателем Скупщины города Ниш он выбран после гражданских протестов в Нише в 1997 году. Во время его мандата началось построение храма на Нишском кладбище, церкви Святого Царя Константина и Царицы Елены в парке Святого Савы и закончена первая фаза восстановления Метеха на Делийском виле. После бомбардировки в 1999 году он работал на восстановлении разрушенных сооружений и на организации помощи жителям. В другой раз председателем Скупщины города Ниша он выбран в 2000 году, но скоро покинул пост потому что назначен министром внутренних дел.

После убийства премьер-министра Сербии Зорана Джинджича, Живкович выбран на этот пост 18 марта 2003 года и выполнял функцию меньше года.

С 2004 года Зоран Живкович занимается частным бизнесом.

Литература: *Народне новине*, Ниш, 1997-2000.

References: *Narodne novine*, Niš, 1997-2000.

Литература: *Народне новине*, Ниш, 1997-2000.

Горан Ћирић

председник Скупштине Града Ниша 2000–2004. године

Горан Ћирић је рођен 1960. године у Нишу. Основну школу и гимназију „Бора Станковић“, као и Електронски факултет, завршио је у Нишу.

Од 1985. године радио је у Електронској индустрији, а 1992. године основао је сопствено предузеће.

Политичким радом почео је да се бави 1992. године у Демократској странци. На локалним изборима 1996. изабран је за одборника Скупштине Ниша. Био је и председник Сталне конференције градова и општина Југославије и посланик Скупштине Србије.

За председника Скупштине Града Ниша изабран је новембра 2000. године. За време његовог мандата у Нишу је отворена трафостаница у МК „12. фебруар“, реконструисана Гинеколошко-акушерска клиника, уређена је и Поликлиника и дијагностика Клиничког центра, обновљена зграда Народног позоришта, отворено ново обданиште у насељу Ратко Јовић, постављена изградња водоводне мреже и реконструкција улица. Био је покретач иницијатива за оснивање Парламента десе и Еврорегиона Ниш–Софија–Скопље. Уведена је и исплата новчане помоћи за прворођенчад. Захваљујући обезбеђеним донацијама, реконструисана је топловодна мрежа у граду и отворен реконструисани аеродром.

Горан Ђирић изабран је 2007. године за генералног директора „ПТТ саобраћаја Србије“.

Goran Ćirić

president of the Assembly of the city of Niš from 2000 to 2004

Goran Ćirić was born in Niš in 1960. He finished primary school, comprehensive school “Bora Stanković” and the Faculty of Electronic Engineering in Niš.

He was working in Electronic Industry since 1985 and in 1992 he established his own firm.

He engaged in politics in 1992 as a member of the Democratic Party. On the local election in 1996 he was elected alderman in the Assembly of Niš. Furthermore, he was the president of the Standing Conference of Towns and Municipalities of Yugoslavia and an MP in the National Assembly of Serbia.

He was elected president of the Assembly of the city of Niš in November, 2000. His mandate was marked by the opening of the power transformer station in the locality of “February 12”, reconstruction of the Gynecology and Obstetrics Clinic and the Polyclinic and Diagnostics of the Clinical Center Niš, reconstruction of the National Theater building, opening of a new kindergarten in “Ratko Jović” colony, reconstruction of streets and further construction of the water system. He initiated the establishment of the Children Parliament and Euroregion Niš-Sofija-Skopje. Financial assistance for the first-born children was introduced as well. Thanks to donations, the thermal system was reconstructed as well as the Airport.

Goran Ćirić was appointed as the executive officer of the National Postal Service in 2007.

Горан Чирич

председатель Скупщины города Ниш с 2000 по 2004 год

Горан Чирич родился в 1960 году в Нише. Основную школу и гимназию „Бора Станкович“, а также и Факультет электроники он окончил в Нише. С 1985 года Чирич работал в Электронной промышленности, а в 1992 году основал собственное предприятие.

Политикой он начал заниматься в 1992 году как член Демократической партии. На местных выборах в 1996 году он выбран депутатом Скупщины Ниша. Он был председателем Постоянной Конференции городов и общин Югославии и депутатом Скупщины Сербии.

Председателем Скупщины города Ниш он избран в 2000 году. Во время его мандата в Нише открыта трафостанция в поселении „12 февраля“, восстановлена Акушерско-гинекологическая клиника, а приведены в порядок и Поликлиника и диагностика Клинического центра, восстановлено здание Народного театра, открыт новый детский сад в поселении „Ратко Йович“, продолжалось построение водопроводной сети и реконструкция улиц. Его инициативой было основание Детского парламента и установление Еврорегиона Ниш-София-Скопье. В это время началась выплата денежных средств в качестве помощи новорожденным. Благодаря донациям, обеспеченным им восстановлен теплопровод в городе и открыт реконструированный аэропорт.

В 2007 году Горан Чирич выбран генеральным директором Почты Сербии.

Податке дала Демократска странка.
Information given by the Democratic Party.
Данные получены от Демократической партии.

Смиљко Костић

градоначелник Ниша 2004–2008. године

Смиљко Костић је рођен 1945. године у Житораћи код Прокупља. Основну школу завршио је у родном месту, гимназију у Прокупљу, а Машински факултет у Нишу.

Радио је као наставник у Техничкој школи у Прокупљу, као асистент на Машинском факултету, а потом је био генерални директор Дуванске индустрије од 1984. до 1998. године. У то време Дуванска индустрија је развила висок степен производње. Под оптужбом за привредни криминал, Смиљко Костић је ухапшен 1998. године. Окружни суд у Нишу осудио га је на шест година затвора, али је пресуда касније делимично укинута, па је ослобођен 2000. године.

За градоначелника Ниша изабран је на непосредним изборима 2004. године као кандидат Нове Србије. Због неслагања са Демократском странком и због њеног

изласка из владајуће коалиције, дошло је до бојкота Скупштине Града Ниша. Овај сукоб је кулминирао децембра 2005. године, када је одржано изјашњавање за опозив градоначелника Костића. Међутим, грађани су му поново указали поверење.

За време његовог мандата изграђен је Сомборски колектор, два моста на Нишави, више стамбених јединица за избегла и расељена лица, а отворени су и бројни приватни тржни центри.

Смиљко Костић био је најпре члан Социјалистичке партије Србије и народни посланик, а потом члан Нове Србије.

Костић се бави приватним бизнисом и живи у Нишу.

Smiljko Kostić

mayor of Niš from 2004 to 2008

Smiljko Kostić was born in Žitorada near Prokuplje in 1945. He finished elementary school in his hometown, high school in Prokuplje and the Faculty of Mechanical Engineering in Niš.

He was a teacher in technical school in Prokuplje, then a teaching assistant on the Faculty of Mechanical Engineering and then he moved to Tobacco Industry, where he was the executive officer from 1984 to 1998. In that period Tobacco Industry developed a high level of production. Being accused of economic crimes Smiljko Kostić was arrested in 1998. District Court of Niš sentenced him to six years in prison but the verdict was partly overturned and he was released in 2000.

He was elected mayor of Niš in the direct election in 2004 as a candidate of the political party New Serbia. Due to his disagreement with the Democratic Party and due to the fact that the Democratic Party had left the ruling coalition, there was a boycott of the Assembly of Niš. This conflict culminated in December, 2005 when citizens decided on the revocation of Kostić, but he won the vote of confidence this time as well.

During his mandate the Sombor collector was constructed, two bridges on the Nišava were built up, several housing units for refugees were developed and many private shopping centers were opened as well.

Firstly, Smiljko Kostić was a member of the Socialist Party of Serbia and an MP, and then a member of the New Serbia.

Kostić is engaged in private business and he lives in Niš.

Смилько Костич

мэр Ниша с 2004 по 2008 год

Смилько Костич родился в 1945 году в Житорадже недалеко от Прокупле. Основную школу окончил в родном городке, гимназию в Прокупле, а Машиностроительный факультет в Нише.

Он работал преподавателем в Техникуме в Прокупле, ассистентом на Машиностроительном факультете, а потом и генеральным директором Табачной промышленности с 1984 по 1998 год. В это время Табачная промышленность интенсивно развивала производство. В 1998 году Смилько Костич обвинен в экономических преступлениях и арестован. Окружной суд в Нише приговорил его к 6 годам тюрьмы, но позже решение суда частично отменено и он вышел из тюрьмы в 2000 году.

Мэром города Ниш Костич выбран на выборах в 2004 году как кандидат партии Новая Сербия. Возникло несогласие с Демократической партией, она вышла из городского правительства и бойкотировала Скупщину города Ниш. Это столкновение достигло кульминации в декабре 2005 года, когда состоялось голосование о смене мэра Костича, но граждане и на этот раз ему оказали доверие.

Во время его мандата построены Сомборский коллектор, два моста через Нишаву, квартиры для беженцев и открыты многочисленные торговые центры.

Смилько Костич сначала был членом Социалистической партии Сербии и депутатом, а потом членом партии Новая Сербия.

Костич занимается частным бизнесом и живет в Нише.

Литература: *Народне новине*, Ниш, 2004–2008.

References: *Narodne novine*, Niš, 2004–2008.

Литература: *Народне новине*, Ниш, 2004–2008.

Владимир Домазет

председник Скупштине Града Ниша 2004–2005. године

Владимир Домазет је рођен у Нишу 25. марта 1944. године, у угледној нишкој породици. Основну школу „Учитељ Таса“, гимназију „Стеван Сремац“ и Правни факултет завршио је у Нишу, а првосудни испит положио је 1968. године у Београду. Годину дана касније почео је да се бави адвокатуром у канцеларији „Домазет“, коју је основао његов деда Боривоје Гојковић 1928. године, и у којој ради и данас.

Од 1989. године Домазет је био секретар Адвокатске коморе Ниш, затим потпредседник, а онда и председник Коморе једанаест година. У два мандата био је и заменик председника Адвокатске коморе Србије. Добитник је и највишег признања Коморе, под називом „Плакета адвокатске коморе Србије“, и „Повесе адвокатске коморе Југославије“.

одбора и Статутарне комисије. У два мандата био је и председник ове комисије. Председник Градског одбора ДС-а у Нишу Домазет је био од 2004. до 2006. године.

Домазет је био председник Скупштине општине Ниш, а за председника Скупштине Града Ниша изабран је 2004. године. На овој функцији задржао се годину дана, јер се Демократска странка повукла из локалне власти због немогућности да коалициону политику усагласи са ставовима тадашњег градоначелника Смиљка Костића.

У последњих десетак година Домазет је био ангажован и као адвокат у Хашком трибуналу, а заступао је генерала Милета Мркшића, припадника Вуковарске тројке, пуковника Видоја Благојевића, команданта Братуначке бригаде за Сребреницу, и Митра Васиљевића, оптуженог за злочине у Вишеграду.

Владимир Домазет живи и ради у Нишу.

Vladimir Domazet

president of the Assembly of the city of Niš from 2004 to 2005

Vladimir Domazet was born in Niš on March 25, 1944 in a respectable family. He finished primary school "Učitelj Tasa", comprehensive school "Stevan Sremac" and the Faculty of Law in Niš and he passed the judicial state examination in Belgrade in 1968. A year later he began to practice law in the "Domazet" office, founded by his grandfather Borivoje Gojković in 1928 and in which he still works.

Since 1989 he worked in the Bar Association of Niš as its secretary, vice chairman and chairman for 11 years. He also was the deputy chairman of the Bar Association of Serbia in two seats. Moreover, he gained its highest award known as "Plaque of the Bar Association of Serbia" and he also gained the Plaque of the Bar Association of Yugoslavia.

Vladimir Domazet has been a member of the Democratic Party since 1991 and a member of the main board and of Statutory Commission, the president of which he was in two seats. He was the president of the city board of the Democratic Party in Niš from 2004 to 2006.

Domazet was the president of the Municipal Assembly of Niš and he was elected president of the Assembly of the city of Niš in 2004. He remained in office for only a year due to the decision of the Democratic Party to withdraw from the local government because of their inability to cooperate with Smiljko Kostić's policy.

In last ten years Domazet was a lawyer in the Hague Tribunal and he represented gene-

ral Mile Mrkšić, a member of the Vukovar Three, colonel Vidoje Blagojević, commander of the Bratunac Brigade for Srebrenica, and Mitar Vasiljević, accused of crimes in Višegrad.

Vladimir Domazet lives and works in Niš.

Владимир Домазет

председатель Скупщины города Ниш с 2004 по 2005 год

Владимир Домазет родился в Нише 25 марта 1944 года в знатной нишской семье. Основную школу „Учитель Таса“, гимназию „Стеван Сремац“ и Юридический факультет он окончил в Нише, а правосудный экзамен он сдал в 1968 году в Белграде. Год спустя он начал заниматься адвокатурой в конторе „Домазет“, основанной его дедушкой Боривоєм Гойковичем в 1928 году. Здесь он работает и сейчас.

С 1989 года Домазет был секретарем Адвокатской палаты Ниша, потом заместителем председателя, а потом 11 лет и председателем Адвокатской палаты. Два раза он был заместителем председателя Адвокатской палаты Сербии. Получил и высшее признание палаты „Плакету адвокатской палаты Сербии“ и Грамоту адвокатской палаты Югославии.

Владимир Домазет член Демократической партии с 1991 года и член главного партийного комитета и Статутной комиссии, а два раза был председателем этой комиссии. С 2004 по 2006 год Домазет был председателем городского партийного комитета ДП в Нише.

Домазет был председателем Скупщины общины Ниш, а председателем Скупщины города Ниш он выбран в 2004 году. Эту функцию он выполнял год, потому что Демократическая партия вышла из местного правительства из-за несогласия с тогдашним мэром Смилько Костичем.

Последние десять лет Домазет работал в Трибунале в Гааге адвокатом генерала Милас Мркшича, членов „вуковарской тройки“, полковника Видос Благоевича, команданта Братунацской бригады в Сребренице и Митра Васильевича, обвиненного в преступлениях в Вишеграде.

Владимир Домазет живет и работает в Нише.

Податке дао Владимир Домазет.
Information given by Vladimir Domazet.
Данные получены от Владимира Домазета.

Горан Илић

председник Скупштине Града Ниша 2005–2008. године

Проф. др Горан Илић је рођен 29. августа 1961. године у Нишу. Основну школу „Учитељ Таса“, гимназију „Стеван Сремац“ и Медицински факултет завршио је у Нишу. Специјалистички испит, магистарске студије и докторску тезу завршио је из области судске медицине.

У Заводу за судску медицину ради од 1989. године, а од 1991. године ангажован је на Медицинском факултету у Нишу као ванредни професор на предмету Судска медицина. Ванредни је професор и на Криминалистичко-полицијској академији и стални судски вештак из области медицине за потребе основних, виших и апелационих судова на територији Србије. Члан је Српског лекарског друштва, Лекарске коморе Србије, Европског удружења лекара судске медицине и др.

Илић је учествовао у реализацији пет научних пројеката и аутор је и коаутор 94 научна рада.

Као члан Демократске странке Србије, Горан Илић је био члан Извршног одбора града Ниша, народни посланик у Народној скупштини Републике Србије, заменик председника Скупштине града Ниша и помоћник министра у Министарству здравља републике Србије од 2006. до 2008. године.

За председника Скупштине града Ниша изабран је 2005. године и на овој функцији је био до 2008. За време његовог мандата, донете су одлуке о изградњи више објеката за избегла и расељена лица, радило се на комуналном уређењу града и развоју културе.

Горан Илић живи и ради у Нишу.

Goran Ilić

president of the Assembly of the city of Niš from 2005 to 2008

Goran Ilić, PhD, was born in Niš on August 29, 1961. He finished primary school "Učitelj Tasa", comprehensive school "Stevan Sremac" and the Faculty of Medicine in Niš. His specialization, master thesis and PhD thesis are from the field of forensic medicine.

He has worked in the Forensic Medicine Institute since 1989 and since 1991 he has been employed at the Faculty of Medicine in Niš as an associate professor of forensic medicine. He is also an associate professor at the Police Academy and an expert witness from the field of medicine for the needs of primary, higher and the courts of appeal on the territory of Serbia. He is a member of the Serbian Medical Society, Medical Board of Serbia, European Association of Forensic Doctors etc.

Ilić participated in the realization of five scientific projects and he was the author and co-author of 94 scientific works.

As a member of the Democratic Party of Serbia Goran Ilić was a member of the Executive Board of the city of Niš, MP in the National Assembly of Serbia, deputy president of the Assembly of Niš and an assistant minister in the Ministry of Health in the Republic of Serbia from 2006 to 2008.

He was elected president of the Assembly of the city of Niš in 2005 and remained on this position until 2008. During his mandate, there was an initiative for the construction of facilities for IDPs, the communal structure of the city was improved as well as the cultural life. Goran Ilić lives and works in Niš.

Горан Илич

председатель Скупщины города Ниш с 2005 по 2008 год

Проф. др Горан Илич родился 29 августа 1961 года в Нише. Основную школу „Учитель Таса“, гимназию „Стеван Сремац“ и Медицинский факультет он окончил в Нише. В области судебной медицины он сдал специализационный экзамен, окончил магистратуру и защитил докторскую диссертацию.

В Учреждении судебно-медицинской экспертизы работает с 1989 года, а с 1991 года работает и профессором судебной медицины на Медицинском факультете в Нише. Кроме того он преподает и на Полицейской академии, а также работает и судебно-медицинским экспертом для основных, высших и апелляционных судов в Сербии. Илич член Сербского общества врачей, Врачебной палаты, Европейского объединения врачей судебной медицины.

Илич участвовал в реализации пять научных проектов, он является автором 94 научных статей.

Как член Демократической партии Сербии Горан Илич был членом Исполнительного комитета города Ниш, депутатом Народной Скупщины Республики Сербии, заместителем председателя Скупщины города Ниш и заместителем министра в Министерстве здравоохранения Республики Сербии с 2006 по 2008 год.

Председателем Скупщины города Ниш он выбран в 2005 году и эту функцию выполнял до 2008 года. В это время приняты решения о постронии домов для беженцев, решались коммунальные проблемы города, развивалась культура.

Горан Илич живет и работает в Нише.

Податке дао Горан Илич.
Information given by Goran Ilić.
Данные получены от Горана Илича.

Милош Симоновић

градоначелник Ниша 2008–2012. године

Мр Милош Симоновић рођен је 31. маја 1973. године у Нишу. Основну школу „Вожд Карађорђе“, гимназију „Бора Станковић“ и Машински факултет завршио је у Нишу. Био је стипендиста Фонда за младе таленте Министарства за науку Републике Србије. Звање магистра машинских наука стекао је на Машинском факултету у Нишу.

Симоновић ради на Машинском факултету у Нишу као асистент за ужу научну област Аутоматско управљање и роботика. Аутор је више радова из области аутоматског управљања, пројектант је више информационих система и учесник у многим научноистраживачким пројектима. Додатно се едуковао из области финансијског инжењеринга, енергетске ефикасности, менаџмента и управљања пројектима. Учествовао је у процени капитала већег броја друштвених предузета и изради великог броја бизнис планова.

Као члан Демократске странке, Симоновић је рано почео да се бави политиком. Био је председник Клуба демократске омладине у Нишу и потпредседник Демократске омладине на нивоу странке. За председника Градског одбора у Нишу изабран је 2006. године. Био је шеф Одборничке групе ДС-а у Скупштини Града, народни посланик Скупштине Србије у два мандата и члан републичких одбора за индустрију, саобраћај и везе.

За градоначелника Ниша изабран је 2008. године. За време свог мандата Симоновић је радио на оживљавању привреде у Нишу. После двадесет година у Нишу су отворене нове фабрике. У радној зони Доње Међурово почела је да ради јужнокорејска компанија „Јура“, затим „Шинвон“ и италијански „Дајтек“. Реномирана компанија „Бенетон“ купила је нишки „Нитекс“ и омогућила покретање производње после више година неактивности.

У последње четири године отворено је више вртића и школа, реконструисани су булевари – Др Зорана Ђинђића, Цара Константина, Медијана – као и улице Вождова, Генерала Милојка Лешјанина и бројне друге. Изграђени су и нови кружни токови.

Започета је реконструкција градског стадиона и реконструисана хала „Чаир“. Ниш је први пут био домаћин великих међународних спортских догађаја.

Комунално уређење града је настављено.

Милош Симоновић са породицом живи у Нишу.

Miloš Simonović

mayor of Niš from 2008 to 2012

Miloš Simonović was born in Niš on May 31, 1973. He finished primary school "Vožd Karadorde", comprehensive school "Bora Stanković" and the Faculty of Mechanical Engineering in Niš. He was a scholar of the Young Talents Fund of the Ministry of Science (Republic of Serbia). He gained master's degree of mechanical sciences on the Faculty of Mechanical Engineering in Niš.

Miloš Simonović works at the Faculty of Mechanical Engineering as a teaching assistant in the field of automatic control and robotics. He is the author of several works from the field of automatic control, designer of several information systems and participant of many scientific projects. He was further educated in the field of financial engineering, energy efficiency, management and project management. He participated in the estimation of capital in several social enterprises and in development of large number of business plans.

Simonović engaged in politics at an early age as a member of the Democratic Party. He was the president of the Democratic Youth Club and vice president of the Democratic Youth. He was elected president of the City Board of the Democratic Party in Niš in 2006 and chief of the councilors' group of the Democratic Party, MP in the National Assembly of Serbia in two seats and a member of the republic board for industry and traffic.

He was elected mayor of Niš in 2008. During his mandate Simonović worked on the revival of economy in Niš. After 20 years, the factories Yura Shinwon and Daytek were opened in the work zone of Donje Međurovo in Niš. Reputable Benetton factory bought the local factory Niteks and enabled initiation of production after several years. New kindergartens and schools were opened, Bd. Zorana Đinđića, the Voždova Street, Bd. Cara Konstantina and many other streets were reconstructed, and several traffic roundabouts were constructed as well. Čair Sports Center was rebuilt and the reconstruction of the city stadium was initiated. For the first time Niš was the host of great sport events. Communal organization was continued.

He lives with his family in Niš.

Милош Симонович

мэр Ниша с 2008 по 2012 год

Мэр Милош Симонович родился 31 мая 1973 года в Нише. Основную школу „Вожа Караджордже“, гимназию „Бора Станкович“ и Машиностроительный факультет окончил в Нише. Он был стипендиатом Фонда поддержки молодых талантов Министерства науки Республики Сербии. Звание магистра машиностроительства приобрел на Машиностроительном факультете в Нише.

Милош Симонович работает на Машиностроительном факультете ассистентом в области автоматическое управление и роботика. Она является автором множества статей из области автоматическое управление, проектировщиком множества информационных систем и участником научно-исследовательских проектов. Симонович приобрел дополнительное образование в области финансового инжиниринга, энергетической эффективности, менеджмента и управления проектами. Он участвовал в оценке капитала многочисленных общественных предприятий и в выработке бизнес планов.

Как член Демократической партии Симонович очень рано начал заниматься политикой. Он был председателем Клуба демократической молодежи в Нише

и председателем Демократической молодежи в самой партии. Председателем городского партийного комитета в Нише он выбран в 2006 году. Он руководил группой депутатов ДП в Скупшине города, два раза был депутатом Скупщины Сербии и членом республиканских комитетов по вопросам промышленности, транспорта и связи.

Мэром города Ниш Симонович выбран в 2008 году. Во время своего мандата он настаивал на развитии хозяйства в Нише. После 20 лет открыты новые фабрики в зоне Доне Меджурово – южнокорейские компании Юра и Шинвон и итальянская компания Дайтск. Известная компания Бенстон купила нишскую фабрику Нитекс, которая после много лет начала производство.

В последние четыре года открыты детские сады и школы, восстановлены бульвары Зорана Джинджича, Царя Константина, Медияна, улицы Вождова, Генерала Милойка Лешьянина и другие, построены новые перекрестки с круговым движением.

Началось восстановление стадиона, а спортивный зал „Чаир“ полностью восстановлен. В Нише впервые состоялись крупные международные спортивные события.

Продолжаются работы в городе.

Милош Симонович с семьей живет в Нише.

Податке дао Милош Симоновић.

Information given by Miloš Simonović.

Данные получены от Милоша Симоновича.

Миле Илић

председник Скупштине Града Ниша 2008–2012. године

Проф. др Миле Илић рођен је 27. јула 1954. године у селу Јовац, у општини Владичин Хан. Завршио је основну школу „Бора Станковић“ у селу Белишеву, а гимназију „Светозар Марковић“ и Правни факултет у Нишу, где је и магистрирао. Докторирао је из области локалне самоуправе.

Друштвено је ангажован још од средњошколских дана. Био је председник Школске конференције Савеза омладине гимназије „Светозар Марковић“ у Нишу, председник Збора студената Правног факултета у Нишу, председник Универзитетске конференције Савеза студената Универзитета у Нишу, као и председник Међуопштинске конференције Савеза социјалистичке омладине за петнаест општина нишког региона, и члан Председништва Републичке конференције ССО Србије.

После одслужења војног рока, радио је пет година на пословима саветника за политички систем, секретара Секретаријата за скупштинске и опште послове и заменика секретара Скупштине Међуопштинске регионалне заједнице Ниш. У Међуопштинској конференцији ССРН нишког региона био је, потом, три године члан Председништва на сталном раду за област политичког система, а после тога и председник Општинске конференције ССРН Ниша и члан Републичке и Савезне конференције ССРН.

Биран је за првог председника Градског и Окружног одбора СПС-а, члан је Главног одбора и Председништва Социјалистичке партије Србије. Био је председник Савета за развој Града Ниша у периоду његове најинтензивније изградње и први је добитник највећег признања Града Ниша за изузетне резултате „11. јануар“.

На првим вишестраначким изборима изабран је за народног посланика Народне скупштине Републике Србије и посланика Србије у Већу република Савезне скупштине, а потом је биран и за савезног посланика у Већу грађана Скупштине Савезне Републике Југославије у два мандата. У Скупштини Србије био је председник Одбора за одбрану и безбедност. За народног посланика изабран је поново 2008. године.

Биран је за ванредног професора Правног факултета у Приштини, где је био шеф катедре за јавно-правне науке и председник Савета факултета у два мандата. Сада је редовни професор Универзитета у Нишу.

Миле Илић је главни и одговорни уредник часописа међународног карактера *Локална самоуправа*. Објавио је уџбеник и књиге из области државне управе и локалне самоуправе, као и преко осамдесет чланака у домаћим и међународним часописима.

За председника Скупштине Града Ниша изабран је 2008. године. За време његовог мандата унапређен је рад Скупштине Града Ниша. У овом периоду у Нишу је изграђен велики број објеката, а Илић је, поред осталог, иницирао реконструкцију Народног позоришта за извођење оперских представа, изградњу новог студентског дома и основне школе „Бранко Бјеговић“, реконструкцију зграде Градске управе и изградњу прихватилишта за напуштене псе, као и наставак рада на издавању *Енциклопедије Ниша*.

Миле Илић живи и ради у Нишу.

Mile Ilić

president of the Assembly of the city of Niš from 2008 to 2012

Mile Ilić, PhD, was born in the village of Jovac in the municipality of Vladičin Han on July 27, 1954. He finished primary school "Bora Stanković" in the village of Beliševo and comprehensive school "Svetozar Marković" in Niš, where he graduated from the Faculty of Law and graduated with an M.A. as well. He obtained the PhD degree from the field of local self-government.

He has been socially active from the high school period. He was the president of the school board of the Union of the Youth in comprehensive school "Svetozar Marković" in Niš, president of the students' board in the Faculty of Law in Niš, president of the University Students Association of the University of Niš as well as president of the intermunicipal conference of the Youth Socialist League for 15 municipalities in the Niš District and a member of the Presidency of the Republic Conference of SSO Serbia.

Having finished the military service, for five years he worked as an adviser for the political system, secretary in the Department for General and Assembly Services and deputy secretary of the Assembly of Inter-Municipal regional communities in Niš. He was a member of the Intermunicipal Conference of the Socialist Alliance of the Working People in the Niš District, permanently employed member of the Presidency in the field of political system for three years, and then the president of the Municipal Conference of the Socialist Alliance in the Niš District and a member of the Republic and Federal Conference of the Socialist Alliance.

He was appointed as the first president of the City and District Board of the Socialist Party of Serbia and he is a member of the Main Board and Presidency of the Socialist Party of Serbia.

He was the president of the City Development Council of Niš in the period of its most intense development and he is the first winner of the highest award of the city of Niš - "January 11".

In the first multi-party election he was elected an MP in the National Assembly of Serbia and an MP in the Chamber of Republics in the Federal Assembly and then a federal deputy in the Chamber of Citizens in the Parliament of the Federal Republic of Yugoslavia in two seats. In the National Assembly of Serbia he was the president of the Committee on Defense and Security. He was re-elected an MP in 2008.

At the Faculty of Law in Priština he was an associate professor and chairman of the department for public jurisprudence as well as the chairman of the Office of the Board of

Studies in two seats. He is currently a full-time professor at the University of Niš.

He is editor in chief of the international magazine "Local Self-Government". He has published a textbook and 14 other books from the field of governance and local self-government, as well as over 80 articles in national and international journals.

He was elected president of the Assembly of the city of Niš in 2008. The work of the local parliament was improved during his mandate. Several facilities were constructed in this period and, among other things, Ilić initiated the reconstruction of the National Theater for opera performances, construction of a new dorm and primary school "Branko Vjegović", reconstruction of the City Administration Building and build-up of a shelter for stray dogs; he also initiated continuation of the work on publishing the Encyclopedia of Niš.

Mile Ilić lives and works in Niš.

Миле Илич

председатель Скупщины города Ниш с 2008 по 2012 год

Проф. др Миле Илич родился 27 июля 1954 года в деревне Йовац недалеко от городка Владичин Хан. Он окончил основную школу „Бора Станкович“ в деревне Белишево, а гимназию „Светозар Маркович“ и Юридический факультет в Нише, где он окончил магистратуру. Он защитил докторскую диссертацию в области местной администрации.

Еще учеником средней школы Илич был активным. Он был председателем Школьной конференции Союза молодежи Гимназии „Светозар Маркович“ в Нише, председателем студенческой организации нишского Юридического факультета, председателем Университетской конференции Союза студентов Университета в Нише, а также и председателем Межобщинной конференции Союза социалистической молодежи, включающей 15 общин нишского региона и членом Председательства Республиканской конференции Союза социалистической молодежи Сербии.

По окончании срока военной службы он пять лет работал советником по вопросам политической системы, секретарем Секретариата по административным делам и заместителем секретаря Скупщины межобщинного регионального содружества Ниш. В Межобщинной конференции Социалистического союза трудового народа (ССТН) по нишскому региону он три года был членом Председательства по вопросам политической системы, а потом и председателем

Общинной конференции ССТН Ниша и членом Республиканской и Союзной конференций ССТН.

Илич выбран первым председателем городского и окружного комитетов Социалистической партии, он был членом главного партийного комитета и председательства Социалистической партии Сербии.

Илич был председателем совета по развитию города Ниш в период его самого интенсивного развития и из-за крупных успехов первым получил высшее признание города Ниш «11 января».

На первых многопартийных выборах он выбран депутатом Народной скупщины Республики Сербии и депутатом Сербии в Вече республик Союзной скупщины, а потом два раза выбран и союзным депутатом Веча граждан Скупщины Союзной Республики Югославии. В Скупщине Сербии он был председателем Комитета по обороне и безопасности. Депутатом выбран снова в 2008 году.

Илич работал профессором на Юридическом факультете в Приштине, там он был заведующим кафедрой публичного права и председателем Совета факультета. Сейчас он профессор Университета в Нише.

Илич является главным редактором международного журнала «Местная администрация». Он опубликовал учебник и 14 книг из области государственной и местной администраций, а также и 80 статей в домашних и международных журналах.

Председателем Скупщины города Ниш Илич выбран в 2008 году. Во время его мандата улучшилась работа Скупщины города Ниш, построено много новых сооружений. Помимо этого, Илич настаивал на восстановлении здания Народного театра и его подготовке к выполнению оперных спектаклей, потом на построении нового студенческого общежития и основной школы «Бранко Бьегович», на восстановлении Здания городской администрации и построении приюта для бездомных собак, а также и на печатании Энциклопедии Ниша.

Милс Илич живет и работает в Нише.

Податке дао Милс Илић.
Information given by Mile Ilić.
Данные получены от Милс Илича.

Рецензија

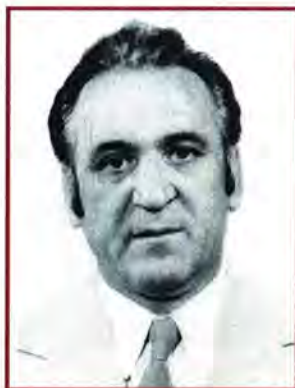
Ослобођење од Турака 1878. године Нишлије су дочекале са великом радошћу. Турци су напустили Ниш и са собом понели пакао и таму у којој су српски народ држали пет векова, а за собом су оставили пустош и заосталост. Требало је изнова започети и организовати живот и изградити будућност, а школованих кадрова, стручних и искусних, није било. У таквим условима, када треба успоставити ред и почети економски развој, дужност водeћих људи у граду – кметова – поверавана је личностима угледним и имућним, које се нису најбоље сналазиле, што је доводило до честих смена за кратко време.

Наступио је транзициони период наместо турског феудалног спахијског система, започео је капиталистички у коме су се градили нови односи и омогућавали слободну „утакуницу“ у стицању богатства. У таквим околностима, један број људи се снашао и обогатио, насупротив огромној маси сиротиње у граду и на селу. Кметови – председници – истовремено су били носиоци и судских функција, али овим аномалијама нису могли да стану на пут; њихов углед био је недовољан, а демократија је тек била у зачетку.

У овој књизи познатог нишког ствараоца професора Петковића, који је уложио велике напоре да пронађе и стави на увид све челнике овог града, дат је приказ срећних и несрећних околности које су пратиле развој града и живот његових становника. Истина, привредна, друштвена и политичка кретања у граду зависила су од стања у држави и спољних околности, што се из књиге види. Такође, у не изграђеним демократским условима живота, председници града нису бирали вољом народа: често су постављани од окружних начелника или министара из Владе Србије. У новије време, по ослобођењу од фашизма, постављани су по директиви Партије која је касније успоставила „кључ“ за председника Општине, као и за друге важне функције у граду. Сви они били су послушни извршиоци партијских директива и учинили много за овај град у складу са својим могућностима и општим економским приликама у земљи. Наравно, њихови резултати зависили су, пре свега, од односа према тако значајној функцији, љубави према граду и амбицији да своје добре идеје спроведу у дело. Тако је добар резултат у времену пре Другог светског рата остварио радикалски првак, председник општине Ниша у три мандата и министар и председник Владе господин Драгиша Цветковић, који је изградњом значајних објеката усмерио Ниш ка Европи. Крајем прошлог века своју велику љубав према граду, са функције председника Комисије за развој града, у дужем периоду, Миле Илић је искористио да иницира изградњу бројних модерних објеката и удахне граду савремени изглед.

Аутор ове књиге, колико год су му били доступни подаци, представио нам је животе и дела личности које су водиле овај град и бринуле о дневним потребама грађана, будућности своје деце и изгледу града који су Турци оставили у мочварама, потоцима, без пијаће воде и других услова за здравље грађана. Овај подухват аутора рађен је уз велике тешкоће услед недостатка писаних материјала, нарочито за период до Првог светског рата. Упркос свему, задовољио је интерес радозналих грађана и обогатио писану историју Ниша. Због тога заслужује велико признање и зато топло препоручујем ову монографију.

Богомир Станковић, историчар

О аутору

Радивоје М. Петковић (1928, Горњи Дреновац код Прокупља). Радио је као наставник српског и руског језика у нишкој гимназији, осмогодишњој школи, Школи за висококвалификоване раднике. У општини Ниш био је саветник и шеф Одсека за просвету и културу, затим директор Гимназије „Стеван Сремац“ у Нишу, где је и стекао пензију. Покренуо је школски лист *Гимназијалац*. Био је члан Просветног савета Србије, председник Актива директора средњих школа Ниша и региона Ниш у више мандата, члан Савета Народног позоришта, „Градине“, Медицинског факултета.

Стручне, педагошке и историографске радове објављивао је у многим листовима и часописима. Његова студија *Развој наставе српског језика и књижевности у средњој школи* објављена је у Зборнику радова Просветног савета Србије. Аутор је дела: *Прва нишка гимназија 1878-1968* (1972); *Краљевско-српска учитељска школа у Нишу* (1998); *Бранко Миљковић – школски дани* (1999). Коаутор је *Историје Ниша III* и сарадник у писању *Енциклопедије Ниша - Култура*.

Добитник је признања: Орден заслуга за народ са сребрном звездом (1962), Орден рада са златним венцем (1979), Повеља Града Ниша (1984).

Живи у Нишу.

СР - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

352.075.31:929(497.11)"1878/2012"

ПЕТКОВИЋ, Радивоје, 1928-

Од кмета до градоначелника = From
Chieftain to Mayor = От кмета до мэра :
[монографија о челницима општине и града Ниша
1878-2012] / Радивоје Петковић ; [превод на
енглески Катарина Илић, превод на руски
Зорица Симовић-Лекић]. - 1. изд. - Ниш :
Нишки културни центар, 2012 (Ниш : Медивест).
- 177 стр. : илустр. ; 24 cm

Текст упоредо на срп., енгл. и рус. језику.
- Ауторова слика. - Тираж 1.000. - Стр. 11:
Поштовани суграђани / Милош Симоновић, Миле
Илић. - Стр. 175: Рецензија / Богомир
Станковић. - О аутору: стр. 176.

ISBN 978-86-6101-059-0

1. Уп. ств. насл.

а) Градоначелници - Ниш - 1878-2012 -

Биографије

COBISS.SR-ID 191655180

ISBN 978-86-6101-059-0

9 788661 010590